

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Mødet torsdag den 16. november 2000 kl. 17.30

Dagsorden:

Forskellige forslag vedr. dagsordenen

- 444/2000 Lokalplan "Reventlowsgade-karreerne"
- 471/2000 Byfornyelsesbeslutning for "Reventlowsgade-karreerne"
- 446/2000 Lokalplan "Omøgade II"
- 458/2000 Lokalplan "Rigshospitalet II" med tilhørende tillæg til Kommuneplan
- 448/2000 Gårdanlæg i karreen Østbanegade m. fl. gader
- 450/2000 Ansøgninger i henhold til byfornyelsesloven
- 455/2000 Kvarterløftprojekter i Nordvestkvarteret
- 454/2000 Ændring af parkeringsordningen i brokvartererne
- 451/2000 Bygnings sagkyndigt medlem af Boligkommissionen
- 447/2000 Erstatningsboringer m. v. på kildepladserne Æbelholt og Kilde III
- 452/2000 Indskud i Miljølaboratoriet Storkøbenhavn I/S
- 453/2000 Udviklingsprojekt i Københavns Energi og Københavns Vand
- 462/2000 Ligningsrapport for produktionsåret 1999/2000
- 461/2000 Orientering om vurderingsplaner m.v.
- 465/2000 Klage over sagsbehandlingen i en sygedagpengesag
- 469/2000 Ophør af bydelsforsøget
- 459/2000 Salg af ejendom
- 457/2000 Ny politikredsinddeling
- 466/2000 Meddelelse om kirkeligningen år 2001
- 449/2000 Udbygning af fritidshjem ved Skolen ved Sundet
- 456/2000 Botilbud til psykisk syge i Tagabo
- 467/2000 Valg til Tilsynsrådet for Arbejdsløshedsforsikringen
- 468/2000 Valg til bestyrelsen for Socialforskningsinstituttet
- 463/2000 Valg til Miljø- og Forsyningsudvalget
- 445/2000 Center for Undervisningsmidler og Specialundervisning for voksne
- 492/2000 Udtræden af KUC
- 493/2000 Meddelelse om omrokeringer i udvalg
- 460/2000 Salg af grund
- 464/2000 Salg af ejendom
- 470/2000 Lånesag

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg vil byde velkommen til Lise Helweg, der er indtrådt principielt under Preben Bille-Brahes orlov. Vi byder velkommen, når Lise Helweg kommer ind.

Så har Poul Nielsen meldt afbud til mødet i aften på grund af sygdom, og Poul Nielsen har fået en hilsen fra os i forsamlingen. Dansk Folkepartis Gruppe har bedt om, at Gunhild Legaard går ind som stedfortræder for Poul Nielsen. Jeg skal høre, om der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil jeg byde velkommen til Gunhild Legaard. Velkommen til arbejdet, velkommen til samarbejdet, Gunhild Legaard.

(*Forsamlingen rejste sig*)

Så kan jeg oplyse, at Karin Storgaard har meddelt, at hun har skiftet parti, og at hun fra den 9. november 2000 er indtrådt som medlem af Dansk Folkepartis Gruppe og fremover vil være medlem af denne gruppe her i forsamlingen. Rent praktisk har det ført til en omrokering af pladserne i salen. Jeg håber, at alle, ikke nu, ser det ud til, men at alle i løbet af kort tid vil finde deres nye plads.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 27 punkter. Sag 459/2000, det er punkt 25 på dagsordenen, handler om salg af en ejendom, og den skal, medmindre andet bestemmes, behandles for lukkede døre. Der har jeg drøftet sagen med Økonomiforvaltningen, der har vurderet, at der ikke vil være noget til hinder for, at sagen behandles for åbne døre. Derfor skal jeg foreslå, at sagen overføres til behandling for åbne døre efter punkt 15 på dagsordenen.

Så har jeg modtaget meddelelse om, at der er 2 sager, som under forudsætning af forsamlingens godkendelse ønskes optaget uden for dagsordenen. Det drejer sig om sag 492/2000, meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Louise Frevert udtræder som medlem af bestyrelsen for Københavns Ungdomscentre, KUC, samt meddelelse om, at Arvin Storgaard indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Endelig drejer det sig om sag 493/2000, meddelelse fra O's Gruppe om, at der sker følgende omrokeringer: Louise Frevert udtræder som medlem af Familie- og Arbejds-markedsudvalget. Som nyt medlem indtræder Birthe Nødgaard. Birthe Nødgaard udtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, og som nyt medlem indtræder Louise Frevert.

Jeg vil foreslå, at disse sager optages på dagsordenen i den nævnte rækkefølge efter punkt 23, det vil sige som de sidste sager for åbne døre.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at 459/2000 overføres til behandling for åbne døre som foreslået? (*Ophold*). Det er der ikke.

Så skal jeg høre, om der er bemærkninger til, at sag 492/2000 og 493/2000 optages som foreslået? (*Ophold*). Det er der heller ikke.

Så ved jeg, at der er en bemærkning mere til dagsordenen.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal foreslå, at sag 464/2000, salg af en ejendom, tages af dagsordenen, idet der i løbet af i dag er blevet rejst afgørende tvivl om det juridiske grundlag for det udbud, der har fundet sted. Uden at jeg skal gå nærmere ind i sagen – det må jeg nok ikke – så skal jeg bede om, at sagen bliver udskudt til en senere lejlighed.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det forslag skal vi tage stilling til.

Jeg vil bare komme med den enkelte oplysning, at den af Morten Kabell nævnte skrivelse blev også nævnt på et gruppeformandsmøde her umiddelbart inden, og at jeg agter at få foretaget en vurdering af sagen frem mod behandlingen af salgssagen på lukket møde, og der vil jeg orientere om overvejelserne, herunder mine egne overvejelser i den sammenhæng og anbefaling på det tidspunkt.

Så derfor skal vi nu tage stilling til det af Morten Kabell stillede forslag, nemlig om udsættelse af sagen ... (*Afbrydelse af Martin Günter*).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er forslag her fra Morten Kabell om, at sagen allerede nu udsættes, og det bør vi tage stilling til nu, og som Martin Günter ved, så kan man træffe mange beslutninger senere, hvis man vil det. Derfor træffer vi nu afgørelse om, hvorvidt vi ønsker at fremme Morten Kabells forslag eller ej.

Et af Morten Kabell (Ø) fremsat forslag om udsættelse af sag 464/2000 blev forkastet med 35 stemmer imod 17.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C, P og D.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om der er flere bemærkninger til den udsendte dagsorden. Så er vi i gang med en gradbøjning.

Morten Kabell (Ø): Der er nu ikke tale om en gradbøjning. Der er faktisk tale om 2 separate anliggender. Det er også derfor jeg tager dem i 2 separate taler.

Jeg skal foreslå, at samme sag overføres til åben dagsorden. Det sker med den begrundelse, at alle de bud, der har været på sagen, og i det hele taget sagens komplette og samlede indhold inklusive udtalelser fra tilbudsgivere, har været offentligt kendt, har været i pressen, har været ude til offentlig debat, og at der derfor ikke længere er nogen begrundelse for, at sagen køres på lukket dagsorden. Alle enkeltheder er jo kendt, og det har været med tilbudsgiveres viden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare sige, at uanset hvilke oplysninger der har været i pressen, og uanset hvem der har videregivet de pågældende oplysninger, så gør det det ikke mere korrekt efter de spilleregler, vi følger her, at behandle en sag af denne karakter for åbne døre. Det gælder jo også, at der er nye tilbud og nye oplysninger, som gør, at denne sag alene af den grund bør behandles for lukkede døre.

En bemærkning mere til Morten Kabell.

Morten Kabell (Ø): Jeg vil bare sige til overborgmesterens kommentarer, at det faktisk ikke er helt i overensstemmelse med sandheden. Den indstilling, vi skal behandle, er fortsat den samme indstilling, som vi tidligere skulle behandle.

Jeg er godt vidende om, at forvaltningen har været informeret om andre bud, dog ikke så meget, at man har følt det nødvendigt at informere Borgerrepræsentationens medlemmer og Økonomiudvalgets medlemmer i god tid inden mødet. Det er en separat sag, som vi tager op på Økonomiudvalgets næste møde, men det er faktisk ikke helt i overensstemmelse med sandheden, hvad overborgmesteren her siger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg bliver nødt til, Morten Kabell, at fastholde, at uagtet at der er nogle, der har videregivet eller diskuteret på baggrund af oplysninger, der har været fremme i pressen, gør det det ikke mere rigtigt at behandle en sag

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

af denne karakter for åbne døre. Derfor vil jeg fastholde anbefalingen af, at sagen fastholdes på dagsordenen, hvor den er, og det går vi til afstemning om nu.

Et af Morten Kabell (Ø) fremsat forslag om, at sag 464/2000 overføres til behandling for åbne døre, blev forkastet med 30 stemmer imod 21.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og P.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

1) BR 444/2000. Lokalplan »Reventlowsgade-karreerne»

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen »Reventlowsgade-karreerne» .
(Bygge- og Teknikudvalget)

og

2) BR 471/2000. Byfornyelsesbeslutning for »Reventlowsgade-karreerne»

Indstilling om at det af Byfornyelse København udarbejdede oplæg til byfornyelsesbeslutning for »Reventlowsgade-karreerne» – efter høring af berørte ejere og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9 med de i indstillingen foreslåede ændringer, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at forlange de ejendomme og bygninger samt eventuelle rettigheder, som det er nødvendigt at råde over til gennemførelse af byfornyelsesbeslutningen, afstået mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang at opfordre ejerne af byfornyelsesområdet til at gennemføre byfornyelsesbeslutningens foranstaltninger og i givet fald meddele ejerne fornødne påbud om gennemførelse af foranstaltningerne, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til om fornødent at lade foranstaltninger udføre for ejernes regning og i givet fald til at forlange, at private tilhørende grunde og bygninger helt eller delvist afstås mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at overtage ejendomme eller dele heraf, som ejere med hjemmel i byfornyelseslovens § 159 måtte kunne kræve overtaget mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at optage de fornødne lån til finansiering af ombygningen af overtagne ejendomme, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at sælge overtagne ejendomme i byfornyelsesområdet, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Sagerne behandles under ét.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mikkelt Warming har ordet, og i den udstrækning Mikkelt Warming overskrider sin taletid i 1. runde, bliver underskuddet overført til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Mikkel Warming (Ø): Reventlowsgade-karreerne har på mange måder været nogle af de mindre komplicerede karreer på Indre Vesterbro og også nogle af de mere billige. Det er ikke underligt. De lå sidst, bl.a. fordi det var nogle af de bedre, der var mange hoteller og ikke så mange boliger osv.

Ikke desto mindre er der nogle principielle ting, som Borgerrepræsentationen bør tage stilling til i forbindelse med at træffe endelig beslutning om Reventlowsgade-karreerne, fordi indstillingen rummer flere nye ting, som ikke tidligere har været en del af byfornyelsen på Indre Vesterbro, forhandlet finansiering, det er så fornuftigt nok, budgetfastfrysning osv.

Det bringer mig over til en første principiel betragtning. I 10 år har beboerne på Indre Vesterbro været lovet byfornyelse, vel at mærke byfornyelse på de præmisser og betingelser, som er blevet fastsat gennem handlingsplanen, gennem evaluering af byfornyelsen på Indre Vesterbro for 4 år siden. Og så kan det egentlig være lidt mærkeligt at komme rendende her med helt nye måder at gøre tingene på.

Specielt de bemærkninger, der er i indstillingen om budgetfastfrysning, fortjener opmærksomhed. Det lyder jo godt og rigtigt, og er det også, at den fastsatte udgift til et projekt skal overholdes, og at kommunen har ret til at lave besparelser i projektet. Sådan har det altid været.

Men hvorfor kommer der overskridelser i byfornyelsessager? Vurderingen af prisen, når man vurderer en ejendom, bygger på, at man registrerer denne ejendom, altså at kyn-dige mennesker går ind i den, registrerer tilstanden, vurderer, hvor meget der skal til, og hvor meget det vil koste.

Men den registrering har aldrig kunnet og kan ikke forudse alting. F.eks. har man ikke altid kunnet finde svamp i et hus, når man registrerer, og det er her, at der nogle gange kan ske store forøgelse af omkostningerne ved renoveringen, efterhånden som man kommer i gang med byfornyelsen, efter at beslutningen er truffet og budgettet er lagt. Derfor har kommunen i dag stadig væk ret til at hjemtage mertilsagn til en given sag.

Se, de registreringer, man laver i forbindelse med byfornyelsen, finder sted i ejendomme, hvor der bor mennesker. Det vil sige, at man ikke går ind og river gulvene op, borer store huller i væggene, som er den eneste måde, hvorpå man kan komme til bunds i tingene og opdage eventuel svamp, f.eks. i etageadskillelserne.

Tidligere har det været sådan, at kommunen har anerkendt dette faktum og har vidst, at der kan ske overraskelser i en ejendom. Det sker faktisk ret sjældent, vil jeg lige sige, men det sker.

Men i disse byfornyelsessager, Reventlowsgade-karreerne, griber man til et nyt begreb, budgetfastfrysning, og begrunder det med, at man har en bedre registrering, som nu skulle give den sikkerhed mod overraskelser, som vi alle ønsker. Og hvorfor nu det? Kun fordi man nu betaler flere penge for den registrering. Indtil for nylig var der et cirkulære, der bestemte, at man kun kunne få et vist honorar for registreringen, så at de rådgivningsfirmaer, der gjorde det, i virkeligheden udførte urentable opgaver. Nu er disse regler blevet ændret, og der gives noget, som i hvert fald den borgerlige side må være glad for, nemlig en markedspris for de registreringer, der bliver lavet i byfornyelsesejendomme.

Men er registreringen blevet meget bedre af den grund, når det er de samme principper, der ligger til grund for registreringen, som det hele tiden har været? Forvaltningen mener af en eller anden grund ubetinget ja. Som man siger i et notat, som Bygge- og Teknikudvalgets medlemmer fik i går: Alt andet lige, alt andet lige må det da være blevet bedre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Byfornyelsesselskabet København konkluderer i et notat til Bygge- og Teknikudvalget og forvaltningen, at en budgetfastfrysning forudsætter et meget grundigt forarbejde, som den nuværende registrering ikke med sikkerhed kan opfylde – ikke med sikkerhed kan opfylde.

Alligevel siger forvaltningen: Alt andet lige, alt andet lige, men siger samtidig, at der er tale om overgangssager, man må, osv., og der er signalværdi til entreprenørerne. Det er da rigtigt. Enhedslisten er meget enig i, at budgetterne skal overholdes, men vi mener altså ikke, man kan smide nye krav på bordet til nogle mennesker på Vesterbro, hvis grundlaget for at opfylde disse krav ikke er til stede, og det mener vi ikke, at de er i denne sag. Derfor skal jeg foreslå, at begrebet »budgetfastfrysning« fjernes fra byfornyelsesbeslutningen.

I øvrigt, når det gælder denne byfornyelsessag, og det skal jeg nok sige noget kort om, så gælder den også Colbjørnsensgade 17. Her er en mis- og vanrøgtet ejendom, hvor et s-v-i-n af en ejer ulovligt har opdelt ejendommene i klubværelser, der lejes ud, formentlig til overpriser, og primært til flygtninge og indvandrere. Det ærgrer mig, at det nu tilsyneladende vil gå sådan, at manden oven i købet får penge for, at ejendommene bliver rådet over. De burde bare være taget fra ham.

I denne ejendom har Ungdomsrådgivningen i Saxogade foreslået, at man reserverer 2 af de nye, store familieejligheder, der bliver lavet, som alle er enige om skal laves, til ungdomshybler, bofællesskaber for unge, der har problemer med at finde en bolig, eller velfungerende unge med problemer, sådan tror jeg nok, definitionen var efterhånden.

Det forslag vil vi gerne støtte. Vi synes, det er fornuftigt, når vi ved, det er svært at finde disse boliger. Derfor skal jeg foreslå, at der reserveres 2 lejligheder i ejendommen Colbjørnsensgade 17 til brug for ungdomshybler/bofællesskaber.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Må jeg sige til Mikkel Warming, at hvis det er sådan, at man har behov for at sige frække ord, så skal man næsten sige dem direkte, så det kan blive påtalt, frem for at vise, at man er i stand til at stave dem.

Mikkel Warming (Ø) stillede følgende ændringsforslag til sag 471/2000: ”budgetfastfrysningen udgår af byfornyelsesbeslutningen.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø, P og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B og D.

Mikkel Warming (Ø) stillede endvidere følgende ændringsforslag til sag 471/2000: ”der reserveres to lejligheder i ejendommen Colbjørnsensgade 17 til brug for ungdomshybler/bofællesskaber.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Herefter blev sagerne 444/2000 og 471/2000 godkendt under eet med 37 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

=====

3) BR 446/2000. Lokalplan »Omøgade II''

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplan »Omøgade II''.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

=====

4) BR 458/2000. Lokalplan »Rigshospitalet II'' med tilhørende tillæg til Kommuneplan

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplan »Rigshospitalet II'' med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet ... (*Afbrydelse*). Selv om Enhedslisten ønsker afstemning, så er det jo sådan, at hvis nogen ønsker ordet, så kan de få det. Man kan ikke udelukke en demokratisk debat ved bare at bede om afstemning med det samme.

Gunhild Legaard (O): Det drejer sig i denne sag om bl.a. højt bevaringsværdige bygninger, som er i god stand, som ligger langs Frederik V's Vej. De er opført i begyndelsen af 1900-tallet, og de er brugbare, og de er det eneste fra det gamle Rigshospital. Hvorfor i alverden skal de sløjfes til fordel for endnu mere trist, firkantet betonbyggeri?

Dansk Folkeparti tilslutter sig Kulturmiljørådet for København og Frederiksberg Kommuner, Østerbro Bydelsråd og Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse, som ønsker disse bygninger bevaret.

Dansk Folkeparti ønsker ført til protokols, at Dansk Folkeparti tilslutter sig, at lokalplan Rigshospitalet II vedtages, men tager sammen med Enhedslisten, Solidarisk Alternativ og SF forbehold, idet vi ønsker gamle, bevaringsværdige bygninger bevaret.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal fatte mig i korthed, og jeg skal fatte mig i korthed med et spørgsmål rettet til SF.

Jeg kan læse i indsigelserne til dette forslag, at et medlem af bydelsrådet, Poul Rasmussen fra partiet SF, er imod forslaget, og jeg citerer hvorfor: Poul Rasmussen er imod forslaget på grund af donationen fra McDonalds-fonden. Jeg vil godt vide, om SF er imod denne kvalitative udbygning af tilbuddet til børnefamilier på hospitalsområdet, fordi det er McDonalds, der har givet det. Jeg vil godt vide, om man skal tage det seriøst, der står her i indsigelsen. Det synes jeg godt, jeg vil have et svar på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi tager stilling til planbestemmelserne, uanset hvem der står bag.

Bente Møller (Ø): Nu havde jeg siddet og overvejet, om jeg overhovedet skulle gå op og sige noget. Som det muligvis er borgmester Søren Pind bekendt, så har Enhedslisten fra starten gjort indsigelse i HS' bestyrelse og hvor sagen ellers har været diskuteret, mod denne donation fra Ronald McDonald Børnefond.

Vi har ikke noget mod, at nogen gerne vil forære ting til hospitalsvæsenet. Nogle er i dag i stand til at gøre det meget diskret. Ronald McDonald Børnefond har ikke tænkt sig at gøre det her diskret. Pengene skal skaffes løbende, de har dem nemlig ikke endnu. Pengene skal skaffes løbende ved merchandising i butikkerne, det har de selv udtalt. De har allerede i 3 af de blade, der ligger, man kan tage i butikken eller på burgerbarerne, brugt adskillige sider på at fortælle, at de gør det her for Rigshospitalet. Det synes vi er en meget, meget kedelig udvikling.

Vi synes det med Børnehuset er en god ting, vi synes sådan set, det er en forpligtelse for det offentlige at sørge for, at også den slags faciliteter er til stede. Det er en af grundene til, at vi er imod det, ud over det rent byplanmæssige.

Jens Johansen (F): Jeg skal for det første ikke give mig af med at svare på Søren Pinds spørgsmål til et medlem af Østerbro Bydelsråd. Det må Søren Pind spørge den pågældende om. Men jeg vil tro, at han derfra vil få et enslydende svar med det, der er givet af Bente Møller.

Men derimod skal jeg komme med nogle principielle bemærkninger, ikke om indholdet, men om sagsforløbet i denne sag, idet vi jo kunne konstatere, at Rigshospitalet havde givet tilladelse til at gå i gang med det her byggeri, indtil det pludselig blev opdaget, at der skulle udarbejdes lokalplan, og at Rigshospitalet så, umiddelbart efter at lokalplanen var sendt i høring, sandelig var begyndt at pløje en græsplæne op, selv om en lokalplan i høring betyder standsning af initiativer på grunden.

Jeg synes, det er stærkt kritisabelt, at Rigshospitalets ledelse ikke forstår at indrette sig i forhold til den planmyndighed, Københavns Kommune, som dog har beslutningsretten og beslutningskompetencen i planspørgsmål i Københavns Kommune. Det håber jeg, at formanden og øvrige bestyrelsesmedlemmer i HS fremover vil indskærpe for HS' institutioner. Vi havde et lignende sagsforløbet på byggeriet af den nye psykiatriske afdeling ude på Amager.

Martin Geertsen (V): Jeg har normalt meget, meget, meget stor respekt for folk med principper, og det ved jeg, man har i Enhedslisten. Jeg er ikke altid enig i de principper, som man har i Enhedslisten, men jeg har respekt for, at man har dem.

Men i denne sag vil jeg nok sige, at man er kammet en anelse over i sin kamp mod storkapitalen. Det her er et spørgsmål om hensynet til, som der står på side 4, at »Huset er et »hjem uden for hjemmet«, hvor forældre og søskende til alvorligt syge børn kan bo, mens barnet ligger på hospitalet.«

Det er så finansieret af storkapitalen, det er finansieret af Ronald McDonald Børnefond, og det bryder man sig ikke om i Enhedslisten. Så skidt være med de syge børn, så skidt være med søskende til de syge børn, så skidt være med børnenes forældre, fordi kampen mod storkapitalen er langt vigtigere for Enhedslisten end spørgsmålet om, at sy-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

ge børn og deres forældre kan få et hul i hverdagen i forhold til den ulykkelige situation det vil sige at ligge på hospitalet.

Jeg er rystet, og jeg er dybt forarget over den holdning, som Enhedslisten har indtaget i denne sag. Det samme gælder sådan set i forhold til Dansk Folkeparti, hvor jeg jo ved, at det ligger dem meget på sinde at skabe gode rammer for syge mennesker her i landet. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man er hoppet på Enhedslistens galej i kampen mod storkapitalen. Så jeg er mindst, mindst lige så forarget over Peter Skaarup og Dansk Folkeparti i denne sag – rystet.

Grete Henius (C): Da vi i sin tid i HS' bestyrelse, i hvilken jeg sidder, fik dette forslag om at modtage en donation fra McDonald om oprettelse af bygning, indretning og etablering af et børnehus, stillede flere af os og i hvert fald jeg spørgsmål om, hvorvidt McDonald skulle have store reklameskilte siddende, hvorvidt McDonald havde stillet nogle krav om husets drift, og svaret var nej.

Det virker derfor fuldstændig afsindigt, når SF skal ride sit princip om, at kapitalstærke foretagender ikke skal give penge til noget som helst. Så vidt jeg ved, deltager SF's medlemmer herinde gladelig i de grønne koncerter sponsoreret af bajere fra Tuborg, der er noget mere farlige end hamburgere.

Carlsberg giver også masser af penge uden nødvendigvis at få deres navn hæftet på den genstand, de giver. Da vi i sin tid modtog Spies-scanneren til Hvidovre Hospital, kom der jo heller ikke til at stå hen over scanneren »Spies, rejs og vær glad«. Egmontfonden, som udgiver Anders And-bladet, om hvilket man kan have sin mening – man kan også lade være – giver enorme summer til sociale formål, som tilsigter at tage vare på børn og familier, som har dårlig trivsel.

Derfor virker det ufatteligt, at man nu skal ride et princip om, at storkapitalen og altså in casu McDonald ikke skal komme her og tro, at de skal kunne give et børnehus, der skal drives til gavn for syge børn og deres familier.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til anden runde.

Bente Møller (Ø): Jeg vil sige, at i Enhedslisten er vi sådan set flintrende ligeglade med i denne her sammenhæng, om det er storkapitalen, småkapitalen eller den lille fuser i baggården. Det er ikke et spørgsmål om størrelsen af kapitalen. Det er et spørgsmål om måden, man donerer penge på.

Jeg kender Egmontfonden så glimrende fra mit arbejde, de gør tingene diskret. Det har Ronald McDonald Børnefond ikke tænkt sig. Så ville man ikke i sine blade på burger-restauranterne bruge adskillige sider. Endda før projektet overhovedet var godkendt i HS' bestyrelse første gang, brugte de 3 sider i et af deres blade på at fortælle om et projekt, vi som bestyrelsesmedlemmer ikke havde set endnu. Det har de så gjort stort set hver gang siden.

Dengang sagen var oppe i HS-bestyrelsen, var det noget, pressen interesserede sig meget for, og en af de landsdækkende tv-stationer, jeg husker ikke længere hvilken, fordi det vel efterhånden er halvandet år siden, lavede noget research omkring Ronald McDonald Børnefond, kapitalen, om pengene var der, hvor resultatet var, at pengene skal skaffes ved sådan nogle børnecafeer om søndagen i deres familierestauranter, hvor man så kan købe T-shirts og kasketter til fordel for Ronald McDonald Børnefond og til Børnehuset på Rigshospitalet, og så skal en donation lige pludselig bruges i reklameøjemed, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

det er f.eks. ikke noget, Egmontfonden nogen sinde har gjort. Der er masser af anden storkapital og småkapital og krejlere, der kan finde ud af at støtte gode formål, uden at de skal profilere sig på det.

Det er ikke det, der er tilfældet her. Det er derfor, vi siger nej. Det havde vi også gjort, hvis det havde været Tivoli eller Lego eller den lokale købmand eller døgnkiosk ude på Østerbro.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Bare der ikke bliver sagt noget grimt om Anders And.

Gunhild Legaard (O): Til Martin Geertsen: Det her har overhovedet ikke noget med storkapital at gøre. Det, det drejer sig om, er kultur. Jeg gentager, at for Dansk Folkeparti er det vigtigt at bevare gamle bygninger for eftertiden. Hvad i alverden har vi ellers bydelsatlasserne til, som går ind for og fortæller os, hvad der er stærkt bevaringsværdigt?

Martin Geertsen (V): O.k., så retter Enhedslisten lidt ind og siger, det har ikke noget med storkapitalen at gøre. Det, det har noget at gøre med, er, at Ronald McDonald-fonden over for befolkningen har proklameret i 3 blade, at man vil lave dette her projekt i forhold til syge børn, deres søskende og deres forældre. Så er det lige pludselig principielt for Enhedslisten, at det er blevet omtalt i 3 blade.

Helt ærligt, udgangspunktet må da være, at det her kommer nogle syge børn, deres søskende og deres forældre til gode, og så skidt da være med, at det bliver omtalt i 3 Ronald McDonald-blade. Det kan da være bedøvende ligegyldigt. Udgangspunktet er, at det her kommer syge børn, deres søskende og deres forældre til gode.

Dansk Folkeparti har, kan jeg så forstå, en lidt anden vinkel på sagen. For dem er det væsentligt at få bevaret nogle gamle bygninger. Hvad er det, vi skal stille de her gamle bygninger op imod? Vi skal stille de her gamle bygninger op imod et tilbud til syge børn, deres søskende og deres forældre.

Vil Gunhild Legaard over for mig bekræfte, at for Dansk Folkeparti er det mere væsentligt at få bevaret nogle gamle bygninger end at hjælpe meget, meget syge børn og give deres søskende og deres forældre et pusterum i den ulykkelige situation, som de er havnet i? Er gamle bygninger, som storkapitalen er et princip for Enhedslisten, så væsentligt et princip for Dansk Folkeparti, at det er mere væsentligt end at give syge børn og deres pårørende et pusterum i tilværelsen?

Det kunne jeg sådan set godt tænke mig at høre en forklaring på fra Dansk Folkeparti, som jeg ved sætter syge mennesker i centrum, stort set hvornår de kan komme af sted med det. Det kunne jeg tænke mig at høre et svar på fra Gunhild Legaard.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Først Jens Johansen.

Jens Johansen (F): Nu ved man, at Konservative er hæderlige mennesker, det vil de da i hvert fald gerne give indtryk af, der går ind for lov og orden, det vil de da i hvert fald gerne give indtryk af.

Jeg vil derfor gerne spørge fru Grete Henius, hvordan fru Grete Henius har kunnet være med til i HS' bestyrelse at blåstemple et projekt og tillade, at byggeriet går i gang, så det må stoppes, når man finder ud af, at der skal laves en lokalplan, før man må bygge, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

man ikke bare må bygge. Eller er det Venstres ideologi, at alt skal være tilladt, der er ved at brede sig til De Konservative, at man sådan bare må bygge?

Eller er det en uvane fra den tid, da Rigshospitalet var en statsinstitution, der altid tror, at de kan tillade sig hvad som helst, hvad den konservative ordfører i Bygge- og Teknikudvalget i går på et besøg på Holmen gjorde opmærksom på, at i fredede bygninger var der indsat nye døre og vinduer, som bestemt skæmmede bygningerne, men det har staten gjort. Er det uvanerne fra den tid, da Rigshospitalet var statens hospital, som kører videre, og har fru Grete Henius glemt sin rolle, nemlig at se til, at alle overholder loven, og at orden hersker?

Har fru Grete Henius den opfattelse, at Borgerrepræsentationen bare er et gummistempel, fordi det er jo det, vi er, kan vi jo høre, nu det multinationale selskab McDonalds vil score lidt prestige – det kunne de sikkert også trænge til – på at gøre noget godt for børnene. Det synes vi ikke, hverken Borgerrepræsentationen eller HS skal medvirke til.

Men jeg hører gerne fru Grete Henius' svar på de her spørgsmål, da fru Grete Henius jo vil give os det indtryk, at hun er et hæderligt menneske, som går ind for lov og orden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 2. runde, 3. runde.

Gunhild Legaard (O): Altså for Dansk Folkepartis skyld er det lige meget, om det er McDonald, eller hvem det er, der laver børneafdeling. Det er en glimrende idé, det er en rigtig god idé, at syge børn bliver hjulpet.

Jeg gentager, at vi tager forbehold med henblik på bevaringsværdige bygninger og mener, der må kunne findes andre udveje. Man havde utrolig travlt med at få nedlagt Kommunehospitalet. Det er ikke tilstrækkelig gennemtænkt. Der må kunne findes andre løsninger, end at man skal nedlægge bygninger, som er de sidste rester af det gamle Rigshospital.

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Gunhild Legaard (O) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "Dansk Folkepartis gruppe tilslutter sig, at lokalplan "Rigshospitalet II" vedtages, men tager sammen med Enhedslisten, Solidarisk Alternativ og Socialistisk Folkeparti forbehold, idet gamle bevaringsværdige bygninger ønskes bevaret."

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har modtaget en meddelelse fra Dansk Folkepartis gruppeformand om, at 3 medlemmer af gruppen stemte forkert i forbindelse med sag 444/2000 og 471/2000. Det var en fejl, og det ønsker Dansk Folkeparti ændret til et ja for hele gruppen, og det vil jeg sørge for bliver indføjet i protokollen.

Så skal jeg nævne for god ordens skyld, at De Radikale i forbindelse med sag 464/2000, sagen om opførelse på dagsordenen eller ej, har en protokolbemærkning, og den vil også blive tilføjet protokollen. Det glemte jeg at sige på det tidspunkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2000**

5) BR 448/2000. Gårdanlæg i karreen Østbanegade m. fl. gader

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen afgrænset af Østbanegade 11-17, Trondhjems Plads 2-4, Trondhjmsgade 8-12 og Stavangergade 1-3, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

6) BR 450/2000. Ansøgninger i henhold til byfornyelsesloven

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at modtage By- og Boligministeriets tilsagn om ekstraordinær bevillingsramme på 25 mill. kr., at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at meddele tilsagn om støtte til gennemførelse af bygningsfornyelsesarbejder på de omhandlede ejendomme i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler herom, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at afholde de med bygningsfornyelsesarbejderne og forsøgsprojektet forbundne udgifter, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i overensstemmelse med byfornyelseslovens § 65 til finansiering af bygningsfornyelsesarbejderne i det omfang, finansiering ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

7) BR 455/2000. Kvarterløftprojekter i Nordvestkvarteret

Indstilling om, at omlægning af Utterslev Torv (10,0 mill. kr.) og renovering af Degnestavnen legeplads (6,0 mill. kr.) tiltrædes, at kasse-mæssig dækning anvises på konto 0.15.3 Plandirektoratet, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til inden for den samlede ramme på 21,25 mill. kr. at foretage en prioritering samt godkende de enkelte projekter efter lokal debat og indstilling fra bestyrelsen for Kvartercentret Nordvest.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

8) BR 454/2000. Ændring af parkeringsordningen i brokvartererne

Indstilling om ændring af parkeringsordningen i brokvartererne.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Johannes Nymark (A): Man kan roligt sige, at den parkeringsordning, vi i øjeblikket har på brokvartererne, har givet anledning til en debat af de rigtig store dimensioner.

Det, vi har foran os her, er en række mindre korrektioner, som et bredt udsnit af udvalget har støttet. Men det giver anledning til i hvert fald 2 bemærkninger.

For det første synes jeg, der er grund til at dvæle ved, at uanset hvad der har stået sådan rundt omkring, så må vi jo sige, at hvad man end mener om den ordning i dens konkrete udformning, som vi har i øjeblikket, så ser meget ud til, at den virker efter hensigten. Hensigten har været at dæmpe antallet af pendlere ind til København, og de tal, vi indtil nu har fået fra forvaltningen, tyder på, at mere end 10 pct. færre pendlere faktisk kommer ind til brokvartererne.

Så vil jeg sige, at vi er åbne over for en helt fordomsfri vurdering af den eksisterende parkeringsordning og ser frem til en samlet evaluering så hurtigt som muligt efter nytår. Vi mener, at aftenens beslutninger vil skabe den størst mulige smidighed i den mellem-liggende periode frem til evalueringen. Men lad os nu få den evaluering gennemført.

Noget andet, som jeg så godt vil dvæle et øjeblik ved, er, at det er blevet en opfattelse, jeg vil godt sige en fejlagtig opfattelse, at denne ordning skulle gøre det muligt for beboerne om natten at parkere i større omfang end tidligere. Det har, gentager jeg, aldrig været intentionen med ordningen. Intentionen med ordningen har været at dæmpe pendlingen ind til København.

Men det har afdækket, og det vil jeg godt vedstå, synliggjort og bragt frem i debatten, at vi har et stigende parkeringsproblem for københavnere i en række af vores boligområder. Det problem er ikke løst, og det er ikke tænkt løst med denne ordning.

Men her er vi, på linje med det andet, jeg har sagt, klar til, og jeg tror, det er en god idé, hvis vi simpelt hen tager tingene under ét, også for at forvirringen ikke bliver større, at sige: Hvordan har denne ordning fungeret i forhold til pendlingen? Hvordan har den fungeret med hensyn til at dæmpe trafikken ind til København i dagtimerne? Har det været den rigtige tekniske måde, vi har grebet det an på? Er der detaljer, større eller mindre, vi skal ændre? Det er vi klar til at drøfte, men på baggrund af en evaluering.

Men jeg synes også, vi er enige om, at det vil være en god idé i samme omgang at se på det andet problem, der om ikke er poppet op, men som i hvert fald er blevet klargjort, at i kraft af det større bilejerskab i København har vi, må vi erkende, et uløst problem en række steder i byen, hvor borgerne ikke, specielt i aften timerne, kan komme af med deres bil.

Jeg tror, vi vil komme rimeligere ud af en fortsat debat om parkering, hvis vi både drøfter pendlere og drøfter løsninger på københavnernes eget parkeringsproblem. Det ser jeg frem til, at vi gør, når vi har den samlede evaluering.

Borgmester Søren Pind (V): Jeg tror ikke min gode ven Johannes Nymark havde forventet, at det skulle gå slet så let i aften med den her diskussion ... (*Afbrydelse*). Ja, det kan vi jo spørge Poul Øland om, og det vil jeg også gøre på et tidspunkt i mit indlæg.

Men jeg forstår altså, at Socialdemokratiet nu har sagt de gyldne ord: Ordningen virker efter hensigten. Jeg er sikker på, at det udsagn vil interessere utrolig mange beboere i Københavns Kommune i den kommende tid, heriblandt altså bemeldte Poul Øland, der for ganske, ganske kort tid siden var ude og sige, at ordningen måtte afskaffes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Det kan være, jeg husker forkert, men jeg erindrer det i hvert fald sådan, at Poul Øland er den magtfulde formand for Socialdemokratiet i København og dog skulle have et eller andet at skulle have sagt i den her sag.

Men jeg har jo bemærket her i den sidste tid, bl.a. i Berlingske Tidende, at hemmelige referater dukker op om drøftelser i Socialdemokratiet, der pludselig indeholder helt nye tiltag, f.eks. en parkeringskælder under Kongens Nytorv. Den må blot ikke komme til borgernes kendskab før efter kommunalvalget, for det er uhensigtsmæssigt. Så jeg ved ikke rigtig, hvad det er der er gået galt i strategien.

Jeg vil sige, at i forhold til det tal, der bliver nævnt omkring pendlerantallet, er det forvaltningens opfattelse, min opfattelse, og jeg har i øvrigt også kunnet læse i avisen Mikkel Warmings opfattelse, at det er alt, alt, alt, alt for tidligt at udlede noget af det rigtige fald, ja, det konstaterede fald, der er sket. Men det var i en feriemåned, det var i august. Og det er samtidig således, at priserne på benzin har været skyhøje på det pågældende tidspunkt.

Jeg vil ikke frakende parkeringsordningen nogen effekt, det vil jeg ikke, men at påstå, at det er den fulde effekt, synes jeg er stærkt tvivlsomt, og det mener jeg, vi bør vide langt mere om, før vi kaster os ud i det.

Så vil jeg sige til det med parkeringen om natten, at når Johannes Nymark siger, at det ikke var en del af beslutningsgrundlaget, da vi i sin tid skulle træffe beslutning om parkeringsordningen, så må jeg altså rette. For det var jo sådan, at forvaltningen oplyste, at alene dette, at man ville holde flere biler ude af City, ville gøre, at biler ikke, om jeg så må sige overnattede i København, og derved ville der blive tilvejebragt flere parkeringspladser. Jeg tror nok, man må sige i relation til de borgerreaktioner, der har været, at det har de ikke lagt mærke til.

Jeg tror desværre, at det, der er ved at ske, er, at panikken er ved at gribe Socialdemokratiet, fordi man har fundet ud af, at mellem en tredjedel og halvdelen af den københavnske befolkning har adgang til bil, og derfor skal man prøve på at gøre alle tilpas. Derfor får vi meldinger i øst og i vest og i syd og i nord.

Der synes jeg, jeg endnu en gang må appellere til Socialdemokratiet om at finde sine egne ben i denne debat og finde ud af, hvor man står henne i den trafikpolitiske diskussion. Jeg har f.eks. hørt, at nu skal der til at etableres parkeringsanlæg i brokvartererne. Jeg har sågar hørt fra SF's overborgmesterkandidat, at nu skal vi til at kigge på parkeringsanlæg. Nej, det kan jeg afkræfte, at vi nu skal til at have parkeringsanlæg. Så vil jeg sige, at de muligheder har vi jo haft tonsvis af i denne valgperiode, og det var kun med hiv og sving, det lykkedes at lave noget ude på Nørrebro; det tog lang tid.

Men jeg vil efterlyse forslag, jeg vil glæde mig til dem, for vi har et problem, vi skal have løst. Jeg mener ikke, at denne ordning er den rigtige til at løse de uomtvistelige parkeringsproblemer der er.

Vi vil selvfølgelig opretholde forslag 16, 17 og 18 i forslaget, som ligger for her i dag. Men jeg vil godt bede Socialdemokratiet om at komme med flere konkrete forslag til parkeringsanlæg i brokvartererne. Vi vil støtte dem. Jeg vil godt bede om, at man kommer med flere konkrete forslag til, hvordan man sikrer parkeringsforholdene i brokvartererne. Vi vil støtte dem. Så det vil jeg glæde mig til at høre mere konkret om.

Men jeg savner en afklaring af, hvor man står henne, om man synes, denne her ordning er god, fordi – og jeg citerer igen – ordningen virker efter hensigten, eller om man sådan set støtter, hvad Poul Øland siger, at det er en møgløsning. Det er mest af alt, hr. Johannes Nymark, fordi jeg vil ikke misbruge det præcise ordvalg i morgen. Jeg synes,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

jeg vil gøre Johannes Nymark opmærksom på, at dette at Socialdemokratiets gruppeformand har stået på denne talerstol og sagt, at ordningen virker efter hensigten, vil jeg naturligvis gerne debattere mere. Men hvis det er en fejl, så skal jeg nok afstå fra det.

Jens Johansen (F): Vi har i dag nogle forslag til ændringer af 2-timers-parkeringsordningen. Vi synes ærlig talt ikke, at det er voldsomt hensigtsmæssigt at begynde at lappe på en elendig ordning. Vi ser hellere ordningen fjernet og erstattet af en ensartet parkeringsordning i de områder, som har parkeringsrestriktioner.

Det er et spørgsmål og en holdning, som vi har givet udtryk for før. Der er for så vidt ikke nogen grund til at gentage det, ud over at jeg synes, det er interessant at høre den socialdemokratiske ordfører nu sige, at når evalueringen kommer, så skal vi se på parkeringen fordomsfrit, og vi skal måske foretage mindre justeringer, for jeg hørte det udtryk, de brugte, mindre justeringer.

Vi vil gerne sige, at vi synes, der er brug for at få en grundig diskussion af hele parkeringspolitikken i Københavns Kommune. Vi synes, det er noget rod, at vi har 2 ordninger, folk kan ikke finde ud af det. Jeg bor selv lige på grænsen mellem den timeparkeringsordning, der er i det indre København og de indre brokvarterer, og så den 2-timers-parkeringsordning, der er på Ydre Vesterbro. Folk kan ikke finde ud af, hvornår de er det ene sted, og hvornår de er det andet sted. Især ikke hvis de er turister, der kommer hertil med bil. Det viser også de bødeindtægter, som kommunen har haft i forbindelse med sommeren. Det er noget rod. Vi synes, der skal være en ensartet, en logisk ordning.

Så er der blevet henvist til nogle statistikker, som vi har fået inden for den sidste uge, en statistik, der er lavet her i sommerferien, der viser, at antallet af parkerede biler er faldet med mellem 10 og 15 pct., mindst om aftenen, hvad der er interessant nok, fordi det er dér beboerne parkerer, og mest om dagen i 2-timers-parkeringzonen.

For det første er det en statistik, som skal tages med alle mulige forbehold. Det tror jeg ikke, der er et eneste medlem af Bygge- og Teknikudvalget, der ikke er klar over og ikke har sagt offentligt til den del af pressen, der har været interesseret i den her statistik. Det synes jeg, jeg har kunnet se i alle udtalelser. Det her er en meget foreløbig opgørelse. Den er lavet i juni, og den er lavet i august, den er lavet, før det store pres kom på indfaldsvejene. Jeg kan da godt huske den mandag morgen i september, da pendlingen for alvor begyndte igen. Da gik alt i sort ind til byen.

Denne her statistik er lavet på nogle tællinger i august, slutningen af august og i begyndelsen af juni. Desuden ligger de faktiske tal under 100, og enhver, der ved bare lidt om statistik, og det lærer man lidt om i folkeskolen, ved, at man ikke kan lave statistik på tal, der er under 100, og de tal, der er talt på, er under 100.

Så den kan ikke bruges til noget som helst andet end at konstatere, at noget tyder på, at det virker på en eller anden led, eller også er det fordi folk holder sommerferie.

Jeg tror også, der blev lavet en opgørelse over, hvor mange passagerer der var med hanebusserne de første måneder her i sommerferien i den samme periode. Der var en voldsomt uventet popularitet hos de her busser. Da statistikken blev lavet over en længere periode, så viste det sig, at det så anderledes ud.

Dertil er kommet en statistik på pendling ind over Søsnettet, som i øvrigt ligger inden for 2-timers-parkeringzonen, så det er nok så interessant, om det overhovedet har nogen sammenhæng med det, og den viser et fald i biltrafikken, som er landsdækkende, et fald i biltrafikken vi kan se i hele landet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Men hvad den derimod så også viser, og det er det, der er det interessante, er, at cykelpendlingen er steget med 6 pct. siden sidste år. Cykelpendlingen stiger konstant, og cyklisterne har ringe forhold på vores veje. Cykelstierne er for smalle, man kan ikke køre 2 ved siden af hinanden, og knap nok kan man køre én, fordi der er masser af bilister, der parkerer halvt oppe på cykelstierne for ikke at genere trafikken. Det er selvfølgelig biltrafikken, der tager hensyn til, og ikke de bløde trafikanter.

Når folk vælger at køre på cykel – må jeg tage det fra anden runde – ja, så skal de forkæles. Derfor synes vi, at der skal være bredere cykelstier. Vejarealet skal bruges til andre ting end det, det bruges til nu, hvor der er parkerede biler. De skal væk fra gaden. Det kan man få dem på mange måder. Det er noget, vi gerne vil diskutere, når evalueringen går i gang.

Parkeringsordningen medførte, da den blev indført i begyndelsen af 1990'erne, at masser af bilister fandt ud af parkere på private arealer inde i gårdene, gårdene er fyldt op. Hvis vi tror på Indre By som et boligområde, så må vi genvinde de rekreative arealer og få bilerne ud af gårdene. Der er en målsætning om at fredeliggøre den Indre By. Den synes vi også vi skal diskutere, fordi det hænger sammen med den parkeringspolitik, vi fører i Københavns Kommune.

Der er nok at diskutere og drøfte og forhandle her, når evalueringen kommer frem. Vi synes ikke, at det er småjusteringer, der skal laves. Der skal laves en ny parkeringspolitik for Københavns Kommune. Indtil da må vi sige, at vi kan tilslutte os de småændringer i den 2-timers-ordning, som er foreslået, og som et flertal af udvalget indstiller, mens vi i de andre vil stemme imod.

Mikkel Warming (Ø): Her har vi så en række forslag om ændringer i den gældende 2-timers-parkeringsordning i brokvartererne. Nogle af dem stemmer vi for, og andre imod, fordi for os som vel i virkeligheden for de fleste andre handler det om at skabe en ordning, skabe parkeringsrestriktioner, der er gennemskuelige, rimelige og har beboerne i centrum, mens det så vidt muligt er pendlere, der rammes.

Så kan man jo spørge sig selv, et meget logisk spørgsmål, om den 2-timers-ordning, der er i dag, er gennemskuelig og rimelig. I Enhedslisten har vi hele tiden ment, at vi burde have udbredt den betalingsparkering, vi kender fra Indre By, udbrede parkometrene til brokvartererne. Det foreslog vi sammen med SF, dengang ordningen blev vedtaget. Det står vi ved.

Vi mener, at det at udbrede den kendte betalingsparkeringsordning vil skabe genkendelighed, gennemskuelighed og rimelighed. Men det ændrer altså ikke ved, at vi så også mener, at den eksisterende ordning må have en chance uden panik, uden populisme.

Så kan man selvfølgelig også spørge sig selv, om de ændringer, den række ændringsforslag, som nu nok vedtages med et meget, meget bredt flertal, gør parkeringsordningen mere gennemskuelig, måske nok mere rimelig, men gør den parkeringsordningen mere gennemskuelig?

Ledetråden for Enhedslisten har været, at antallet af licenser ikke må stige voldsomt, og når der er tilfælde, hvor vi alligevel ville være endt med at give en eller anden form for dispensation, ja, så kan man lige så godt indføre det på skrift med det samme og undgå det bøvl.

Vi har specielt bemærket os, at der nu indføres en skræbebillet, som giver 2 timers ekstra parkering ud over de første 2 timers gratis parkering. Vi er nu så tæt på at have en betalingsordning, at det ville være oplagt, ikke mindst politisk, at komme i gang med at overveje om, og i givet fald hvordan en betalingsordning kan laves i brokvartererne.

Så har der været en lidt mærkelig debat om parkeringsrestriktionerne på det sidste. Jeg mener, én ting er, at bilborgmester Søren Pind har kastet hele sin politiske troværdighed ind

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

på at få fjernet enhver form for restriktioner. Det ved vi. Borgmesteren kan vel, uden at man siger noget grimt om ham, kaldes FDM's ambassadør i denne forsamling. Det må have været et slemt chok for ambassadøren på Rådhuset at opdage, at de første trafiktællinger over Søs-nittet og tællinger af parkerede biler i brokvartererne faktisk viser et lille fald, et fald på 1,3 pct. af trafikken over Søs-nittet, det første, i parentes bemærket, siden 1993, og et fald på ca. 10 pct. i antallet af parkerede biler i brokvartererne.

O.k., det er tidlige tal målt i august, og vi skal vare os for at tage dem til indtægt. Men det er påfaldende, at de første spæde tal efter ordningens indførelse viser et fald i antallet af parkerede biler. Hvis det fortsætter, kan man vel nærmest sige, at der er tale om en tendens, man kan bygge videre på.

Men vi har også oplevet SF kaste sig ind i debatten med bastante meldinger om, at parke-ringsordningen skal væk, så bastante krav, at f.eks. Jyllands-Postens leder tæller SF sammen med de borgerlige og Poul Øland som grupper, partier, der kræver ordningen fjernet på stedet. Man kan undre sig, men det er formentlig et led i strategien om at være regeringsduelig, vi har set så meget til på det sidste, om en Vejlemodel, om poster på de borgerlige stemmer eller hvad?

Vi har oplevet SF's såkaldte kandidat udtale på en trafikhøring for en uge siden, at det nu var tid til at bygge parkeringsanlæg i brokvartererne, og der var ikke noget med at nedlægge gadeparkering på den høring. Jeg var der selv. Det er kommet som en sidebemærkning i JP København senere.

Der knytter sig i øvrigt en række problemer til det. Hvis man fjerner bilerne og propper dem ind i anlæg, så vil det alt andet lige, hvis man ikke gør andet, betyde, at hastigheden stiger, fordi der ikke er så mange forhindringer for bilerne osv., osv., osv.

Hvad mener SF egentlig? Hvad er vigtigst for SF? Er det en trafikpolitik, der betyder be-grænsninger for trafikken, eller er det Vejlemodellen, alliancen med bilambassadøren her på Rådhuset?

Det er som om lysten til de fine poster har fået SF's såkaldte kandidat til at glemme nogle politiske grundholdninger, til at begive sig ind i et taktisk, populistisk spil, han ikke kan vinde. SF melder ud i vest og hvisker noget andet i øst. Man slår om sig med afskaffelse af parke-ringsordning, bygning af p-kældre og hvisker bagefter, at det skal erstattes med en beta-lingsordning, og der er noget med nedlæggelse af gadeparkering. Er det troværdigt, og hvil-ken melding kan man egentlig stole på?

Nu hvor man sidder og plejer sin lyst efter poster sammen med Venstre, så er spørgsmå-let, der rejser sig for os andre: Kan man stole på SF?

Louise Frevert (O): Ja, det har jeg også spurgt mig selv om mange gange, Mikkel War-ming. Men det var nu ikke det, jeg ville sige et par bevingede ord om.

Jeg kan jo ikke slå fast nok med syvtommersøm, hvad Dansk Folkeparti mener i det hele taget om denne her ordning. Det er en chikane af de københavnske borgere, at den overhove-det er blevet gennemført, og på et tidspunkt må der altså være skabt præcedens nok for, at den kan ophæves, og jeg ved, at der er andre partier i denne sal, der er enige med mig i det.

Jeg har nogle enkelte spørgsmål til Søren Pind, fordi der er blevet fremsendt nogle spørgsmål fra Dansk Folkepartis medlem, Aage Pedersen, som for et par måneder siden har fremsendt følgende forespørgsel til forvaltningen, at i Social- og Sundhedsskolen og Sund-hedsstyrelsen og Bydelsrådet på Indre Nørrebro, de får et sæt nøgler i hænderne, som de går ned – jeg håber, Søren Pind hører efter, fordi det er faktisk ret relevant, det her spørgsmål,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

som jeg stiller borgmesteren nu, fordi et af Dansk Folkepartis medlemmer ikke har fået svar på det, jeg lige har spurgt om, ifølge medlemmets udsagn i 2 måneder.

Social- og Sundhedsskolen, Sundhedsstyrelsen og Bydelsrådet parkerer i deres område inden for 2-timers-ordningen og flytter kun parkeringsskiven og flytter ikke bilen. Der er ikke blevet skrevet så meget som én parkeringsbøde i det område. Det synes Dansk Folkeparti, der er blevet holdt øje med området, er meget betænkeligt.

Jeg håber, der er en god forklaring på det, for ellers må vi jo til at have vagtværn, som andre fra Venstre også er tilhængere af, men det er så til gengæld i gule frakker i stedet for i grønne frakker. Men det er så en anden ting. Det var den ene ting.

Men vi er desværre nødt til, når det ikke kan være anderledes, at stemme for indstillingen og stemme for de ændringsforslag, 16, 17 og 18, som her er givet, når vi ikke på nuværende tidspunkt kan få omstødt denne generende ordning for borgerne.

Ole Hentzen (C): Det burde jo egentlig være en glædens dag, hvis det ligesom var det store, altomfavnende beslutningsforslag om at afskaffe ordningen, vi havde til debat. Men det er jo reparationsdagen, altså reparationer af en ordning, som ikke er god, som folk ikke vil have, som nogle politikere har dummet sig ved, og som de nu bliver tvunget til at reparere på. For glæden er jo selvfølgelig variabel derefter.

Der skal ikke være tvivl om, at vi fra konservativ side selvfølgelig småglæder os over, at vi kan lempe nogle af tingene, man må jo tage det, man kan få en gang imellem. Og disse ændringsforslag gør det da lidt nemmere for en hel del beboere og også for erhvervslivet og derved også for byen som helhed.

Det giver selvfølgelig stof til eftertanke, når man sådan tænker, ja, det er jo selvfølgelig år 2000 og 2001, det er som bekendt valgår der i november, og der er nogle, der er i gang med at prøve at vaske nogle hænder og prøve at komme ud af noget, som man har vedtaget, som man nu ikke er så glad for.

Det skal selvfølgelig nok ses i det lys, de her udmeldinger, der kommer, om, at vi vil med glæde se på en evaluering af ordningen, og vi vil være åbne over for enhver ændring af ordningen, og der er ingen grænser for, hvad de sådan set gerne vil være med til, SF og Socialdemokratiet, hvis man ellers skal tro på de sidste meldinger.

Nu skal man selvfølgelig ikke lægge vægt på, hvad Socialdemokratiets formand her i København siger. Vi andre, der en gang imellem kommer til at møde ham privat, har kendt hans holdning længe. Men når han nu endelig siger det offentligt og til dagspressen og vel næsten gør det i pressemeddelelsen, ja, så er det jo fordi den holdning, han nu endelig kommer ud med offentligt, er han blevet presset til at komme med fra baglandet, ikke fra politikerne herinde i Borgerrepræsentationen, men fra baglandet, altså alle kredsforeningerne. For der rumler de jo ude om, hvad det er for en sindssyg ordning, der er indført herinde af borgerrepræsentanterne, og nu må han altså lægge noget pres på dem ved offentligt at gå ud og sige, at det ikke er hans kop te, og hvis det skal være efter hans mening, ja, så skal den afskaffes her og nu.

Det har man ikke set nogen andre udmeldinger om fra politikerne herinde, ud over at kom nu med en fornuftig ordning, som virker efter hensigten, som nu det ærede medlem fra Socialdemokratiet har udtalt sig om. Det tror jeg ikke, at Poul Øland er enig i, og derfor er det jo en spændende periode, vi er inde i, når nu der skal laves et valgprogram for Socialdemokratiet her i starten af 2001.

Parkeringskældrene kan jeg selvfølgelig kun efterlyse, ligesom borgmesteren gjorde. Det er en spændende ny udvikling, vi er inde i. Pludselig er der jo ikke noget med spinkle flertal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

og lignende. Det er jo massive flertal, vi snakker om, der nu vil lave parkeringskældre, som vi andre har råbt på længe og sagt, altså det hjælper altså på byen det her, men det har vi jo råbt for døve ører om.

At de så har hemmelige notater, som nogle med velberåd hu lækker til pressen, kan man selvfølgelig kun gisne om årsagerne til. At de har hemmelige notater, synes jeg er helt klart, fordi det jo var en idiotisk beslutning at tage, men altså nu tog de den, og så må man selvfølgelig arbejde i det gedulgte, indtil nu valget er overstået, og så må man gøre noget derefter, altså den helt klare, normale politiske situation, som jo SF også lukker op for: Vi er parate til det hele, bare I støtter vores nye pæne overborgmesterkandidat. Goddag mand – økseskaft!

Jeg nægter selvfølgelig at tro på, at Søren Pind er citeret korrekt i dagspressen i den anledning, at han ligesom skulle klappe miljøborgmesteren på skulderen og sige: Du er lige vores mand, du er lige vores mand – for så vil jeg da bare sige her fra talerstolen, at så er Søren Pind ikke vores mand.

Vi er jo egentlig i en lidt underlig situation, fordi tidligere var emnerne, når vi sådan kigger tilbage i dagspressen, og hvad folk talte om i denne by, at der var en frygtelig luftforurening, ih, det var så forfærdeligt. Der manglede institutionspladser – jeg vil gerne tage det fra 2. runde, hvis jeg må det – og det var så forfærdeligt.

Hvad er det nu, man diskuterer? En mangelvare på parkering. Der er flere biler på vejene, siger folk, og det er ikke rigtigt. Vi har fået mindre vejareal, for i mellemtiden har vi nedlagt, jeg ved ikke hvor mange kørebaner for at lave busbaner og cykelstier. Det har vi jo levende beviser for i Torvegade, hvor vi foretager trafiktællinger. Der kører ikke en eneste bil mere igennem Torvegade, end der har gjort, før man lavede indsnævringen. Man har sådan set bare opnået det, som miljøborgmesteren står for: At skabe forøget forurening her i byen. Jo hurtigere man får stoppet trafikken, så den holder stille, jo højere forurening får man.

Og det er selvfølgelig en miljøborgmesters største problem, at luftforureningen sådan set falder, og det er jo et frygteligt problem, fordi statistikken siger, at vi køber flere biler og luftforureningen falder. Hvad pokker skal man så egentlig være her for? Altså skal man finde mere og mere åndssvage projekter for selvfølgelig at kunne retfærdiggøre med punktmålinger, at man stadig har en sag.

Nu taler de selvfølgelig også i øjeblikket om politikernes adfærd, ja selv bydelsrådsdebatten er blevet reduceret til sådan en eller anden lille debat for nogle enkelte indforståede. Men parkering og parkeringshuse er jo altså lige guf og så altså sådan nogle åndssvage politikeres adfærd, som man selvfølgelig også kan bruge lidt pressespalter på.

Men SF'erne er nu blevet så parkeringsfikserede, at de får en ordfører op, der står her og siger, at SF har for øvrigt et nyt forslag. Og så lænede vi os tilbage her alle sammen og sagde nå, altså den har trods alt været udvalgsbehandlet efterhånden i noget, der ligner 3-4 måneder, og SF er sådan set ikke kommet med nogen nye forslag, men nu skulle vi åbenbart lige have bomben i aften.

Det blev en fuser, fordi deres 2 ordførere sagde: Til sin tid kommer vi med det nye forslag, for selvfølgelig stemmer vi for de dersens småændringer, som vi ikke kan lide, for det er jo helt forkert, men det gør vi alligevel.

Og så fik cyklerne den sædvanlige prisning, 6 pct.s stigning, og i al den tid, han nu har levet, er det steget. Jeg er ked af, Jens Johansen, altså statistik er noget underligt noget, og det registrerer eksakt viden, og vi havde faktisk et fald i cykeltrafikken forrige år, det vil Jens Johansen kunne se, når han kigger i statistikken, et uforklarligt fald ... (*Afbrydelse*). Var det et fald, hr. Jens Johansen? ... (*Afbrydelse af Jens Johansen*). Tak for det. Så er den ikke steget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

konstant, så er den altså også faldet i et år. Men det er glædeligt, at den er steget 6 pct., for hvordan skulle vi ellers løse vores problem?

Nu får vi altså en ny ordning med formentlig 15 eller 16 lappeforslag, som i hvert fald på en eller anden måde gør det lidt nemmere at leve for de mennesker, der bruger byen. Men den er ikke blevet mere gennemskuelig. Den er forhåbentlig blevet lidt mere spiselig for de mennesker, der skal bruge deres bil, bruge deres by, og for erhvervslivet.

Derfor stemmer vi selvfølgelig for alle de 18 forslag, der er, og det er klart, at der kun er stemning for de 14 eller 15. Jeg tænker på forslag 16, 17 og 18, som vi selvfølgelig stemmer for.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre vil godt tage ansvaret for at have været med til at indføre denne p-ordning. Det er der åbenbart ikke så mange, der har lyst til. Vi synes faktisk, at det er en udmærket måde at forsøge at tackle vores problem i København på.

Vores årsag til at gå ind for denne her var at forhindre eller i hvert fald formindske pendlingen til byen. Uanset om man kan bruge statistikker eller man ikke kan bruge statistikker, så viser i hvert fald den første lille bitte, bitte, bitte tælling, at der er en reduktion.

Vi synes slet ikke, der er nogen grund til at justere en hel masse. Så siger folk: Jamen hvorfor går I så ind for disse punkter? Så kan man sige: Jamen vi kan også undlade at stemme. Det er der jo ikke nogen grund til. Hvis et punkt er sådan rimelig fornuftigt, så kan vi selvfølgelig lige så godt støtte det.

Men hvis man skal have en ordentlig evaluering, så nytter det ikke noget, at man har justeringer fra måned til måned til måned, for så er der ingen, der overhovedet ved, hvad det er. Så ved vi heller ikke, hvad det er vi skal sammenligne, vi har ingen tal, der er ingen fornuft i det, der foregår. Derfor synes vi, at nu er det på tide, at vi holder lidt igen, og det gælder selvfølgelig alle partier, nu skal der ikke justeres mere på denne her.

Det Radikale Venstre støttede denne p-ordning frem for en parkomatløsning, simpelt hen fordi vi ønsker ikke parkomater flyttet ud i brokvartererne. Vi synes, det var en god løsning, at man havde 2 timer, hvor man ikke skulle betale, 2 timer, hvor man kunne foretage sine indkøb, hvor brogaderne havde mulighed for at bevare deres erhvervsliv, hvor folk havde mulighed for at komme med en bil og handle og køre væk igen.

Det vil ikke ske, hvis det er parkomater. Parkomater betyder, at så er man med det samme henne og kræve pengene op. Derfor bliver det ikke med støtte fra Det Radikale Venstre, at vi indfører parkomater i brokvartererne.

2 timers fri erhvervshandel samt et forsøg på at mindske pendlingen, det er det, der er årsagen til, at vi støtter det her.

P-pladser, siger man, det mangler der pludselig, nu er der pludselig en masse københavnere, der er begyndt at købe biler. Det er nok også korrekt, men årsagen til, at vi nu mangler p-pladser, skal jo søges i fortiden, hvor man byggede en masse almennyttigt boligbyggeri i København og udskød p-pladserne, hvor man blev ved med at sige: Jamen vi sætter pengene i en fond, og så bygger vi nogle p-anlæg på et senere tidspunkt. Det er ikke sket. Derfor har vi et slæk i det.

Derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at opfylde de betingelser, der skal være, om, at en københavnere skal have mulighed for at få det i forhold til de 100 m². Så de penge, vi har i fonden til at bygge p-anlæg, skal til at benyttes nu, så vi kan få bygget de p-anlæg, så vi kan få bilerne parkeret ordentligt og rimeligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

A. Benhaddou (D): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at CD som de øvrige borgerlige partier går imod parkeringsrestriktionerne.

Når man nu ser de her ændringsforslag remset op i forskellige punkter, så må man da også nå frem til en klar kendsgerning, at den her plan er virkelig, virkelig uprofessionelt planlagt. Tænk på, hvor lang tid man havde til at indføre den her plan. Vi snakkede om den allerede sidste vinter, og så blev planen udskudt til den 30. juni-1. juli, og alligevel sidder vi nu og skal diskutere ændringer remset op i flere og flere punkter, fordi man når frem til en kendsgerning, nemlig at den er uhensigtsmæssig, noget som enhver kunne se allerede før indførelsen af de her parkeringsrestriktioner.

Jeg vil lige gøre tilhængerne opmærksom på, at hvis man vil se på, hvem de her parkeringsrestriktioner også rammer, så synes jeg, man skulle besøge Nørrebro og Vesterbro, for der er ikke til at finde nogen parkeringspladser der. Så problemet ligger hos vore egne københavnere, de køber flere biler end tidligere, så den undskyldning, man anførte som grundlag for at indføre de her parkeringsrestriktioner, hænger ikke sammen. Fordi fra tilhængerens side var man heroppe og fortælle os, at det hang sammen med, at vi fik for mange pendlere fra omegnskommunerne ind til København. Jeg vil bare sige: Tag ind til Vesterbro og Nørrebro – så vil I komme på nogle helt andre tanker.

Men når det nu skal være sådan, så kan jeg kun oplyse herfra, at jeg stemmer sammen med de borgerlige partier for alle de punkter, der selvfølgelig gør det nemmere for de folk at parkere som overhovedet muligt. Men husk på, at den plan, som man har indført, magen til egoistisk plan skal man lede længe efter. Tænk på, hvad andre omegnskommuner omkring København tænker.

Ved CD's landsmøde, ja der troppede folk fra Roskilde og andre omegnskommuner op og sagde, jamen hvis København skal indføre det her mod vores borgere, ja, så vil vi da også gøre det. Det er ren egoisme over for andre borgere rundt omkring hovedstaden.

Så jeg vil bare sige, kort sagt jeg vil håbe, at der ved næste valg vil opstå et flertal her i Borgerrepræsentationen, så vi kan afskaffe den elendige ordning, som blev indført ved hjælp af venstrefløj og Det Radikale Venstre.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Johannes Nymark (A): Her i 2. runde har jeg 3 bemærkninger. Den første tager udgangspunkt i det, Ole Hentzen talte om, med hensyn til håndvask, at der vaskes hænder i denne sal. Så kan vi sige, det er en meget stor og kollektiv håndvask, vi er i gang med, for vi taler om en ordning, som i sit grundoplæg er vedtaget af den samlede Borgerrepræsentation.

Vi har diskuteret nogle krusninger undervejs, jeg har sagt det før, jeg må gentage det igen, at det er den samlede Borgerrepræsentation, som for snart halvandet år siden vedtog denne ordning i enighed. 2-timers-parkering i brokvartererne var alle enige om. Der var en lille bitte krusning omkring, hvorvidt man skulle have beboerbetaling eller ej. Det var alt, hvad vi kunne svinge os op til. Så har vi diskuteret nogle ændringer senere, men grundordningen var en enig Borgerrepræsentation, så håndvasken bliver meget stor og meget flittigt benyttet her om lidt.

Den næste bemærkning er, Søren Pind siger, at ordningen virker efter hensigten. Så må jeg da medgive ... (*Afbrydelse af borgmester Søren Pind*). Så må jeg jo medgive, at det med alle de forbehold, der ligger, er nogle helt foreløbige evalueringer, for på samme måde, som borgmesteren har været ude og spurgt bilisterne og refereret nogle meget voldsomme tilkendegivelser lynhurtigt, ja, så har jeg måske også overbetonet nogle andre tilkendegivelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Men meget tyder på, lad mig sige det sådan forsigtigt, at det, der er hensigten, og derfor tog jeg det op, nemlig at dæmpe pendlertrafikken, ser ud til at være på vej til opfyldelse. Det vil vi vide mere om og langt mere detaljeret og være på meget sikrere grund, når vi får den evaluering, jeg tidligere har kommenteret. Men det er det, der ligger i mine udtryk, at det var hensigten, afdæmpningen af pendlertrafikken ser det ud til, der er indikationer på, hr. borgmester, at det er på vej til at virke.

Endelig vil jeg sige til hr. Jens Johansen – han er nok et eller andet sted, og han får det i hvert fald refereret skriftligt senere – at vi er, og jeg sagde også, vi er indstillet på at drøfte den samlede parkeringsordning i København fordomsfrit. Det, vi vedtager i aften, er småjusteringer, så nu skal vi ikke blande æbler og pærer sammen.

Henrik Morgen (B): At diskutere trafikpolitik og i særdeleshed parkeringsordninger her i Borgerrepræsentationen er jo altid en spændende og engagerende ting. Men jeg vil nok sige, at denne omgang og forløbet op til debatten her i dag alligevel er noget ganske særligt.

På baggrund af, hvad man hører i pressen om hemmeligholdte notater og andet, som er refereret fra talerstolen, må jeg klart appellere til Socialdemokratiet om at finde sine egne ben i deres trafik- og miljøpolitik. Og jeg må appellere til jer socialdemokrater om at holde fast i den gamle holdning, I havde, i hvert fald den officielle holdning, der gjaldt for socialdemokratisk politik, den forståelse, som Socialdemokratiet var enig med et flertal her i Borgerrepræsentationen om, når det gælder trafikpolitikken i København. Den er, at det væsentlige problem i alt det her er pendlingen, det er pendlertrafikken, det er ikke københavnernes selv og deres biler.

Den anden ting, der er helt ny her, er jo, at SF måske nok holder fast i sine kendte politiske målsætninger om at begrænse biltrafikken, men det nye og meget banebrydende, synes jeg, er, at nu vil man åbenbart til at gøre det ved at bygge flere parkeringskældre.

Samtidig ser vi jo et Venstre – som vi i den her sag ved, hvor vi har – der omfavner SF, og at SF villigt gengælder det her liberale judaskys med en politisk kovending af dimensioner. Én ting er jo, at SF's betonsocialistiske ordfører træder i karakter, det er måske ikke så overraskende, men at SF's overborgmesterkandidat, miljøborgmesteren, med rosenkinder ikke bare kælent indlader sig med bilistpartierne på højrefløjen, men oven i købet nu decideret går ud og anbefaler, at der bygges parkeringskældre til aflastning for den offentlige trafik, er ligegodt en tand for overraskende.

Jeg må opfordre til besindighed og at vi holder fast i problemet, nemlig pendlertrafikken, og det fyger lige nu med fortolkninger af undersøgelser om, hvorvidt parkeringsordningerne rent faktisk virker, også i forhold til at dæmpe pendlertrafikken.

Naturligvis har vi alle sammen interesse i at få et nøjagtigt og entydigt billede af, om de har en effekt, og hvor stor effekten er. Men jeg må i mangel af bedre slå fast, at når vi ikke har andre alternativer end parkeringsrestriktionerne i øjeblikket, så kan vi fra radikal side heller ikke gøre andet end at holde fast i de parkeringsrestriktioner i en eller anden form.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at fra radikal side tror vi ikke, at parkeringsordningerne er hverken den bedste eller den mest effektive måde at dæmpe pendlertrafikken på. Jeg vil gerne pege ganske kort på 4 meget mere effektive og meget mere vidtrækkende alternativer til p-restriktionerne, eller supplement, om man vil.

Det er kørselsafgifter eller road pricing, som det er blevet sagt, men her venter vi selvfølgelig på et folketingsflertal, som nok skal komme, men det tager sin tid. Og det folketingsflertal vil altså også gælde for Roskilde og andre omegnskommuner, Benhaddou.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Et andet alternativ er bompengene ved indkørselsvejene omkring København, som kan være nødvendige, mens vi venter på kørselsafgiftssystemet.

For det tredje skal vi ikke til at kigge på den virkelige rå, men meget, meget nødvendige, efter radikal opfattelse, mulighed, og den meget simple mulighed, der er, simpelt hen at lukke en eller flere af de store indfaldsveje, brogaderne, helt af for biltrafik, for pendlere til København.

Endelig for det sidste: Kig på den tunge trafik, på lastbiltrafikken, som stadig væk kan udfolde sig i myldretiden, hvor personbiltrafikken jo har rigeligt med overhånd.

Men mens vi venter, må vi sige ja til parkeringsordningerne, men også ja til de fornuftige ændringsforslag 1-14, som kommer fra Bygge- og Teknikudvalget.

Borgmester Søren Pind: Jeg må sige, at det var sandelig en radikal stemme, der brændte af indignation og indestængt harme og vrede, ja nærmest afmægtighed over disse fortrædelige tingenes tilstand. Men det vil jeg ikke beskæftige mig så meget med. Jeg glæder mig til at få drøftet tingene nærmere omkring selve p-ordningen, jeg er enig i mange af de kritikpunkter, der er rejst, i sagens natur.

Jeg hæftede mig også meget ved det, SF sagde. SF vil fjerne parkeringsordningen, hed det sig, vi vil se et forslag, hed det sig, og så endte det med, at det ville vi se senere. Det er vi egentlig lidt kede af i Venstre, fordi vi ville sådan set gerne have støttet et forslag fra SF.

Nu er jeg jo bange for, at der i morgen står i aviserne, at nu har vi ikke alene udnævnt SF til et overborgmesterparti, nu vil vi samtidig også pege på 2 borgmestre fra partiet. Men sådan skal det jo ikke være.

Jeg vil sige til Ole Hentzen, at uanset hvad, Ole Hentzen, så vil du altid være min mand. Det er jo meget moderne i disse tider at sige sådan, sådan skal det selvfølgelig ikke forstås, men rent politisk, rent politisk, Ole Hentzen, så vil du altid være min mand.

Jeg vil sige, at hvad jeg har sagt ... (*Afbrydelse*). Altså nu har vi to jo ikke været i Italien sammen, så jeg ved ikke rigtig, men jeg vil sige det på den måde: Hvis Ole Hentzen går tilbage og læser præcis, hvad jeg har sagt, og det, jeg er citeret for, så vil Ole Hentzen kunne tilslutte sig det 100 pct. For det, jeg har sagt, er, at i Venstre og jeg tror også hos Ole Hentzen ser vi ikke en selvstændig opgave i at holde Jens Kramer Mikkelsen ved magten som overborgmester i København. Så langt tror jeg bestemt, Ole Hentzen er enig.

Det, jeg har tilføjet til det – javist, med viden om, at SF havde besluttet sig for at udpege en overborgmesterkandidat, det kan vi jo alle gøre, hvis det er det, vi vil – er, at jeg har sagt, at Venstre vil søge indflydelse, hvor vi kan få den, og dér, hvor vi kan få mest politik igenem, vil vi også være. Jeg tror, det er nøjagtig det samme, der gør sig gældende for Det Konservative Folkeparti.

Jeg skal have sluttet af i forhold til Johannes Nymark, det er jeg simpelt hen nødt til. Johannes Nymark, vedrørende det der med køen ved håndvasken kan det faktisk godt være, vi har brug for en modernisering af håndvaskene her i Borgerrepræsentationen. De, vi har, er lidt gammeldags, der er måske ikke plads nok, det vil jeg ikke afvise.

Men når Johannes Nymark et eller andet sted skamrider, at det var en enig Borgerrepræsentation, der traf beslutning om det her, så skal det jo altså også siges, at der var jo ingen af os, der drømte om på noget tidspunkt, at Socialdemokratiet ville være så rigtigt i forhold til erhvervslivet og i forhold til de konkrete problemer omkring borgerne. Det var der ingen, der drømte om, og det var jo heller ikke det klima, det blev til i i Bygge- og Teknikudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Men siden vidste det sig jo altså desværre, at Socialdemokratiet valgte i en implementeringsperiode, kan man vel kalde det, at samarbejde med venstrefløjen, og der faldt det hele fra hinanden, og det var smadderærgerligt.

Nu bliver vi nødt til at sige det rent ud: Vi går ikke ind for den her ordning. Den er rigid, den er firkantet, den duer ikke, og vi må have den væk, lige så snart vi overhovedet kan. Og vi støtter Poul Ø-land – og det rimede.

Mikkel Warming (Ø): Jamen jeg ved da godt, hvorfor Søren Pind med glæde stemte for 2-timers-parkeringsordningen her for halvandet år siden. Det var da fordi alternativet var det forslag, Enhedslisten og SF stillede om betalingsparkering. Og hvis der er noget, Søren Pind ikke kan lide, så er det at se penge forsvinde ud af bilisternes lommer. Det fritager ham ikke for, at han var med til at lave den sammen med alle andre, også os, det står vi ved.

Grunden til, at jeg kom op, var, at Henrik Morgen fra De Radikale ud over en masse gode trafikpolitiske tiltag, vi er helt hundrede procent enige i, også bad Socialdemokratiet om at finde deres egne ben, når det gælder trafik- og miljøpolitikken i København. Det er vi mange, der i mange år gerne har villet have skete, at Socialdemokratiet fandt ud af, hvis side de var på, om de var på bilernes eller på københavnernes side.

Vi ved godt, nu er det efterhånden blevet til en dyd, at de skriver lange kronikker, de gode socialdemokratiske trafikordførere, om, at nå ja, nå ja, men altså det er jo kompromiset, og begge dele og give og tage og bla-bla-bla-bla-bla.

Enten vil man begrænse biltrafikken, så er det nogle midler, som er væsentligt skrapere end dem, der bliver brugt i dag, der skal tages i brug, kørselsafgifter, eller også vil man have det sådan på lidt liberal facon, have det hele til at glide på en eller anden måde og om nødvendigt lave en vej eller to ekstra. Det er det grundlæggende trafikpolitiske valg, og jo mere man prøver at balancere rundt i midten og ingenting gøre, jo mere trafik kommer der, i øjeblikket i hvert fald.

Så kan vi godt skubbe det lidt rundt, f.eks. ud til Brønshøj, ved at lave parkeringsordninger i brokvartererne. Det er også fint, vi får dem ud over kommunegrænsen på den facon, det er jo godt nok. Men det er lapperier helt grundlæggende, når vi snakker trafikpolitik i en storby.

Så er jeg da glad for, at SF nu kommer på banen, fordi det var også i indlægget her i aften mildest talt tvetydig tale, vi hørte fra det regeringsduelige folkeparti. Det ville være helt rart at vide, hvilke meldinger af dem, SF er kommet med i de sidste par ugers trafikdebat, er det egentlig, man skal tage for gode varer.

Vi hørte jo også den omfavnelse, som Venstres bilborgmester gav sin p-anlægskollega, SF's såkaldte kandidat, i forhold til et samarbejde omkring parkeringskælder og alt muligt andet.

Det ville være rart, hvis SF snart kunne afklare med sig selv, eller i hvert fald for resten af Borgerrepræsentationen og københavnernes, hvad det egentlig er, man vil.

Jens Johansen (F): Jeg vil sige til Mikkel Warming, til Morgen og til Ole Hentzen, at man altid kan misforstå det, man vil misforstå, og jeg tror, at i hvert fald nogle af de 3 spiller mere ukyndige, end de egentlig er, og det klæder dem ikke.

Til Ole Hentzen vil jeg sige, at det er noget af en påstand at sige, at der hermed kan konstateres brede flertal omkring en politik, som hele tiden har været Det Konservative Folkepartis. Jeg synes ikke, der har kunnet konstateres noget flertal for at etablere en parkeringskælder under Kongens Nytorv, og jeg kan slet ikke se nu, hvordan der hermed skulle være etableret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

brede flertal for at etablere en parkeringskælder under Kongens Nytorv på de vilkår, som Ole Hentzen gerne vil have.

Så jeg kan ikke se den der store forbrødring og enighed i bredden, som Ole Hentzen her forsøger på sin sædvanlig demagogiske, men skarpsindige og charmerende vis, at lokke os til at falde for, sammen med i øvrigt Mikkel Warming.

Det er sagt tydeligt, og jeg gentager det gerne – ikke for prins Knud, men for Warming og Hentzen – at vi i SF har en drøftelse omkring parkeringsanlæg, mindre, automatiske anlæg, som kan få bilerne væk fra gaden, således at vi kan bruge gaderummet til andre formål. Det er sagt, det står vi ved, og det er en drøftelse, vi har. Nogle af os synes, at det kunne være en vej frem for at få skabt bedre forhold for de bløde trafikanter og for den kollektive trafik, fordi vi mener, at den kollektive trafik og de bløde trafikanter bør forkæles.

Den type løsninger skaber ikke større gennemfartshastighed, vil jeg lige sige til Mikkel Warming, når man anvender det vundne gadeareal til noget andet. Nu kender både Mikkel Warming og jeg Istedgade, og hvis Istedgade blev indrettet med cykelstier og med busrute, så tror jeg ikke, det ville give større gennemfart for den private trafik, der er i Istedgade – vel, Mikkel Warming?

Så vil jeg sige til Morgen, at det er interessant at høre, at De Radikale nu har fået en ny trafikpolitisk ordfører. Det er pendlertrafikken, der er det store problem, ikke københavnernes biler. Velkommen til virkeligheden. Det forholder sig altså anderledes, end det her fremstilles. Pendlertrafikken er nemlig også københavnernes biler, pendlertrafikken går både ind i byen og ud af byen om morgenen og om aftenen. Pendle gør man ikke udefra og ind. I dag er problemstillingerne anderledes end dengang vi formulerede kravet om bompenge.

Der skal nogle andre initiativer til, som Folketinget skal vedtage. Jeg har set, at lampen nu blinker, så det kan vi snakke om bagefter. Jeg behøver heller ikke at gentage mange af de gode initiativer, som De Radikale vil gennemføre, som vi stadig væk er enige om at ville gennemføre.

Så vil jeg til alle dem, der vil gøre det her til et spørgsmål om overborgmestervalg og omklamring fra Venstre, sige, at SF opstiller såvel overborgmesterkandidat som andre kandidater for at gennemføre SF-politik.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Så fristes man jo til at spørge: Hvad er SF-politik i meget høj grad, fordi det, der blev sagt, og Istedgade blev nævnt og plante træer og lave, jeg var lige ved at sige plante træer og plante solskin, men i hvert fald også inddrage vejareal, når man nu havde fået bygget alle de her herlige parkeringsanlæg.

Det var ikke det, SF's såkaldte kandidat sagde på den trafikhøring, der var for en uge siden. Der var det: Vi har et problem. Der er ved at være for mange biler, vi må bygge nogle parkeringsanlæg. Den er så blevet modificeret senere, det var det, jeg sagde i mit første indlæg, med de her lidt tvetydige meldinger. Man melder noget ud på den ene side, og så hvisker man noget f.eks. fra Borgerrepræsentationens talerstol, som er lidt i den anden retning.

Men det er da rart, hvis man kan opleve SF's såkaldte kandidat gå ud nu én gang for alle og sige, at trafikpolitik sammen med Venstre bliver der ikke noget af. Konstituering på Venstres stemmer, Venstres grundlag, bliver der heller ikke noget af – eller hvad?

A. Benhaddou (D): Jeg bliver desværre nødt til at give Jens Johansen ret i, at vi har et problem, for den sidste undersøgelse, som blev foretaget, viser, at der er sket en stigning i antallet af københavnere, der pendler ud af København, fra 30 pct. til 40 pct. Tilsvarende er an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

tallet af dem, som pendler ind til København, faldet fra 70 pct. til 60 pct. Så vi har virkelig et københavnerproblem, og så skal vi ikke argumentere for, at hovedproblemet er, at det er københavnerne, der pendler.

Nu har der været talt meget om vores rejse til Italien. Men lad mig lige komme ind på det faglige i hvert fald, hvad vi har oplevet i Italien og i Milano. Der har man håndteret situationen på en helt anden måde. Der fokuserer man meget på, hvordan man kan putte milliarder af lire i at forbedre den kollektive trafik, således at man meget nemt via indre by kan komme fra sydvest og ind mod nordvest og omvendt.

Men det, vi gør i København, er, at vi lukker flere og flere og flere veje og gør det vanskeligere og vanskeligere at komme frem og håber med den tvangsmetode, at vi kan dæmpe trafikken i København.

Men samtidig ved vi jo også, at danskerne er det mest stædige folkefærd, der findes i Skandinavien. Det er ikke rigtig gået op for venstrefløjens, og derfor må vi gå ind med nogle gulerodsmetoder, hvis vi vil gå ind og ændre på trafikken. Vi kunne f.eks. begynde at bruge flere penge på at forbedre den kollektive trafik frem for at gå ind og lukke flere og flere veje.

Lad mig også minde venstrefløjens om, at bilisme og bilisterne er med til at give staten milliardindtægter i form af benzinafgift, vægtafgift osv. Hvordan ville man via Folketinget få de penge ind? Skal det være i form af højere skatter eller hvordan? Lad mig også minde om alle de værksteder rundtomkring, som beskæftiger sig med reparation af biler. Hvad vil man gøre, når de lukker? Hvilket arbejde vil man tilbyde dem?

Så alt i alt hænger det ikke sammen. Bilen er der brug for. Vi kan være enige om, at der er noget galt med vores trafikplanlægning i København, men så må vi også smide ideologien til side og begynde at tænke langsigtet. Eksempelvis kunne man måske tale om, at HUR gik ind og fandt en meget bredere løsning på problematikken, der hedder København og omegnskommunerne og deres trafikale problemer, i stedet for at diskutere, om vi skal lukke Stengade eller den ene lille vej efter den anden, for det løser ikke noget af problemet.

Ole Hentzen (C): Lidt korte kommentarer.

Socialdemokratiet kommenterede min vasken hænder, og der vil jeg så bare gerne sige til hr. Nymark, at det er jo en gang imellem sådan, at man bliver stillet over for valget: Vil du skydes i panden, eller vil du skydes i hjertet? Og det var vel valget her, mellem pest og kolera. Og vi troede på, at Socialdemokratiet ville lave en fornuftig ordening sammen med os. Det var derfor vi sagde ja. At de så rendte over til »den forbandede flok«, som vi plejer at kalde dem, det var jo så det, vi nu står med i dag, og hvor I så vil reparere. Så lad være at hive os ind i den her store, altomfavnende socialdemokratiske klokke, undtagen du sætter Poul Øland i spidsen.

For det var betalingsparkering, I rent faktisk sagde på udvalgsrådet. Hvis I ikke er med os, så laver vi betalingsordning i hele byen, for så er vi nødsaget til at gå over i den anden. Men Johannes Nymark kan jo selv komme op og bekræfte, at sådan var virkeligheden.

At De Radikale har fået en ordfører nr. 2, er jo altid spændende. Men jeg synes, at ordfører nr. 1 skal forklare ordfører nr. 2, at brugen af ordet »pendler« har skiftet karakter. Vi er mange, der har brugt det ord, pendler, i den faste overbevisning, at det var alle dem, der kom udefra, og at de udgjorde alle vores problemer. Men statistikken viser jo desværre, at københavnerne er blevet lige så tovlige som resten af landets beboere: De køber biler, og de bruger dem saftsusemig også.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Hvis man nu ligesom tror som den nye ordfører nr. 2, at man bare kan lave nogle bompenge, uden at det giver konsekvenser for de københavnske pendlere, som altså skal ud over Søsnittet også, så er det ikke nogen god idé.

Så siger den radikale ordfører nr. 2, at man kan også bare lukke nogle brogader. Jamen det kan selvfølgelig være rart for alle de københavnere, som nu benytter bilen som pendler for at komme ud af byen. Det giver nok nogle interessante situationer, som godt nok i feststemningen om at ville markere sig lyder fint: Luk nogle brogader – men som i det virkelige liv er fuldstændig urealisabelt.

Så mener SF jo nok, at det er svært at finde et bredt flertal vedrørende et parkeringshus på Kongens Nytorv. Nej, det er det da ikke. Socialdemokratiet har signaleret ved deres hemmelige notater, at de er dybt inde i tankegangen, og Venstre og Konservative har været med. Hvor bredere kan det blive? Altså det er jo så bredt, som vi synes, det skal være.

Så synes jeg lige, jeg vil sige til Mikkel Warming som min sidste bemærkning, at jeg synes, det er forkert, at Mikkel Warming skoser SF's overborgmesterkandidat for, at han i et enkelt lyst øjeblik skulle have fået sig en åbenbaring og så oven i købet fået lyst til at sige sandheden offentligt.

Jens Johansen (F): Jamen jeg vil da meget gerne spørge ikke Ole Hentzen, men den socialdemokratiske ordfører eller den socialdemokratiske overborgmesterkandidat, om det virkelig er rigtigt, det, Ole Hentzen her siger, at der nu igen er et flertal for at etablere parkeringskælder under Kongens Nytorv.

Vi andre troede, at det var opgivet, men jeg kan høre på Ole Hentzen, at det er det ikke, at der faktisk er et bredt flertal. Det må I vel have snakket om under de forhandlinger, I i øvrigt har som budgetpartnere, hemmelige forhandlinger, ja. Så det vil jeg gerne spørge de socialdemokratiske ordførere om, og der er jo et par stykker på denne sag, overborgmesteren og Johannes Nymark.

Henrik Morgen (B): Jeg var ikke klar over, at forretningsordenen var skrevet om, sådan som Jens Johansen og Ole Hentzen antyder, således at medlemmer af Borgerrepræsentationen ikke kan tage ordet i 2. runde, hvor ordet jo er frit for alle. Jeg må jo studere den sidste udgave, og det kunne også være, at de samme herrer skulle gøre det.

Til Ole Hentzen vil jeg sige, at selvfølgelig vil det da have konsekvenser at gennemføre nogle af de ting, jeg skitserede heroppe som alternativ til en p-ordning. Selvfølgelig vil det få konsekvenser at lukke en brogade. Det er jo præcis det, der er meningen.

Der må jeg jo også fortælle både Ole Hentzen og Jens Johansen, at det er klart, at pendlingen foregår begge veje, ud og ind af byen. Det er der vist ingen som helst tvivl om. Men ideen er jo lige præcis at skabe et alternativ til biltrafikken, og det gælder selvfølgelig også for de københavnere, som vælger at bruge bilen i dag, simpelt hen fordi den offentlige trafik ud af byen ikke er god nok.

Den offentlige trafik ud af byen ville jo være meget bedre og inde i byen for den sags skyld, hvis f.eks. netop der var fri og uhindret adgang ind ad brogaderne for hurtig offentlig transport, eller hvis man havde et helt udbygget metrosystem, hvor vi meget hurtigt kunne komme til og fra byen, pendlere ud fra København såvel som københavnske pendlere ud af København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingerne om denne sag er afsluttet. Det er ikke for at genoptage debatten. Jeg vil bare sige, at det af Jens Johansen omtalte notat er så hemmeligt, at jeg ikke kender det.

Indstillingens punkt 1 – 14 blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens punkt 16 blev godkendt med 33 stemmer imod 20.

For stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: V, O, C og D.

Indstillingens punkt 17 blev godkendt med 33 stemmer imod 20.

For stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: V, O, C og D.

Indstillingens punkt 18 blev godkendt med 33 stemmer imod 20.

For stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: V, O, C og D.

(Indstillingens punkt 15 blev udsat i mødet i Bygge- og Teknikudvalget den 4. oktober 2000).

=====

9) BR 451/2000. Bygningssagkyndigt medlem af Boligkommissionen

Indstilling om udpegning af et bygningssagkyndigt medlem - der ikke er medlem af Borgerrepræsentationen - til Boligkommissionen i stedet for Erik Vinding (A).

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet på det bygningssagkyndige medlem af Boligkommissionen fra den store valggruppe.

=====

10) BR 447/2000. Erstatningsboringer m. v. på kildepladserne Æbelholt og Kilde III

Indstilling om godkendelse af, at der til udførelse af erstatningsboringer og anlæggelse af arbejdsveje på Københavns Vands kildepladser Æbelholt og Kilde III gives en kapitalbevilling til Københavns Vand på 8,0 mill. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 452/2000. Indskud i Miljølaboratoriet Storkøbenhavn I/S

Indstilling om, at Miljø- og Forsyningsudvalget tiltræder, at Københavns Kommune indskyder 7,54 mill. kr. i Miljølaboratoriet Storkøbenhavn I/S, at Miljø- og Forsyningsudvalget tiltræder, at der på budgettet for 2000 under Københavns Vand, Vandforsyningen optages en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

indtægtsbevilling vedrørende salg af laboratorieudstyr til Miljølaboratoriet Storkøbenhavn I/S på 5,74 mill. kr. og en udgiftsbevilling på 2,31 mill. kr. til dækning af egenandelen af Københavns Kommunes indskud i laboratoriet, samt at et statstilskud på 5,23 mill. kr. videresendes til laboratoriet som resten af kommunens indskud.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 453/2000. Udviklingsprojekt i Københavns Energi og Københavns Vand

Indstilling om godkendelse af, at der til udviklingsprojektet i Københavns Energi og Københavns Vand gives en tillægsbevilling på 2,5 mill. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

13) BR 462/2000. Ligningsrapport for produktionsåret 1999/2000

Indstilling om, at den af Skatteforvaltningen udarbejdede »Ligningsrapport, personligningen 1999/2000» tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som det fremgår af ligningsplanen, fremlægger skatteforvaltningen en rapport over ligningsarbejdet i planperioden fra juli 1999 til og med juni 2000.

Man kan sige om planen for ligningsindsatsen, at den er stort set opfyldt. Dog er ligningen af erhvervsdrivende ikke fuldt opfyldt, og som det allerede blev meddelt i midtvejsrapporten, så er der flere grunde til det, herunder en nedgang i antallet af medarbejdere, og der er allerede fra årsskiftet 2000 tilført flere medarbejdere til ligningsarbejdet både ved omplacering og ved nyansættelser. Derfor forventes det, at målene i denne ligningsplan vil blive opfyldt.

Indstillingen blev godkendt.

14) BR 461/2000. Orientering om vurderingsplaner mv.

Indstilling om, at vurderingsplanerne for perioden 1. april 2000 til 31. marts 2001 tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der skal kun i denne sammenhæng tages stilling til det 2. »at«, og her er det jo sådan, som det er foreskrevet i den statslige vurderingsplan, at de lokale vurderingsplaner skal forelægges Borgerrepræsentationen til orientering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

De planer har, som det også er foreskrevet, været forelagt Told- og Skatteregion Ballerup, der ikke har haft bemærkninger til planerne. Jeg skal anbefale, at vi tager vurderingsplanerne til efterretning.

Vurderingsplanerne blev taget til efterretning.

15) BR 465/2000. Klage over sagsbehandlingen i en sygedagpengesag

Indstilling om, at en klage fra Kommunale Lønarbejdere i Storkøbenhavn (KLS) over Indre Nørrebro Bydels behandling af en sygedagpengesag besvares som anført i det som bilag 6 til indstillingen optrykte udkast til svarskrivelse til KLS, samt at Indre Nørrebro Bydel underrettes herom.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en sag, hvor vi første gang tager stilling til en sag, hvor der er klaget over sagsbehandlingen i en bydel, og baggrunden for, hvorfor vi behandler denne sag, er beskrevet.

Indstillingen blev godkendt.

16) BR 469/2000. Ophør af bydelsforsøget

Indstilling om, at forsøget med bydelsstyre i Valby, Kongens Enghave, Indre Nørrebro og Indre Østerbro ikke søges videreført efter forsøgsperiodens ophør 31. december 2001, at den i indstillingen anførte gennemførelsesplan for ophør af bydelsforsøget pr. 31. december 2001 tiltrædes, samt at anmodningen fra bydelsrådet i Kgs. Enghave om at tilbageføre ældreområdet til Borgerrepræsentationen pr. 1. januar 2001 principielt imødekommes, samt at det nødvendige beslutningsgrundlag for Borgerrepræsentationens endelige stillingtagen tilvejebringes af Økonomiforvaltningen i samarbejde med bydelen og de berørte fagforvaltninger.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil godt starte med selv at gøre nogle bemærkninger.

Folkeafstemningen, vi havde den 28. september, kan man sige meget om, men man kan i hvert fald ikke sige, at resultatet ikke var klart. Der har både før afstemningen og efter afstemningen været en ganske betydelig debat også i periodens løb. Jeg har ikke bevæget mig ind i debatten om tolkning af resultatet, og det har jeg ikke, fordi jeg anser resultatet for at være ganske klart. Jeg mener, at det er så overbevisende, at 2 ud af 3 københavnere i denne sammenhæng har signaleret.

Jeg skal ikke tage patent på at fortolke, hvorfor man har gjort, som man har gjort, hvorfor man har stemt, som man har gjort. Jeg tror nu, at en række forskellige forhold har været baggrunden, men jeg tror også, at det har været udslagsgivende, at borgerne har ønsket at bevare København som én by, hvor man kan bruge kommunens og byens mange tilbud på tværs.

Da vi får 5 år siden traf beslutning her i forsamlingen om at igangsætte forsøget med bydelsstyre, så vidste vi, at det var en stor, så vidste vi, at det var en meget stor beslutning, vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

traf. Jeg har ved adskillige lejligheder drøftet bydelsstyret og de ordninger, der gælder i de nordiske hovedstæder, den ordning, som gælder i København, med mine kolleger i de andre nordiske hovedstæder, og de har alle konstateret, at det var et ganske vidtgående forsøg, også i forhold til det, de selv har sat i gang, det, vi havde opereret med i København.

Som det fremgik af evalueringen af forsøget, som PLS Consult har udarbejdet, og også af den debat, der har været i den sammenhæng, og det, vi selv har kunnet se, så er det jo ikke sådan, at alt, hvad der er foregået i bydelssammenhæng, ikke har været godt. Der har været tale om andre løsninger, der har været tale om nye løsninger på en række områder.

Det ændrer ikke det faktum, at noget lignende naturligvis også har været tilfældet i København som helhed i den periode, vi taler om. Det ændrer heller ikke det faktum, at det, københavnernes har tilkendegivet, var, at den form for nærdemokrati, den form for borgerinddragelse ikke var vejen frem i København.

Det var en stor beslutning, vi traf der for 5 år siden. Det er også en stor beslutning, vi bør træffe og må træffe nu, nemlig at standse forsøget. Jeg mener ikke, at vi kan gøre andet, og det har jeg også tilkendegivet umiddelbart efter afstemningen, og det er et synspunkt, jeg fortsat har.

Det, det gælder om nu, er at afvikle forsøget på den måde, der er mest hensigtsmæssig for borgerne, mest hensigtsmæssig for de ansatte. Det er også i lyset af, at jeg har opfordret bydelrådsformændene til at tilkendegive, hvilke projekter de ville være mest ærgerlige over, de ville være mest kedede af ikke ville blive videreført, med henblik på, at vi kan vurdere videreførelsen af projekter.

For mig er det afgørende, at borgerne ikke kommer til at opleve usikkerhed, at borgerne ikke kommer til at opleve servicesvigt, samtidig med at de ansatte i bydelene hurtigst muligt får klarhed over deres fremtidige arbejdsforhold. Derfor vil jeg godt understrege, at alle ansatte i bydelene er omfattet af den ansættelsesgaranti, vi taler om, også dem, der er blevet ansat efter afstemningen. Derfor behøver ingen af denne grund at komme til at stå uden arbejde. Det er klart, at vi meget hurtigt skal have fundet ud af, hvor de fremover skal virke, og netop derfor, for at komme i gang med at skabe tryghed for borgerne, for at skabe tryghed for de ansatte i forhold til fremtiden, mener jeg, at vi må træffe en fuld og endelig afgørelse her i aften.

Vi er allerede i fuld gang med en gennemførelsesplan for afviklingen af bydelene, en plan, der skal sikre, at afviklingen sker på den mest hensigtsmæssige måde. Den plan, der er lavet i samarbejde med bydelsadministrationerne, har siden været til høring i bydelene, den har været til høring i ældrerådene, den har været til høring i fagforvaltningerne. Den plan fastlægger en række overordnede principper, den fastlægger en bodelingsplan, som skal gælde for afviklingen af forsøget. Det vil ifølge den være sådan, at ansatte i bydelene senest med udgangen af marts måned skal være orienteret om deres fremtidige arbejdsforhold.

Det er som sagt en stor beslutning, det er også en svær beslutning, der skal træffes, svær fordi så mange mennesker, så mange ildsjæle har lagt en stor portion indsats, også en stor portion hjerteblood i bydelsarbejdet. Jeg mener, det er vores opgave også at træffe beslutninger, også svære beslutninger som den, vi taler om her.

Jeg er helt overbevist om, at den afstemning, som vi havde, ikke var en afstemning, der er et signal fra københavnernes til os om, at dialogen med borgerne, at udviklingen af nærdemokratiet skal sættes i stå. Jeg tror, det er helt afgørende, at vi i denne forsamling er ekstremt opmærksom på, hvordan vi håndterer de lokale diskussioner, hvordan vi håndterer udviklingen af byen i lokalområdet, dér hvor folk bor.

Jeg er også helt overbevist om, at det, vi taler om i forhold til servicecentrene, ja, der er tale om en administrativ nyskabelse, et ganske vigtigt skridt, men det skridt handler jo isoleret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

set ikke om inddragelse af borgerne. Der er tale om en administrativ nyskabelse. Vi skal noget mere end det. Der er ingen tvivl om for mig, at også dér er der noget at lære i forhold til det, der er sket i byen som helhed, men også det, der er sket undervejs i bydelsforsøget.

Så for mig at se bliver det en stor opgave for os i den kommende tid og i de kommende år at få tilpasset kommunale beslutninger til lokale ønsker og behov. For mig er det ikke spørgsmålet om, om vi skal have nærdemokrati og borgerinddragelse og brugerindflydelse. Spørgsmålet er, hvordan vi gør det, og det bliver som sagt en ganske væsentlig diskussion i den kommende tid.

Borgmester Søren Pind: Overborgmesteren har talt længe. Jeg vil sige, det er meget vanskeligt, på trods af at overborgmesteren har talt længe, at være uenig i meget af det, overborgmesteren har sagt. Så det er vi ikke.

Derfor er der sådan set ikke grund til at forlænge debatten så meget, andet end at konstatere, at for vores vedkommende blev det et nej, og det blev et kæmpe-nej. Det blev ikke et nej, der på nogen måde kan bortforklares. Det blev et nej til en efter vores opfattelse uansvarlig model, og derfor er vi selvfølgelig glade for valghesultatet.

Der er diverse forslag, som er stillet, bl.a. at bydelsrådene skulle ophøre pr. 31. december 2000. Det ser vi os ikke i stand til at stemme for. Vi er bange for, hvilke servicekonsekvenser det vil have for byen, særligt i de pågældende bydele, så vi går ind for en fornuftig og rolig afvikling i det tempo, der er lagt op til i indstillingen.

Selvsagt kan vi da heller ikke støtte et forslag, som går i retning af, at bydelrådet i Valby skulle fortsætte selvstændigt. Vi ønsker ikke dobbeltstruktur, som er uklar for københavnere herindenfor.

Der kommer et forslag fra et medlem af Venstres Gruppe om, at der skal afholdes en folkeafstemning i Valby om, hvorvidt Valby ønsker at være selvstændig kommune. Det er et forslag, som jeg støtter, det synes jeg er fornuftigt. Vi synes, Valby skal have lov til at give udtryk for, hvordan de forholder sig til det her. Der blev trods alt et lille ja. Derfor er det eneste fornuftige naturligvis at lade dem forholde sig til, om de vil være selvstændig kommune eller ej.

Med hensyn til, hvilken amtstilknytning de lige præcis skal have, ja, der mener jeg jo, at det logiske er Københavns Amt, men alt det kan man jo overlade til jurister i Indenrigsministeriet, det er for så vidt ligegyldigt.

Så vi anbefaler indstillingen, og der kommer så et ekstra »at« fra et medlem af Venstre, som vi anbefaler forsamlingen at stemme for.

Martin Günter (F): Det er en trist sag, vi har på her, set med SF-øjne. Som den sidste nordiske hovedstad kom København endelig i 1996 med på holdet, hvor vi prøvede at komme borgerne i møde ved at lægge en række beslutninger ud til selvstændig varetagelse i 4 bydele.

Det har heller ikke skortet på interesse fra vore nordiske venskabsbyer for, hvad der skete her hos os, idet vi gik længere end de andre byer med hensyn til kompetence og med hensyn til udpegningsmåde til bydelsrådene, eftersom vi anvendte direkte valg.

Det har hele tiden været tanken, at bydelsrådene skulle have 5 år til at bevise, at de gjorde en forskel og vel at mærke en positiv forskel, hvor beslutningerne kom tættere på og derfor bedre kunne indrettes efter behovene hos befolkningen i de enkelte bydele.

Det var også tanken, at der i bydelene skulle eksperimenteres med nye løsninger på forskellige områder, løsninger som, hvis de gik godt, kunne overføres til hele kommunen. Og hvis de ikke gik, så godt kunne begrænses til en eneste bydel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

I realiteten har bydelsrådene kun fået ca. 3 år til at vise, hvad de dueede til. Siden evalueringen i januar i år har mange ting stået i stampe, fordi man først ventede på, hvad Borgerrepræsentationen ville beslutte vedrørende bydelsforsøgenes fortsættelse. Senest har man ventet på at få dødsdommen efter folkeafstemningen i september.

Det klare valgresultat den 28. september, hvor 2/3 af dem, som stemte, sagde nej til, at der skal indføres bydelsstyre i Københavns Kommune pr. 1. januar 2002, har ført til, at det nu indstilles i aften, at alle bydelsråd nedlægges med udgangen af næste år.

Af en eller anden grund mente næsten alle den 29. september, at københavnerne havde sagt markant nej til bydelsforsøgene, på trods af at alle, som kunne læse indenad den 27. september, var enige om, at det ikke var de igangværende bydelsforsøg, som var til afstemning.

Jeg nævnte under debatten herinde den 2. november, at der var en forskel på det, som vi i juni havde besluttet var afstemningstemaet, og det, som opslaget på afstemningsstederne sagde, der skulle stemmes om. Og det var ikke nogen ubetydelig forskel. Jeg har opslaget fra afstemningsstederne her, man kan se det. Men jeg skal sige, hvad der stod. På opslaget på afstemningsstederne stod der:

»Der stemmes om, hvorvidt der skal indføres bydelsstyre i Københavns Kommune pr. 1. januar 2002.«

Men det, som Borgerrepræsentationen besluttede i juni, og det, som stod på forsiden af de oplysningspjecer, som skulle have været husstandsomdelt, men som aldrig nåede frem, var, at afstemningspunktet hed:

»Skal der med virkning fra 1. januar 2002 indføres bydelsstyre i alle bydele i Københavns Kommune?«

Forskellen på disse 2 formuleringer er markant og klar. Ved at tale om at indføre bydelsstyre i alle bydele i København tilkendegives det klart, at København skal bevares, at der i øjeblikket er bydelsstyre i nogle bydele, men nu handler det om de øvrige bydele. Formuleringen om at indføre bydelsstyre i Københavns Kommune signalerer derimod, at bydelsstyret kan træde i stedet for det nuværende kommunestyre. Det vil sige, at det ikke kun er på bydelsniveau, der sker ændringer.

Jeg vil derfor gerne spørge overborgmesteren: Hvem har ændret afstemningstemaet, så det ikke kom til at handle om bydelsstyre i alle bydele i København, men abstrakt om bydelsstyre i Københavns Kommune?

Jeg skal kort gøre det politiske regnskab op i denne sag, og det ser efter SF's mening således ud:

Umiddelbart kan man sige, at det er københavnerne, som nedlægger bydelsrådene. I den virkelige politiske verden er det Socialdemokratiet og Venstre, uanset hvem der i øvrigt stemmer for i aften. Socialdemokratiet har fra starten været imod nærdemokrati og selvforvaltning i bydelene. Kun et flertal uden om Socialdemokratiet i sidste valgperiode tvang forsøgene med bydelsråd igennem. Selv om formanden for det strukturudvalg, som udarbejdede planerne om bydelsråd, Peter Martinussen, prøvede at lade som om han arbejdede positivt med, forsøgte han ustandselig at spænde ben for ordningen. Peter Martinussen har da heller ikke lagt skjul på op til folkeafstemningen i år, at han ikke ønskede bydelsråd i hele København.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen må naturligvis tage hovedansvaret for bydelsforsøgenes ophør. Det er vist ganske uhørt, at man indgår en politisk aftale, uden at man bagefter vil sige, om man er for eller imod indholdet i aftalen. Dette latterlige mummespil var medvirkende til, at der aldrig kom gang i diskussionen om bydelsråd i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Dette bekræftes til fulde af den iver og åbenmundethed, som overborgmesteren lagde for dagen efter valget. Her var der ingen tøven: Fjern det hele, jo før jo hellere, var tonen. Det er Socialdemokratiet med overborgmesteren i spidsen, som i aften afskaffer nærdemokratiet i København.

Men han får og fik hjælp af Venstre. Venstre er vel nok det parti, som har spillet det stærkeste dobbeltspil i denne sag. Man startede forsøgene; så udskiftedes personerne og dermed stemningen for nærdemokrati. Bydelsideen blev bogstavelig talt lagt for had i valgkampen. Og hvad sker der så? Aldrig så snart var katastrofen konstateret, før borgmester Søren Pind foreslog, at der i Valby skulle være afstemning om at blive selvstændig kommune.

Det er det, som hedder at slå med den ene hånd og prøve at kæle med den anden. Man skal vogte sig for den type. Venstre kan tage Socialdemokratiet i hånden, Søren Pind kan tage overborgmester Jens Kramer Mikkelsen i hånden og lykønske hinanden med, at det i aften lykkes dem at meje de første egentlige spirer til nærdemokrati og fornyelse i Københavns Kommune ned.

Som tingene har udviklet sig nu, hvor bydelsrådene i 3 af forsøgsbydelene selv ønsker at ophøre, vil SF i aften stemme herfor. Men vi ønsker delt afstemning om indstillingen, således at Valby Bydelsråds fortsættelse kommer til selvstændig afstemning. Delt afstemning om det punkt.

Forslaget om en folkeafstemning om at gøre Valby til en selvstændig kommune opfatter vi alene som et forsøg på at komme positivt på banen fra et parti, som har hovedansvaret for at lukke bydelsforsøgene og dermed for at lukke Valby.

2/3 af københavnere stemte imod bydelsråd i København, men 1/3 eller næsten 100.000 københavnere stemte faktisk for. Til disse 100.000 københavnere vil vi fra SF sige: Kæmp videre! Vi har ikke opgivet at få beslutningerne ud i bydelene. Vi vil også ved det kommende valg stille forslag op for disse 100.000 københavnere, som giver dem håb om nærdemokrati, når flertallet herinde i Borgerrepræsentationen igen kommer til at bestå af personer, som ikke kun interesserer sig for den magt, som de selv kan sidde på herinde på Rådhuset.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Morten Kabell, og Martin Günther har 1 minut i 2. runde.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten tager resultatet af folkeafstemningen den 28. september til efterretning. Vi opfatter, at en enestående chance for decentralisering, for borgerinddragelse, for nærdemokrati gik i vasken. Det er vi kede af, men københavnernes tale var klar. Der er derfor heller ikke nogen tvivl for os om, at bydelsforsøget ikke skal udvides, ej heller, at forsøget i de 3 af de 4 forsøgsbydele må ophøre. Vi havde gerne set, at det var anderledes, vi havde gerne set, at vi havde kunnet påbegynde en proces, hvor det havde været decentralisering, hvor det havde været nærdemokratiet, der havde stået i fokus. Det bliver det ikke.

Mange gode projekter og mange gode arbejdsformer har været gennemført i bydelene de seneste år. Det er projekter, og det er arbejdsformer, vi synes skal bevares og videreudvikles. Det er vigtigt, at de andre måder at lave politik på, de andre måder end dem, der har hersket her bag murene, at kunne inddrage borgerne på, fortsat har en chance for at være virkelighed i den københavnske politik.

Derfor skal jeg også opfordre de forskellige fagudvalg i denne sal til at mødes med deres modparter ude i bydelene og høre nærmere om, hvilke projekter er det, man har igangsat, hvilke arbejdsformer er det, man har haft, som det måske er, at den samlede kommune kan lære noget af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Vi ved, at bydelenes udvalg og bydelenes politikere og embedsmænd meget gerne vil mødes, og at det indtil nu har været svært for dem at trænge igennem de tykke mure herinde på Rådhuset og få møderne i stand med fagudvalgene herinde. Det er synd.

Vi har hørt mange partier tale om, at det fortsat er nødvendigt med en eller anden form for decentralisering af Københavns Kommune. At forestille sig, som nogle gør, at servicecentre vil kunne ændre nogen som helst af de problemer, København står over for og altid har stået over for, er naivt. Servicecentre er ikke andet end en måde. Der er 2 muligheder: Enten skærer man ned på den øvrige offentlige service for lokalt at få givet nogle muligheder for, at borgerne kan henvende sig ude i deres bydel, i stedet for at henvende sig centralt om diverse spørgsmål. Eller også går man ind solidt og forringer de muligheder, borgerne har for at blande sig, for at få en ordentlig, kvalificeret service. Servicecentre er en dårlig løsning.

Et særligt kapitel i bydelsdebatten er blevet Valby. Valby havde et flertal for bydelsråd ved folkeafstemningen den 28. september. Lige så vel som Enhedslisten ønsker at respektere det flertal, der har været i hele byen imod bydelsråd, på samme måde vil vi også respektere det flertal, der var i Valby, flertallet blandt Valbys borgere og deres markering om gerne at ville fortsætte, gerne fortsat ville have lokal medindflydelse på egne forhold. Nærdemokrati må netop betyde en anerkendelse af de lokale ønsker og behov.

Enhedslisten er ikke tilhænger af en opsplitning af byen i selvstændige kommuner. Det har vi markeret tidligere ganske tydeligt i diverse bydelsdebatter, og jeg skal også gerne gøre det i dag. Derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte det ændringsforslag, der er kommet fra Venstre, om at udskille dele af byen.

Jeg må beklage, Venstre, men jeres salamitaktik med at skære skiver væk fra kommunen og på den måde søge at få gennemført jeres politik, om man så må sige ad bagvejen, og ikke tænke på helheden, den går ikke, det kan vi ikke støtte.

Men Enhedslisten ønsker at fortsætte bydelsordningen, for at vi stadig har én fælles kommune og én fælles skatteudskrivning og således en solidarisk dækning af de udgiftsbehov, der er i hele byen, men samtidig give borgerne i Valby mulighed for at have indflydelse på egne forhold.

Vi ønsker derfor at høre Valbys borgere om et klart spørgsmål: Ønsker I, at der fortsat skal være et bydelsforsøg, der kun omfatter Valby Bydel? Derfor skal jeg stille det ændringsforslag, der også er omdelt i salen, nemlig at i indstillingens 1. »at«, hvorefter forsøgene med bydelsstyre ophører, udgår Valby, og der tilføres et 4. »at«, nemlig:

»at der afholdes en vejledende folkeafstemning i Valby med temaet: »Skal Valby fortsætte som forsøgsbydel efter den 1. januar 2002?«

Økonomiforvaltningen udarbejder forslag til Økonomiudvalget med henblik på den praktiske tilrettelæggelse.«

Det vil give mulighed for, at Valbys borgere kan udtale sig om et konkret og enkelt spørgsmål og vi hermed kan høre Valbys borgere om deres mening og ikke skal udlede dette og hint af den folkeafstemning, der blev afholdt den 28. september.

Peter Skaarup (O): Jeg tror ikke, jeg skal gøre det så langt som Morten Kabell, men blot konstatere, at vi har haft en folkeafstemning. Resultatet kan nogle lide, andre kan ikke lide det, men kendsgerningerne er, at der var meget, meget klart flertal imod at fortsætte de her bydelsråd, og så mener jeg i og for sig, at den ikke er ret meget længere. Så har vi kun én ting at gøre her i Borgerrepræsentationen, og det er at følge op på det resultat, som folkeafstemningen havde, nemlig at man ikke fortsætter bydelsforsøgene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Vi vil endda sige, at det var så klart, det resultat, som kom ud af folkeafstemningen, at man sagtens kan tolke det derhen, at borgerne ikke kan se noget formål med de bydelsforsøg, og at man derfor allerede kan slutte dem her ved udgangen af år 2000. Det vil i øvrigt også spare nogle penge, fordi vi har jo set af beregningerne, at det koster rent faktisk københavnerne penge at have de her bydelsråd, det koster ekstra kroner, det er dobbeltadministration. Og vi skal herinde i Københavns Kommune også bruge penge på at kontrollere, i hvert fald til en vis grad, hvad de går og laver i bydelsrådene. Så lad os da spare de penge og lad os bruge dem på at bevare nogle af de plejehjem, vi nedlægger i øjeblikket, eller andre gode formål, i stedet for bare at hælde dem ud af vinduet, som der er tale om her.

Så vi skal komme med et forslag fra Dansk Folkepartis side, et ændringsforslag til det, vi behandler i dag, nemlig at vi allerede ved udgangen af, ikke forsøgsperioden, men ved udgangen af år 2000 stopper forsøgene. Det gælder også for gennemførelsesplanen, at den stopper ved udgangen af år 2000. Det er et ændringsforslag til de 2 første »at«'er, som vi stiller hermed.

Jeg skal også sige i forhold til de ændringsforslag, der er fra Venstre, at vi synes, det er fint, at man tænker på Valbys fremtid, og vi er enige i de udtalelser, der har været fra Venstre og også andre partier, om, at Valby faktisk er det bydelsråd, der har klaret det bedst. Man har haft rimeligt styr på tingene. Der er altid nogle ting, man kan diskutere, om de ældres forhold, hvor vi har nogle pointer, som vi har gjort opmærksom på tidligere, hvor vi ikke rigtig mener, at Valby har klaret det så godt, som de selv siger. Men under alle omstændigheder er der ikke tvivl om, at Valby har klaret det bedre end de andre. Derfor er det også naturligt at tage en diskussion i Valby, om man ønsker det ene eller det andet.

Men derfra og så til, at vi skal begynde at sige her i Borgerrepræsentationen, at nu får Valby selvstyre, eller at nu bliver Valby sådan et selvstyreområde, hvor man kan have egen skatteudskrivning, som Venstre vil her i dag, eller som Enhedslisten vil, at der skal afholdes en vejledende folkeafstemning i Valby, om Valby skal fortsætte som forsøgsbydel efter 1. januar 2002, er meget langt set med vores øjne.

Vi mener, man må have en meget generel debat i Valby om de her ting, også fordi folkeafstemningen jo ikke var delt op, så man sagde, at folkeafstemningen gælder det i Valby, gælder det på Østerbro, gælder det på Nørrebro. Nej, folkeafstemningen var København som et hele, og derfor må man starte debatten på ny i Valby, hvis man ønsker en ændret situation.

Må vi så ikke trods alt bare lige gøre opmærksom på til dem, der siger, at det var så klart, at Valby ønsker deres forsøgsbydel, fordi der var et lille flertal i forbindelse med folkeafstemningen, at det flertal var jo altså meget, meget lille, som jeg siger. Det var åbenbart på et hængende hår, at det lykkedes at få et flertal i land i Valby. Derfor skal man være varsom med bare at sige, nå men nu medfører det så, at Valby skal være totalt selvstændig.

Men vi synes, det er rigtigt, at man i Valby tager en diskussion om de her ting på forskelligt plan. Det kan være lokalrådet f.eks., der organiserer den, fordi lokalrådet ved vi skal fortsætte. Lokalrådet kan udmærket tage nogle diskussioner, og så kan man nå frem til noget på et tidspunkt. Men hu hej, vilde dyr, her lige efter en folkeafstemningen er det forkert efter vores opfattelse at gå i gang med at fortsætte selvstyre, enten ved en selvstændig kommune derude eller ved nogle af de andre forslag, der har været fremme lige nu. Vi synes, man skal tage en generel debat om det i Valby.

Så skal jeg lige sige til slut om servicecentrene, at dem går vi ind for. Vi synes faktisk, at der godt kan drages den lære af bydelsforsøgene, at der har også været, og det er også det, PLS Consult-rapporten siger, positive tendenser i bydelsforsøgene. Nogle steder er man gået i gang med nogle lokale diskussioner om lokale emner, som har været fornuftige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

En af de ting, som vi mener, man kan udlede af det hele, er, at der er grund til at afbureaukratisere servicen over for borgerne, så man har ét sted i hver bydel, hvor man får klaret det hele, altså sådan en kvikservice, hvor man kan få klaret alle sine opgaver lokalt i bydelen, i stedet for, at man skal ud på alle mulige forskellige kontorer, som det har været tilfældet igennem mange år. Så vi støtter servicecentrene. Vi synes, det er et rigtigt tiltag.

Så synes vi også, at lokalrådene skal have øget støtte. Lad os endelig lytte mere til, hvad lokalrådene siger, i stedet for bare at vedtage tingene hen over hovedet på lokalrådene, som vi mange gange gør her i Borgerrepræsentationen, også i dag. Slut.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Der er næppe noget overraskende i, at jeg melder ud, at De Konservative kan støtte indstillingens 3 »at«-er. Der er jo ikke meget diskussion om det 3. »at«, altså dette med, at bydelsrådet i Kongens Enghave kan tilbageføre ældreområdet til BR pr. 1. januar 2001, fordi alle er jo klar over, at de magter overhovedet ikke ude i Kongens Enghave at stå for dette område. Så herom er der ikke nogen diskussion.

Omkring det 2. »at«, at bydelsforsøget skal ophøre pr. 31. december 2001, er der jo altså den lille finesse, at Dansk Folkeparti gerne vil fremskynde det med et år. Det tror jeg rent praktisk ikke kan lade sig gøre. I og for sig har jeg meget sympati for at få det afviklet hurtigst muligt, men jeg tror ikke, det kan lade sig gøre så hurtigt. Jeg tror faktisk, vi har brug for det meste af næste år til at få afviklet husleje og forpligtelser, og personalet skal trækkes tilbage og have ordentlig beskæftigelse. Overborgmesteren har lovet, at alle beskæftigede kan få beskæftigelse i København, og det synes jeg er en rigtig udmelding. Jeg tror faktisk, vi skal bruge den tid til det, så derfor vil vi på trods af al sympati ikke stemme for Dansk Folkepartis 2. »at«, der går ud på, at bydelsforsøget skal ophøre allerede pr. 31. december 2000.

Jeg synes, overborgmesteren fortsat taler en lille smule med uld i mund, når vi har at gøre med bydelsforsøget. Dette med at vi skal ud og evaluere alle de gode ting, der er kommet ud af bydelsforsøget osv., det synes jeg ikke, der er nogen grund til overhovedet.

Disse bydelsforsøg inden længe snart hedengangne, har kun interesse for historikere. Der er ingen årsag til at bruge penge på at gå ud og finde ud af alt det gode, som de her bydelsforsøg, som ingen vil have, har gjort.

Så derfor er mit råd, og det er jo det, vi sidder her for, det er jo for at give gode råd om, hvordan vi skal forvalte kommunen: Brug kræfterne på afviklingen. Københavnerne har trods enorm pressepropaganda især fra lokalbladene med 2 ud af 3 stemmer sagt nej tak til bydelsråd.

Jeg hoverer ikke over det klare valgresultat, som Den Konservative Gruppe ikke kunne have ønsket sig bedre, men jeg tolker faktisk valgresultatet sådan, at man gik ud til borgerne og sagde: Nu ved I, hvad bydelsråd er. I har forsøg kørende nu i så mange år. Nu ved I, hvad det er. Fortæl så: Vil I gerne have, at vi har bydelsråd i alle bydele i København, eller vil I ikke have det? 2 ud af 3 københavnere sagde: Vorherre til vejrs. Det kunne vi ikke drømme om at have.

Der er ikke noget at gå ud i bydelene og evaluere på og sætte alle mulige konsulenter på og finde ud af. Det var en fiasko. Selv om overborgmesteren spillede på begge heste, så er der ikke andet at sige, end at dette er en parentes i byens historie.

Der er stillet forslag om, at der skulle være en vejledende folkeafstemning i Valby med temaet: »Skal Valby fortsætte som forsøgsbydel efter 1. januar 2002?«. Det er stillet af Morten Kabell, og de samme takter har vi jo fra forskellige medlemmers side, som har tilknytning til eller bor ude i Valby, bl.a. Bente Frost, som gerne vil have, at borgerne gennem en folkeaf-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

stemning skal tage stilling til, om Valby skal være en selvstændig kommune med egen skatteudskrivning.

Alt det der pladder, der har at gøre med at lefle for Valbyborgerne, synes jeg, vi skal springe op og falde ned på. Valby er som bekendt en fattig bydel, og hvem skal støtte Valby? Hvis de melder sig ud af København, hvem er det så, der skal støtte dem? De skal da til staten, de skal da til regering og Folketing og sørge for at komme ind i en eller anden udligningsordning, for de kan jo ikke bære sig selv.

Situationen for dem er nøjagtig den samme, som man har på nationalt plan med Færøerne. De er ikke i stand til at bære deres egen økonomi, fordi deres befolkningssammensætning, alderssammensætning er af en sådan art, at de ikke kan bære en økonomi selv.

Derfor er der da ikke andet at sige, end at de må da gennemføre nogle forhandlinger, før de går ud og stemmer om, hvorvidt de skal være selvstændige eller ej. Jeg gætter da ikke på, at borgerne i Valby er indstillet på at få en skatteprocent, der skal forhøjes med 4 eller 5, altså det, der er resultatet, hvis de skal til at stå på egne ben.

Og hele spørgsmålet om, hvorvidt Valby skal ind under Københavns Amt, eller om de skal have Frederiksbergstatus, altså være både amt og kommune, og det vil sige, at Valby skal til at købe sig hospitalspladser hos dem, der vil stille hospitalspladser til rådighed for dem, er da noget, der må være afklaret, før man laver en folkeafstemning. Man kan da ikke bare melde sig ud, man kan da ikke bare sige, nu er vi selvstændige, nu er vi medlem af Københavns Amt eller noget, og i øvrigt regner vi bare med, at nogen kommer og holder hånden under os økonomisk.

Det er så uigennemtænkt, og det er så populistisk, og det så fjollet et forslag, at jeg mener overhovedet ikke, at dette kan fremmes i dag.

Erik Vinding (A): Ja, jeg vil godt sige oven på Thustrups tale, at det er jo lidt trist, at Thustrup ikke vil tage mod gode råd, at han ikke vil tage mod fornyelse. Han vil i det hele taget ikke noget. Spørgsmålet er, om det er Thustrups 25 år herinde, der præger hans politik.

Det vil sige, at alt nyt er farligt, og man kan jo høre på Thustrup, at der er jo intet i det forsøg, der overhovedet kan bruges til noget som helst. Jeg synes, det var sørgeligt at høre Thustrups tale, for én ting er, at man går mod udviklingen. Noget andet er, at man argumenterer ordentligt for det, og det synes jeg ikke, Thustrup gjorde.

Jeg vil godt begynde med starten på bydelsforsøget. Bydelsforsøget blev jo startet som et forsøg, det vil jeg lige huske jer på. Så vil jeg også sige, at der var også aftalt en evaluering. Der blev gjort meget ud af, at man skulle se, hvordan andre byer havde haft et forsøg, nogle havde haft det næsten 20 år, og vi skulle finde ud af, hvilke resultater vi kunne fremvise efter en forsøgsperiode, og derefter skulle vi se, hvad det var.

Så blev det jo til, at man lavede en afstemning, der skulle sige ja eller nej til en udvidelse. Der er nogle tekniske finurligheder ved denne afstemning, men den opfattelse, der i hvert fald var ved forslaget herinde, var, at man stemte for en udvidelse fra 4 til 15 bydele efter næste valg, og det var jo ikke ensbetydende med, at man stemte om en nedlæggelse.

Nu er det også blevet til et ja. Når der kun er 4 pct.s forskel, så er det virkelig et stort problem, det er jo næsten ikke noget, det er sådan et lille hår. Jeg vil da bare gøre opmærksom på, at hvis der er 4 pct.s forskel, når man ved folketingsvalg eller andet stemmer om noget, så er det en markant afstand. Så det er jo spørgsmålet om, hvordan man sådan fortolker de forskellige ting.

Så vil jeg også godt sige, at selve resultatet i Valby selvfølgelig godt kan undre, og det var da også trist, at der ikke blev større tilslutning til det. Men det kunne jo også godt være, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

det var informationen alle steder fra, der ikke havde været god nok. Det er blevet nævnt af lokalpressen og andre, men der har også været andre på banen eller en stor stilhed, og når der er en stor stilhed, og ingen siger, hvad de vil, så kan det godt være, at stilheden bliver fortolket, at så er den nok lidt ulden i kanten. Det vil sige, at den reelle oplysning har der jo ikke været.

Jeg vil godt sige i den forbindelse, at der jo er flere punkter, der skal stemmes om i aften. Hvis Morten Kabells ændringsforslag går igennem, så stemmer jeg sådan set også imod det 1. »at«. Men hvis det bliver sådan ved afstemningen, at det 1. »at« kommer først, så stemmer jeg sådan set imod, at man ophæver bydelsforsøgene. Og ellers vil jeg stemme for Morten Kabells forslag.

Så er der lige en lille detalje med Bente Frosts forslag. Jeg vil godt sige, at jeg er af den opfattelse, at man ikke skal have en selvstændig kommune, der hedder Valby, ej heller selvstændig skatteudskrivning, så det kan jeg overhovedet ikke gå ind for.

Det er jo lidt humoristisk, når man så hører O's forslag om, at man skulle kunne nå at afvikle eller stemme om her, og man må jo tro, at når man stiller et forslag, så er det fordi det kan gå igennem, og det vil sige, at afviklingen skulle allerede foregå den 31. december 2000. Jeg troede først, det var en skrivefejl. Så tænkte jeg ved mig selv: Ja, det er da utrolig hurtigt, man kan sætte noget i værk. Et er at sætte noget på skinner, noget andet er at afvikle det. Det er totalt urealistisk, så det kan jeg selvfølgelig ikke stemme for.

Men alt i alt synes jeg, det er en sørgelig dag, vi skal igennem, hvis resultatet bliver, at man lukker bydelsforsøget. Jeg synes, der er blevet gjort et godt stykke arbejde, jeg synes, der er nogle ting i det, der har været fremadrettet.

Så må jeg nok sige, at når man så står her og kigger på, hvad det er, vi stemmer ned, og hvad det er, vi stemmer for, at vi så skal sætte i gang, så må jeg sige, at det ene ved man lidt om, det andet ved man slet ikke noget om.

Lars Rinfalk Jensen (B): Jamen jeg vil starte med at sige, at jeg er da chokeret over, at den socialdemokratiske ordfører omkring det her har et helt nyt synspunkt. Det gør jo hele afstemningen mere spændende, når Socialdemokratiet lige pludselig ændrer opfattelse omkring det her punkt. Eller måske var det ikke den socialdemokratiske ordfører, der talte nu.

Omkring Thustrup vil jeg sige, ja, Thustrup har åbenbart allerede lagt bydelsforsøgene ud til Bymuseet og mener, at det er derude, det hører til. Det kan så være, men at kalde Valby en fattig by, der ikke kan klare sig selv, synes jeg nok var lige at stramme den en anelse. Så er der i hvert fald en hel del små konservative byer ovre i Jylland, der skal nedlægges i løbet af meget, meget kort tid.

Kramer indledte med at snakke om, at der var blevet givet hjerteblod, der var lavet en flot indsats, der var vist offervilje, nyskabelse, mange ideer, vi havde lært af bydelsforsøgene. Det var måske den sang, vi skulle have hørt før afstemningen; det er sådan lidt at komme løbende bagefter.

Nu mener overborgmesteren også, at vi skal få det bedste ud af forsøgene. Derfor indkalder man nogle af de gode ting, der er kommet ud af bydelsforsøgene. Jeg ved ikke, om det er, fordi vi nu skal opleve, at der så bliver oprettet en socialdemokratisk idebank, så vi fremover ser en masse nye forslag her.

Jeg skal sige med det samme, at Det Radikale Venstre har været bag planen om bydelsforsøg, vi var med til at iværksætte forsøget. Vi er stadig væk tilhængere af, at vi skal have en form for nærdemokrati. Vi synes, at den form, vi havde valgt for bydelsforsøg, var den rigtige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Men vi vil også acceptere, at afstemningen gik os imod. Derfor kan vi også gå ind for, at man lukker de 3 af de 4 bydelsforsøg. Men vi vil ikke acceptere, at man lukker Valby.

Peter Skaarup snakkede om, at det var på et hængende hår. Jamen det er så blevet meget moderne, det her med hængende hår, men jeg ved ikke, om det er, fordi Dansk Folkeparti nu også vil have indført sådan nogle Florida-metoder herinde i Borgerrepræsentationen, det må være noget i den stil.

Men jeg går ud fra, at hvis vi har en folkeafstemning, så må man tage flertallets afstemning for gode varer. Det har vi vel også ved folketingsvalg. Der har vi det sådan, at når der er et folketingsvalg, så er det flertallet, der afgør, hvordan regeringen bliver sammensat. Eller der skal vi måske også til at indføre nye regler om det?

Omkring de forslag, der er, så vil jeg sige, at Det Radikale Venstre ikke har behov for nogen ny folkeafstemning, hverken en vejledende eller en regulær afstemning.

I øvrigt synes jeg, at Enhedslisten burde have stillet et forslag, der hed: Der afholdes en folkeafstemning og ikke en vejledende. Det er næsten at træde endnu mere i såret.

Dansk Folkepartis forslag om, at man skal stoppe med det samme, må vi også sige nej til.

Med hensyn til at lave en vejledende folkeafstemning om at lave en selvstændig skatteudskrivende kommune siger vi også nej.

Lars Hutters (L): Der hviler et stort ansvar på Borgerrepræsentationen i denne sag, fordi man er nødt til at stille sig det her spørgsmål: Er det nej, der fremkom den 28. september ved folkeafstemningen, samtidig et nej til lokalt demokrati og borgerinddragelse? Er det samtidig et ja til uændret fortsættelse af den måde, det kommunale styre, Borgerrepræsentationen, hidtil har fungeret på?

Jeg tror nok, at jeg og andre med god ret kan sige, at det er det altså ikke. Mange, der har erkendt i aviserne, i kommentarer, at de har stemt nej ved bydelsrådsafstemningen, siger samtidig, at det var, fordi de syntes, det var en dårlig model. De syntes ikke om, at den model, som havde fungeret i de 4 forsøgsbydele, reelt var en forringelse af velfærdssamfundet med nedskæringer af økonomien, og der var mangel på visioner om, hvad det var, der egentlig skulle udvikles. Jeg kan, hvis det er nødvendigt, godt tage adskillige kommentarer frem fra aviserne i de efterfølgende dage.

Fra SOL's side opfatter vi folkeafstemningen først og fremmest som en protestafstemning, som især blandt de ældre var præget af, at man i flere af bydelsrådene havde gået kraftigt til værks med nedskæringer over for hjemmehjælpen, og at man så samtidig i Borgerrepræsentationen lukkede flere plejehjem, det blev for mange ældre ensbetydende med, at alt det onde kom fra bydelsrådene, og derfor stemte de nej.

Jeg tror altså også, at det at man lagde afstemningsdagen samtidig med afstemningen med ØMU'en reelt kom lokaldemokratiet til skade. Det blev fuldstændig domineret af den store politiske debat omkring ØMU'en, som jo reelt blev et forsvar omkring velfærdssamfundet, og derfor stemte mange nej. Og derfor, da man ikke rigtigt vidste på baggrund af en ualmindelig dårlig informationskampagne op til den 28. september om bydelsrådene, så stemte man også for en sikkerheds skyld nej til bydelsrådene.

Så derfor hviler der et kæmpestort politisk ansvar på Borgerrepræsentationen. Man skal ikke tage det her som et klart ja til bare uændret at fortsætte. Jeg tror, hvis man kunne tænke sig den tanke, måske ikke mindst i disse dage, hvor Borgerrepræsentationens gerninger i småt bliver drøftet rundt omkring, at hvis man sendte Borgerrepræsentationens eksistens til folkeafstemning, så skulle man ikke regne for sikkert, at man stemte ja til det. Det kunne meget,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

meget, meget vel ud fra den måde, medierne behandler den slags sager på, blive til et nej også til Borgerrepræsentationen.

Så derfor, fuldstændig i overensstemmelse i øvrigt med den socialdemokratiske ordfører, Erik Vinding, mener jeg, at det, man skal tolke det som, er et nej til en udvidelse af bydelsrådsforsøgene, samtidig til en evaluering og en forbedring, og at man så i den kommende tid finder frem til nogle bedre forslag til, hvordan byen skal inddeles i lokalt demokrati.

Dermed vil jeg godt sige, at SOL vil stemme imod, at man ophører med bydelsforsøgene. Vi vil også, hvis det falder, have som et særskilt ændringsforslag, at bydelsforsøget i Valby skal fortsætte.

Jeg synes, det er utrolig hyklerisk, ikke mindst fra Hans Thustrup Hansen fra De Konservative, at man ikke vil bøje sig for ved en folkeafstemning, hvor man godt kan bruge nej et i nogen del af byen, men ikke kan bruge jaet i Valby, at man ikke vil bøje sig for den demokratiske beslutning, der er truffet i Valby. Det er, som flere andre har været inde på, 4 pct. Det er ret meget ved en folkeafstemning. Tænk bare på, at det, der er blevet kaldt for verdens mægtigste demokrati, i øjeblikket skal afgøres af 300 stemmer. Så 4 pct. i Valby er da utrolig flot, det siger da utrolig rigtigt, at bydelsforsøget skal fortsætte der.

Så derfor stiller jeg det ændringsforslag, at bydelsforsøget fortsætter i Valby.

A. Benhaddou (D): Når vi nu taler om stemmeprocenten, så er det rigtigt nok, det var en meget høj stemmeprocent, men det gjaldt ikke kun Valby, det gjaldt faktisk hele København. Og hele København sagde også klart nej til bydelsråd i alle 15 bydele. Det var klar tale.

Socialdemokratiet i Valby var så febrilsk under valgkampen, at de ikke nøjedes med at føre valgkamp og hænge plakater op i deres egen bydel, men gik også over grænsen ind til Vanløse osv., osv. Så de kæmpede intenst for at få et stort ja, men desværre blev det kun 52 pct. og ikke, som man havde forventet og håbet, omkring 80 pct.

Martin Günter sagde heroppefra, at teksten lød i forbindelse med afstemningen, hvorvidt der skal indføres bydelsstyre fra 1. januar 2002. Jamen så vidt jeg ved, må, når der skal indføres noget nyt, noget gammelt ophøre. Derfor forstår jeg det sådan, at forsøgene i de eksisterende 4 bydelsforsøg måtte jo ophøre i forbindelse med indførelse af 15 nye bydelsråd. Det er klar tale.

Men desværre gik det ikke, som SF havde ønsket. Det blev et overvældende nej, og derfor gør det ondt, at også samme dato forstår jeg det netop ved, at københavnernes også siger nej til videre forsøg. Et hvilket som helst forsøg har en grænse, det ved vi, eller kaldte vi det da ikke et forsøg.

Men SF ønsker åbenbart at fortsætte et forsøg. Spørgsmålet er, hvor længe det her forsøg skal vare, og jeg vil da gerne have et svar fra SF på, hvor længe man vil fortsætte et forsøg; der må dog være en grænse. Og hvad er formålet så med en forlængelse af et forsøg? Det vil jeg også gerne høre fra SF. Hvad er formålet? Er det en overgang til selvstyre, fuldstændig løsrivelse af Valby? Det vil jeg også gerne have et svar på, for det forstår jeg som om, at det vil SF ikke indføre. Hvad er så formålet, når resten af København ikke ønsker at indføre bydelsråd i hele København?

Så jeg tro også, at man heroppefra klart kan høre, at de partier, der lavede den her aftale i forbindelse med afstemningen, også har et problem. De vidste ikke, hvad de gik ind til, de har ikke engang en aftale om, hvad konsekvenserne af et nej ville blive. Vi får vidt forskellige signaler, det ene fra Socialdemokratiet, det andet fra SF og det tredje fra Enhedslisten. Så de har et problem: Hvad er det, de egentlig er blevet enige om? Har de nogle papirer, hvor de har underskrevet en aftale om, at selv om at det blev et klart nej til bydelsråd i alle 15 bydele, så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

ville man lade det ene forsøg fortsætte. Har man den aftale, så kom dog frem med den, så vi kan se den, men lad være med at tale om alt muligt andet.

Jeg mener også, at afstemningen jo sådan set gjaldt for alle københavnere, og sådan som vi ser det i dag, har københavnere på Vesterbro også ret til at bestemme, hvordan Valby skal styres. Det er en ret, alle har, fordi vi alle sammen er københavnere. Vi vil have indflydelse, jeg vil som Vanløseborger gerne have indflydelse på, hvordan Amager udvikler sig, for det er en del af min by.

Derfor mener jeg også, at når der er så klart flertal i resten af København for at sige nej til bydelsråd, så gælder det også Valby.

Som Thustrup Hansen også var inde på her, så tror jeg ikke, man har overvejet, hvad de økonomiske konsekvenser ville være for Valby, hvis man sagde ja. Husk på, at man hvilede på laurbærene, mens forsøget kørte. Der er altså langt flere udgifter, hvis man bliver en selvstændig kommune.

Lad mig i den forbindelse blot nævne sygehusudgifter, som er en kæmpeudgift for Københavns Kommune. Ja, det ville blive en udgift, som skal dækkes af Valby Kommune, og det tror jeg simpelt hen ikke, at Valby er gearret til.

Så vil jeg blot afslutte med at sige, at selvfølgelig vil jeg stemme for alle 3 »at«'er. Hvis Kongens Enghave ønsker, at ældreområdet skal tilbageføres til Borgerrepræsentationen pr. 1. januar 2001, så vil jeg selvfølgelig imødekomme deres ønske. Ellers stemmer jeg også for de 2 første »at«'er.

Samtidig vil jeg sige, at jeg desværre ikke kan bakke op om Dansk Folkepartis forslag om, at forsøgene skal ophøre allerede et år før, fordi jeg som Det Konservative Folkeparti også mener, det ikke kan hænge sammen, hvis man skal se på det rent organisatorisk. Derfor stemmer jeg som Det Konservative Folkeparti.

Bente Frost (V): Det er jo lidt ærgerligt, at vi nu i aften skal være med til at begrave bydelsrådstanken.

Men jeg tror nu ikke på, at det varer meget længe, før der sker nogle ting ude i bydelene, fordi nu her til 1. januar næste år skal de tilbage til København. Hvis de tror, de skal tilbage til et København, som København så ud for 4 år siden, så tror jeg, det bliver en barsk opvågning for folk ude i bydelene. Vi er nemlig ikke blevet særlig meget bedre til at snakke med borgerne om, hvordan løsningerne skal være på de forskellige ting.

Det er heller ikke alle løsninger, vi har lavet i den store kommune, som virkelig er den superløsning, som de vil være glade for at komme ind til. Der er skåret i hjemmehjælpen i Københavns Kommune. Hvis de tror, de skal tilbage til den ordening, hvor alle kan få den hjemmehjælp, de synes, de har behov for, så vil de blive utroligt skuffede.

Jeg tror på, at de lokale kræfter vil vokse, og at de vil vokse hurtigt, og at man vil kræve nye former for lokaldemokrati ude i bydelene og ikke bare i Valby.

Jeg synes, der er mange af ordførerne her i aften, det var nok Peter Skaarup, jeg mest bemærkede, der ligesom havde draget nogle sjove konklusioner af de resultater, vi har fået fra bl.a. PLS-rapporterne.

Jeg synes bl.a., det meget klart fremgår af nogle af de rapporter, at administrationsudgifterne pr. indbygger i bydelsrådsområderne har været lavere, end den er i København. De midler har de så kunnet bruge til andre ting i stedet for.

Så siger Peter Skaarup videre, Valby kan jo bare selv fremsætte forslag. Det kan de da gøre fra nu af og så de næste 10 år, for de har ikke noget sted at fremsætte forslagene, for et lokalråd har nemlig ikke forslagsret til Borgerrepræsentationen. Så de eneste, der kan foreslå

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

noget i Borgerrepræsentationen på Valbys vegne, er de enkelte partier. Så derfor synes jeg, det var lidt uigennemtænkt.

Nu har nogle i Borgerrepræsentationen været en tur i Milano og Bologna, som de sikkert har opfattet i de forskellige medier. Der mærkede vi noget om digital borgerservice. Det er faktisk noget, vi også tænker på at lave i København. De servicecentre, som vi nu skal ofre mere end 50 mill. kr. på at lave ud over hele byen, er et sted, hvor man kan gå hen og ændre sit skattekort, hvor man kan få sit barn skrevet op i en vuggestue, og så kan man få visiteret til hjemmehjælp, hvis det sådan er et nemt tilfælde. Det er, hvad et servicecenter er. Det har ikke en disse med demokrati eller lokal service at gøre, det er et rent administrativt organ.

Det af borgmester Thustrup Hansen fremførte vil jeg faktisk ikke kommentere. Så lavt har jeg ikke i sinde at gå i min debat. Men jeg vil citere et læserbrev, der stod i Valby Bladet i går, hvor en sagde, at en af årsagerne til det dårlige resultat ved afstemningen om bydelsrådsvalget kunne være visse partiers slogan om 300 politikere i København, hvortil læserbrevsskriveren sagde: Og alle kan jo, hvis det var 300 af Thustrups slags, forestille sig, hvilket indtryk det har gjort på vælgerne. Det var et citat fra Valby Bladet i går.

Økonomi har både borgmester Thustrup Hansen og Benhaddou talt om her. Jeg må indrømme, at jeg synes, niveauet for de 2 ellers vel rimeligt sådan begavede mennesker er meget lavt. Jeg ved ikke, hvordan folk i Silkeborg kommer på hospitalet og bliver behandlet. Det gør man, fordi man betaler en amtsskat, og man betaler en kommuneskat. Det var jo ikke meningen, at Valby skulle være et skattefrit område, fordi det selv skulle kunne udskrive sin skatteprocent.

Jeg synes, der er mange løse ender i dette her, og jeg skal selvfølgelig sige, at jeg er ked af, at der ikke er så mange, der vil støtte forslaget om opdeling, sådan at Valby blev sin egen kommune med egen skatteudskrivning. Jeg vil sige, at jeg selv personligt vil støtte de forslag, der går på bevarelsen af bydelsrådet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nej, Benhaddou, vi er i 1. runde, og der har man ikke korte bemærkninger.

Helle Sjelle (C): Som jeg ser det, så var det en sejr for københavnerne og en sejr for demokratiet, da borgerne i København besluttede sig for at sige nej til bydelsrådene den 28. september. En sejr for København, fordi det blev et stort og et meget klart nej til bydelsrådene, og det blev en sejr for demokratiet, fordi så mange borgere deltog i afstemningen. En stemmeprocent på over 70 viser, at borgerne virkelig har brugt deres demokratiske ret til at stemme, og det synes jeg faktisk ikke, man kan sætte spørgsmålstegn ved.

Som politiker synes jeg også, at det er meget rart at have et klart resultat, et meget tydeligt resultat. Det giver os en klar fornemmelse af, i hvilken retning borgerne ønsker, at København skal udvikle sig.

Derfor er det også logisk, at man nu beslutter sig for at nedlægge de 4 forsøgsbydele, når forsøgsperioden udløber, frem for at udvide forsøget til at omfatte hele byen.

Tilbage står selvfølgelig Valbyspørgsmålet. Her sagde et meget lille flertal som bekendt ja til bydelsråd, men jeg kan ikke forestille mig, at der bliver lavet bydelsråd i en enkelt bydel. Den tanke er udelukket. Det svarer f.eks. til, at man skulle indføre euroen i Hellerup, fordi folk her stemte ja til den fælles mønt. Det ville jo være vanvittigt.

Hvis Valby ikke kan få bydelsråd, kan de selvfølgelig forsøge at blive en selvstændig kommune i Københavns Amt. Det mener jeg imidlertid ville være en forkert beslutning. Valby er en del af København, der er lige så vigtig som Nørrebro, Vesterbro, Indre By osv., osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Men hvis det alligevel skulle ende med, at Valby bliver en selvstændig kommune, så synes jeg også, det er vigtigt at påpege og rigtigt at påpege, at så bliver der færre indbyggere i Københavns Kommune, og det må i så fald også få konsekvenser for den kommunale forvaltning i kommunen. Den må skæres ned, og det samme gælder også antallet af medlemmer i Københavns Borgerrepræsentation.

Men jeg håber, at man her i BR lytter godt til de signaler, som københavnernes sendte den 28. september, nemlig at et stort flertal i København ikke ønsker bydelsrådene.

Birthe Nødgaard (O): Ja, det undrer mig jo ikke, at Valby Bydels befolkning har stemt for at bevare bydelen. Det undrer mig derimod, at Valby Bydelsråd ikke har gjort deres befolkning opmærksom på, at det vitterligt har været således, at man har haft folk liggende på hospitaler, hvor de vitterligt burde være på plejehjem.

Jeg tror, at hvis alle folk havde vidst, at de i Valby Bydelsråd ikke havde check på de ting, de havde med at gøre, så var det aldrig nogen sinde sket, at de havde fået et ja.

Jeg mener ikke, Dansk Folkeparti kan stemme for, at Valby Bydel bevares.

Winnie Berndtson (A): Jeg skal ikke sige så meget, fordi vi har jo haft denne debat et par gange. Men der er en ting, der piner mig, som de partier, der ønsker en bevarelse af Valby bydelsforsøget, ikke rigtig vil forholde sig til. På den anden side set frasiger de sig det heller ikke.

Det er spørgsmålet om, at vi har én by og én afstemning. Det blev ikke før afstemningen af de partier oplyst, at det her var en afstemning selvstændigt i 15 forskellige bydele, hvor de enkelte bydele selv kunne tage stilling til, hvorvidt bydelsforsøget skulle indføres i deres bydel.

De partier har så meget imod, og at der skulle være svindlet med et tema under valget og alt muligt andet, men så snart valget er overstået, synes jeg også, at der fra den side måske bliver svindlet en anelse med temaet. For lige pludselig er temaet ikke bydelsforsøg i København. Lige pludselig er temaet åbenbart, at den enkelte bydel kan stemme om, om man i sin egen bydel vil have bydelsforsøget.

Hvis vi i Brønshøj-Husum havde stemt for, hvis der ude hos os havde været et flertal for bydelsforsøg, havde det så været sådan, at vi sammen med Valby havde fået lov til at fortsætte? Jeg spørger bare.

Hvorfor vil de partier ikke anerkende, at København er én kommune, at bydelsforsøget var Københavns Kommunes bydelsforsøg, og at københavnernes har sagt nej til den model for nærdemokrati? Jeg er overbevist om, at københavnernes vil have indflydelse på den kommunale service, og jeg er lige så overbevist om, at københavnernes ikke ønsker det i den model, man har set fra bydelsforsøget.

I Socialdemokratiet havde vi op til vores egen stillingtagen og for så vidt jo også stadig væk et debatoplæg liggende, som omhandler andre muligheder for at lave nærdemokrati end den ene model, for det blev kun til én model i forsøget, vi har kun prøvet én ting. Jeg synes, det er skuffende, hvis så store dele af Borgerrepræsentationen ikke har fantasi til at forestille sig andre modeller for nærdemokrati end den ene, vi har forsøgt.

Jeg vil gerne bede de partier, som synes, at Valby skal have lov til at fortsætte, om at gå op og forklare det i sammenhæng med, at bydelsforsøget er Københavns Kommunes bydelsforsøg. Fordi sådan var det, inden vi gik i gang, det var Københavns Kommunes forsøg, men det er åbenbart også blevet ændret undervejs.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Karin Storgaard (O): Jeg har et par enkelte bemærkninger til denne indstilling.

Først vil jeg sige til Bente Frost, at selvfølgelig er det da ærgerligt at være med til at begrave bydelene, men det er jo altså et flertal af borgere her i byen, der har besluttet, at det ikke skal fortsætte, og det er vi altså nødt til at følge.

Bente Frost henviser også til PLS-rapporten, og der står jo mange ting. Bente Frost henviser til administrationsomkostningerne, og det er da også rigtigt nok, men der er mange andre emner og problemer, der er omtalt i rapporten, som der ikke bliver nævnt noget om her. Jeg kunne godt nævne et par stykker her, men jeg skal nok lade være.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at der tilsyneladende ikke er opbakning til Dansk Folkepartis ændringsforslag om lukningen af bydelsforsøget pr. 31. december i år. Umiddelbart efter afstemningen den 28. september udtalte overborgmesteren, at forsøgsbydelene skulle lukke med udgangen af år 2000. Nu er der gået 2 måneder, uden at der er fulgt op på denne udtalelse, og det er klart, at jo tættere vi kommer på årsskiftet, jo vanskeligere vil det være at opfylde ønsket om en fornuftig lukning her og nu.

Vedrørende »at«'et om tilbageførsel af ældreområdet fra Kongens Enghave til Borgerrepræsentationen pr. 1. januar 2001, så er det selvfølgelig det eneste rigtige. Men som det fremgår af indstillingen, så har Kongens Enghave en gæld på 23,3 mill. kr., som der også skal afdrages på i år 2001. Det kan derfor undre, at det accepteres, at der bliver afholdt en fest for de ansatte for 300.000 kr., faktisk penge, der vitterligt skulle være brugt på ældreområdet.

Leslie Arentoft (V): Jeg skal – ikke overraskende – meddele, at jeg selvfølgelig støtter Venstres Gruppe for så vidt angår det, vi skal tage stilling til i aften: Skal bydelsforsøgene fortsætte, eller skal de ikke fortsætte? Skal vi lukke her med den afstemning, der blev gennemført den 28.?

Når jeg alligevel kommer på talerstolen, så er det, fordi jeg på et andet punkt, nemlig det forslag, som Venstre også har stillet, at man skal have en afstemning om selvstændig kommune i Valby, forholder mig lidt anderledes. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det, vi er gået til valg på, faktisk var en strukturændring i hele København. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt fra flere sider, at det ikke var et spørgsmål, om vi ville være selvstændige, det var ikke et tagselvbord. Københavnerne blev bedt om at tage stilling til en strukturændring for hele København.

Så vidt, så godt. Om man så kan lægge den tolkning ned i det store flertal imod at opdele byen i bydele, at man siger, jamen så er de måske interesserede i en selvstændig kommune, tør jeg altså ikke. Jeg mener faktisk det er forkert at nedlægge den tolkning.

Det har givet mig nogle problemer, og derfor vil jeg bare meddele, at jeg afholder mig fra at stemme til det af Venstre stillede forslag om, at der skal afholdes folkeafstemning i Valby, om de vil være en selvstændig kommune.

Mikkel Warming (Ø): Det er Winnie Berndtsons indlæg, der kalder mig herop. Hun talte om alle de mange gode ideer, Socialdemokratiet havde, om andre måder at lave nærdemokrati, borgerinddragelse på.

Jeg husker faktisk et helt konkret forslag, som fremkom, da overborgmester Jens Kramer her i foråret offentliggjorde sin holdning til byens fremtid, nemlig at der skulle indføres borgermøder i forbindelse med udarbejdelse af lokalplaner, og det skulle være obligatorisk, og at der skulle deltage politikere fra Bygge- og Teknikudvalget, så at de mennesker, der sad herinde og traf de beslutninger, kunne høre, hvad borgerne faktisk mente.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Det forslag stillede Enhedslisten som et selvstændigt beslutningsforslag, for vi syntes, det var et godt forslag. Det var i marts måned. Det var måske ikke så elegant formuleret, som det kunne have været, det var nemlig en direkte afskrift af overborgmesterens overhead.

Det kom til behandling i Bygge- og Teknikudvalget i slutningen af oktober, og der blev det stemt ned af Socialdemokratiet, af Venstre og Konservative, vistnok også De Radikale.

Så er det, jeg vil sige til Winnie Berndtson, at det er meget godt at have nogle pæne ord på nogle flotte papirer, men hvis de ikke følges op af handling, så er de ikke meget værd.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Peter Skaarup (O): Der var et par knubbede ord fra et par stykker i forbindelse med denne debat i forhold til det indlæg, jeg havde, og derfor vil jeg lige komme med et par kommentarer.

Først til Bente Frost. Jeg forstod på Bente Frost, at det var et problem, at der skulle fremsættes forslag. Det ville være et problem for Valby Lokalråd f.eks., hvis man på et tidspunkt nåede frem til, at man altså gerne ville være selvstændig eller gerne ville have et bydelsråd, hvad man nu gerne ville på et tidspunkt.

Men der er jeg sikker på, at der er behjertede folk herinde på Rådhuset, der vil være behjælpelige med at fremsætte et sådant forslag herinde i Borgerrepræsentationen. Så derfor tror jeg ikke, det bliver noget problem at få et forslag frem, hvis der er ønske om det.

Men jeg mener bare, at det er meget afgørende for Valby og de borgere, som i øjeblikket diskuterer de her ting, at man får diskuteret det godt igennem, inden man nu vilde dyr begynder med en eller anden selvstændig kommune eller sammenlægning med Københavns Amt eller sammenlægning med Frederiksberg eller hvad man nu kunne finde på.

Så derfor bør man lige slappe lidt af og tage en ordentlig debat om det og se: Er der virkelig opbakning til det, er der virkelig et oprigtigt ønske, eller er det en eller anden særlig lobbyklub, der arbejder på at gøre Valby selvstændig? Så man skal lige klappe hesten, inden man kommer med de her spændende forslag her ganske få måneder efter, at folkeafstemningen var.

Så derfor er vores budskab, at hvis der virkelig er et ønske i Valby, så lad os se, at det er et ægte og fint ønske, som man arbejder sig frem til at blive enige om på tværs af partierne, at sådan vil man gerne have det. Det, vi ser i dag, er nogle forkvaklede forslag, som vil gennemføre noget, som dybest set er københavnernes imod, ser det ud til. Derfor bør man lige se lidt på det, inden man begynder at komme med de her ting.

Så omkring servicecentre. Jamen det er jo fuldstændig rigtigt. Det er ikke noget særlig nærdemokratisk, det er ikke et forum, der vælges politikere til eksempelvis, men det er dog meget skønt, at der er ét sted, man kan hente sin service. Derfor er vi da fuldstændig enige i den tanke, som Socialdemokraterne er fremkommet med, og har også har tilsluttet os den del af aftalen, som blev indgået på det tidspunkt, om servicecentre.

Så til Lars Rimfalk og De Radikale – hvor jeg heller ikke rigtig ved, om de er lige salen i øjeblikket – at det, det handler om for Lars Rimfalk, er, at man gerne vil dele det op og så sige, jamen fordi der var et lille flertal ude i Valby, så vil man altså lave et bydelsråd eller en selvstændig kommune derude.

Men det er dog lidt af en overfortolkning af resultatet, fordi jeg husker den debat, vi havde, dengang temaet for folkeafstemningen blev lagt frem, og der var det gennemgående jo, at man sagde, at det her er en hel afstemning for hele byen, det er ikke en delafstemning. Altså ligesom Helle Sjelle var inde på, om ét bestemt område, der så skulle tilslutte sig euroen eller tilslutte sig bydelsråd. Nej, det er en afstemning for hele København, ligesom euro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

afstemningen var en afstemning for hele Danmark. Der kan man ikke begynde at pinde ud og sige, at lige nøjagtig det område syntes altså, det var godt at være med, og det område syntes ikke, det var godt at være med.

Det var en hel afstemning, og det var i øvrigt det, som de fleste af partierne bag aftalen argumenterede for. Derfor burde man, hvis man virkelig havde det ønske, at det skulle være en selvstændig afstemning for de enkelte bydele, have skåret det ud i pap fra start af, men det gjorde man ikke.

Der er jeg helt enig med Winnie Berndtson i, at det her var en hel afstemning, og den må betragtes som en hel afstemning, og så må man på et senere tidspunkt, om nogle år, når man har diskuteret de her ting godt igennem, finde ud af, om der virkelig er et behov for de bydelsråd, som der ikke ser ud til at være et behov for.

Afslutningsvis vil jeg sige: Lad os nu se at få afviklet de der bydelsråd, og vi stemmer under alle omstændigheder for, at de bliver afviklet om 1 år og 1½ måned, men vi synes faktisk, at det afstemningsresultat var så tydeligt, og at selve ånden i afstemningen var så tydelig for enhver, at man burde tage konsekvensen allerede nu.

Om det så ikke lige efter De Konservatives og CD's ønske kan blive ved udgangen af 2000, så kunne man måske blive enige om, hvis der var lidt vilje til det, ved udgangen af juni måned eller udgangen af marts måned. Altså vi vil da være villige til at fire på den del af det, bare vi ser at komme i gang, i stedet for, at der lever noget videre, som i realiteten er dødt, for medarbejdere, der arbejder med de her ting, er selvfølgelig ikke så motiverede, som de var, dengang bydelsrådenes fremtid så lys ud.

Derfor vil den service, som borgerne kan få, være mindre entusiastisk, mindre god, er mit indtryk i øjeblikket, fordi man ikke har en særlig lys fremtid for bydelsrådene foran sig. Så lad os se at få dem afviklet hurtigst muligt og lad os se at finde en ny vej for den måde, man skal hjælpe borgerne på i København.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Der er 3, der har kommenteret mit indlæg, som jeg gerne vil sige lidt til.

Den første var Erik Vinding, som klandrede mig for, at jeg var forstokket og ubevægelig. Jeg sagde for mange år tilbage, da man begyndte at tale om bydelsråd, at det skal vi ikke have, og borgerne har nu sagt det samme, det skal vi ikke have, og så siger Vinding til mig, at det er jo også mig, der er så forstokket. Men det er københavnerne så åbenbart også.

Det er da rigtigt, at Vinding selv har vist en vis fleksibilitet igennem årene. Det minder mig om tidligere minister Risgaard Knudsen, som i forbindelse med minister Karen Jespersens udnævnelse sagde: Jeg kan ikke forstå, hvorfor de folk, der gør karriere i Socialdemokratiet, altid er de folk, som i mange år har tilhørt Danmarks Kommunistiske Parti.

Til Lars Hutters: Borgerne i Valby synes Hutters ikke, at jeg vil respektere. Men borgerne i Valby har jo ikke stemt om en selvstændig kommune, og hvor ved Lars Hutters fra, at i og med at man fik det der knebne, knebne flertal for bydelsråd i Valby, så vil de også være en selvstændig kommune? Bl.a. er der ikke nogen, heller ikke alle dem, der nu lefler for Valbyborgerne op til det forestående kommunevalg, der har fortalt Valbyborgerne om de økonomiske konsekvenser af at være en selvstændig kommune. Det er da plat.

Vanløse kan gøre sig selvstændig, Ydre Østerbro, men ikke Valby, ikke Kongens Enghave og ikke Vesterbro, uden at de har sørget for at få sikring for, hvordan det økonomiske grundlag skal være. Det er det, der er pointen, at det er en af de fattige bydele, og det, der er det væsentlige og det essentielle ved Københavns Kommune, er den solidaritet, der er imellem 15 bydele, hvoraf 5 er meget fattige og 5 er ret velstående, og så har vi 5 lige i midten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Blandt de 5, der ikke har det særlig godt økonomisk, har vi Valby. Der er ikke nogen, der overhovedet går ud og siger: Hvordan skal Valby klare sig som selvstændig kommune? Jeg kan ikke huske, om det var Bente Frost, der sagde, at Silkeborg, eller hvad det var i Jylland, klarede sig meget godt. Jamen de er jo medlem af et amt, som bl.a. tager sig af hospitalsopgaver. Det er jo det, der er finessen, at man overhovedet ikke har gidet gøre sig den ulejlighed at fortælle Valbyborgerne, hvad de økonomiske konsekvenser af det her er, og hvad det er vi skal have klaring på på forhånd.

Bente Frost – jeg ved ikke, om hun stadig befinder sig her i salen – nævnte dette her med, at hun mente, at de 300 politikere mere, som de borgerlige partier havde slået på op til valget, kunne have fået vælgerne til at stemme nej til bydelsrådene. Folk skulle have tænkt: Tænk, hvis vi skal have 300 små Thustrup'er til, vorherre bevares, og så har de stemt nej til bydelsråd. Jeg har ikke selv læst dette ræsonnement i Valby Bladet, men tak, Bente. Så har mine mange BR-år ikke været forgæves.

A. Benhaddou (D): Når vi nu taler om 300 politikere, så vil jeg igen minde om, at vi i forvejen i de etablerede partier har store problemer med at rekruttere politikere selv til kommunalvalget. Selv ikke engang, når det gælder om at rekruttere folk i forbindelse med afstemning netop til bydelsråd osv., så havde partierne store problemer med at skaffe folk, således at vi måtte skaffe skattefolk til at tage sig af arbejdet. Jo tak, vi kan godt skaffe 300 nye politikere og kalde det et demokrati.

Jeg har endnu ikke fået svar fra SF, om man har nogen aftale indbyrdes om, hvad der skulle ske efter et ja eller et nej, om Valby skal fortsætte eller ej. Der kommer vidt forskellige meldinger, men jeg har ikke set noget papir på noget som helst.

Til Bente Frost vil jeg sige, ja selvfølgelig, jeg er da ikke idiot, jeg ved udmærket godt, at vi i dagens Danmark betaler skat, det ved enhver, og selvfølgelig har jeg da ikke regnet med, at Valby skulle køre på fribillet. Det var netop derfor, jeg nævnte, om man havde taget højde for, som Thustrup nævnte heroppefra, konsekvenserne af, at Valby blev løsrevet fra København, især i forbindelse med sygehusudgifter, når man nu skulle betale til f.eks. amterne, noget som man ikke gjorde før i tiden, fordi det var da noget, HS klarede for Valby. Så de økonomiske konsekvenser dem kender vi ikke noget til.

Når vi nu taler om hospitalerne, det er lige netop det område, som Valby brugte til kreativ bogføring omkring antallet af plejeboliger. Man justerede simpelt hen og tvang flere og flere ældre til at være på hospitalerne i en længere periode for derved, når man nu ikke havde de der plejeboligpladser, jamen så sørgede man da bare for at lægge udgiften til HS. Ja, det kalder jeg kreativ bogføring.

Det andet problem, som jeg ser her, er, at der faktisk er 2 afstemningssteder, som klart har sagt nej til bydelsråd i Valby. Hvad ville man gøre der i sådan en situation? På Nørrebro og Østerbro fandt man jo ud af at opdele det efter Ydre og Indre Nørrebro. Hvad ville man så gøre i Valby? Skal de så tvinges til at indføre bydelsråd? Bl.a. sagde Kirsebærhavens Skole klart nej, og Lykkebo Skole sagde også klart nej. Hvad skal de, der bor i det område, gøre?

Efter valget så man jo de lokale politikere fra bydelsråd optræde helt groggy og sige, ja, så er slaget tabt, det erkendte de. Men i dag, hvad gør man så? Så er man nærmest blevet ekstremist og vil have Valby fuldstændig løsrevet fra København.

CD siger ja til servicecentre. Jeg er godt klar over, at det ikke vil medføre nogen form for politisk nærdemokrati, det tror jeg, alle vi, der har sagt ja til servicecentre, ved, men det vil medføre bedre lokal service, og det mener jeg er den største mulighed for københavnernes for netop at finde deres lokale identitet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Endelig kan det godt virke, som om jeg har været negativ fra denne talerstol, men jeg vil lige vende det om og sige, at egentlig er det her jo ret positivt, for hvad er årsagen til, at vi siger nej til Valbys løsrivelse? Det er simpelt hen fordi vi holder af bydelen. Vi mener, det er en naturlig del af København, og vi holder af den og mener, den fortsat skal være en naturlig del af København, fordi vi også mener, at Valbyborgere er ægte københavnere.

Lars Hutters (L): Ja, det er Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet, der stiller spørgsmål til partierne bag ved aftalen, hvorfor vi interesserer os så meget for det flertal, der var i Valby for fortsættelse af bydelsrådet.

Allerførst vil jeg godt lige trække frem, hvad det egentlig var folkeafstemningen gik ud på. At man skulle stemme ja eller nej til udbredelse af bydelsråd til hele København. Som bekendt gav afstemningen nej til udbredelse af bydelsråd til hele København. Der blev ikke stemt nej til ophør med bydelsråd eller ja til, at de skulle fortsætte. Det var ikke det, afstemningen gik på.

Jeg kan nemlig tydelig huske, at da vi drøftede, hvad det var for en folkeafstemning, vi var ved at sætte i værk, forsikrede min gode ven overborgmester Jens Kramer, at det her var en folkeafstemning om udbredelse af bydelsråd til hele København.

Jeg tror, Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet lige så vel som andre socialdemokratiske medlemmer af Borgerrepræsentationen udmærket godt ved, at da aftalen blev indgået, så erklærede overborgmester Jens Kramer i Socialdemokratiets medlemsblad, at nu havde man sikret samtlige 4 forsøgsbydelsråd uanset resultatet af folkeafstemningen, og sådan har SOL også hele tiden forstået det.

Derfor vil vi ikke acceptere, at det ja og nej, hvor man i øvrigt blandede rundt på det samme ja og nej og stemmesedler, der var til ØMU-afstemningen, den ene havde den ene farve, og den anden havde den anden farve, men det tog man ikke så højtideligt. Man blandede sådan set det hele sammen, nu man var henne og stemme. Så indimellem var der forkerede farver i de 2 kasser, da vi endelig talte det op.

Så derfor vil SOL ikke acceptere, at det har været en folkeafstemning om ophør af de 4 forsøgsbydele, fordi det var ikke det, der står, hvis man endelig juridisk fortolker det. Alle ved jo udmærket godt ud fra den skole, vi har i øjeblikket med hensyn til Florida, hvad det betyder at studere, hvad det er for noget, der egentlig bliver stemt om. Det, der bliver stemt om, var, at man skulle udbrede bydelsråd til hele København.

Derfor mener vi altså også, hvis der er nogle, der overhovedet vil forsøge at bruge de her fortolkninger til at stoppe forsøgsbydelene, det synes SOL sådan set ikke, men så bør man i hvert fald være demokratisk konsekvent og være ærlig og sige, at der hvor der så er stemt ja, bør de selvfølgelig have lov til at fortsætte.

Så har jeg i øvrigt heller ikke rigtigt fået svar på fra Socialdemokratiet på mit første spørgsmål: Har det her været et nej til lokaldemokrati og borgerinddragelse? Det mener jeg ikke, og det håber jeg også, at Socialdemokraterne er enige med mig i.

Der synes jeg, det er meget, meget, meget uheldigt, at vi haster denne sag igennem uden reelt at have drøftet, hvad det så skal være. Hvis det ikke skal være det, som vi aftalte i foråret 2000, hvad skal det så? Jeg synes, det havde været mest reelt, at vi så havde lagt et alternativt forslag frem her i Borgerrepræsentationen, som man kunne tage stilling til. Fordi det, vi risikerer i aften, er, at man bare siger nej til lokaldemokrati, til borgerinddragelse, til at borgerne rundt omkring i bydelene har mulighed for at blive inddraget, sådan som det skal være i et moderne samfund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Winnie Berndtson og jeg er nok enige om, at det rigtige er, at vi bevarer København som en helhed, men det betyder ikke, at borgerne ude omkring i bydelene ikke skal have mulighed for at blive inddraget i beslutningsprocesserne.

Kort tid efter at denne folkeafstemning var blevet afholdt, så var der en nordisk storby-konference herinde i København, og I ved godt alle sammen i Borgerrepræsentationen, at både nordmændene og svenskerne var dybt, dybt, dybt chokerede over, at de forstod, at man herinde ville fortolke folkeafstemningsresultatet, så man nu vil lukke bydelsforsøgene. De var virkelig fortvivlede over det og mente, at det var, om man så må sige ikke det, der skulle ske i det nordiske folkestyre.

Lars Engberg (A): Jeg vil godt sige til Lars Rimfalk, at når overborgmesteren ikke bare fordeler ordet, men ligefrem holder en tale, så er det indlysende, at det er overborgmesteren, som er Socialdemokratiets ordfører. Sådan er det, uanset hvilken rækkefølge de øvrige i øvrigt får ordet i.

Når jeg tager ordet, så er det for at kommentere, ikke for at holde sådan en ordførertale, det har jeg allerede sagt, men for at kommentere nogle af de ting, der er blevet sagt.

Jeg vil godt sige til Morten Kabell, som siger, at vi skal respektere Valbyflertallet, ligesom Enhedslisten respekterer resultatet i resten af byen og det nej, der kom der, at det er den helt grundlæggende forskellige opfattelse af, hvad bydelsforsøget er, tror jeg nok.

Jeg vil godt sige, at for os at se er Valbys fremtidige skæbne ikke et spørgsmål for Valby alene, men et spørgsmål for hele byen. Denne afstemning var, som Winnie Berndtson ganske rigtigt har sagt, en afstemning om Københavns Kommunes bydelsforsøg, og derfor er det selvfølgelig også Københavns Kommunes befolkning, der afgør, hvordan det skal være fremover, om bydelsforsøget skal fortsætte eller permanentgøres, eller hvad det skal.

Det hænger også sammen med, at en særlig ordening for Valby, og det har vi i hvert fald ikke stemt om, er en ordening, som vil påvirke udviklingen i hele byen. Derfor er den holdning, som københavnerne i almindelighed har, af stor betydning, ikke bare for resten af København og ikke bare i Valby, men for kommunen som helhed.

Så vil jeg sige også til Morten Kabell og til Thustrup, at vi synes i Socialdemokratiet, og det er i modsætning til Thustrup, at der er en række positive erfaringer ved bydelsforsøget. Der er sat en række projekter i gang, forsøg, andre måder at gøre tingene på, som vi faktisk gerne vil tage ved lære af. Derfor er jeg ikke enig med Thustrup i, når han siger, skidt med, hvad de har lavet, nu er det os herinde, der bestemmer. Sådan vil jeg faktisk ikke sige, at det er vores holdning.

Derfor vil vi godt fra Socialdemokratiets side tage opfordringen fra Morten Kabell op. Jeg kan sige, at det har vi sådan set allerede gjort, fordi vi allerede i mandags diskuterede det på vores gruppemøde, og vi har allerede, skal jeg så sige til Morten Kabells oplysning, holdt et første møde med vores partifæller på Indre Nørrebro.

Og der følger, det besluttede vi i mandags, en opfordring til vores partifæller i andre bydelsråd om at afholde tilsvarende møder, hvis der er interesse for det, netop med henblik på at sikre nogle af de ting, som er i gang, de projekter, som kører godt, eller i øvrigt i al almindelighed de erfaringer, som er positive, fra bydelsforsøget, netop for at sikre, at de lever videre og indgår i vores fortsatte administration af bydelsområderne.

Så det er på den måde en tilslutning til og en accept af det, som Morten Kabell siger. Det har vi allerede sat i gang for vores vedkommende.

Må jeg sige til Lars Hutter til sidst, at det ikke er lederne i Socialdemokratiets medlemsblad i hovedstaden, der afgør afstemningstemaet i denne by. Det er et afstemningstema, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

fremgår med al tydelighed af stemmesedlen. Det er et afstemningstema, der fremgår med al tydelighed af den avis, som er kommunens officielle afstemningsavis eller valgavis eller hvad man vil, og som er omdelt til samtlige husstande. Det er det, der afgør, hvad folk stemmer om, og vi ved udmærket, hvad der blev stemt om, nemlig: Skal bydelsforsøget permanentgøres i hele København, eller skal det ikke, ja eller nej? Det var det, folk stemte om, og det er jeg sikker på, det forstod de naturligvis udmærket godt.

Overborgmesteren udtrykker i lederen i SiK's medlemsblad Socialdemokratiets holdning til den afstemning, der stod foran. Men det er jo lige så evident, at vores politik blev underkendt ved afstemningsresultatet, det blev underkendt i en grad og i et omfang, som ingen af os, tror jeg godt, jeg kan sige, i nogen af partierne havde forestillet os ville få det omfang, som det gjorde. Det er vel en del af demokratiet, at man holder en afstemning, at man så forholder sig til og fortolker et så klart resultat, som kom frem af folkeafstemningen, og også retter sig efter et sådant resultat. Det var sådan set også noget af det, vi gik ud og sagde på forhånd.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det har jo været en lang vejs rejse mod nat ... (*Afbrydelse*). Jeg har lovet Preben Møller Hansen at meddele, at det, jeg nu siger, er han fuldkommen enig med mig i, og dermed har han udelukket sig selv fra at komme på talerstolen senere i aften.

Det har været en lang vejs rejse mod nat det her, det har været en meget, meget lang proces, og derfor er det selvfølgelig også væsentligt, når man ligesom står ved en milepæl her, at prøve at lave nogle konklusioner.

En af dem er i hvert fald helt tydelig, nemlig at det er enkelt at se, hvem de enkelte bukke og får er i denne her forsamling – og det er altså billedlig talt, og ikke med henblik på pressen i morgen. Socialdemokratiet har fra start, og der er ikke noget at gøre ved det, været modvillige, modstræbende, det er vigtigt i sådan en situation at huske på. Socialdemokratiet blev trukket til truget af et meget umage flertal i denne forsamling.

Socialdemokratiet var meget imod, de var så meget imod, at de endda fandt på sammen med Det Radikale Venstre, at en af de bydele, som vi også har hørt meget om, hvad angår de ældres situation, Kongens Enghave, ikke skulle have lov til selv at stemme. Næh, der skulle repræsentanterne i bydelsrådet udpeges. Det har folk måske glemt, men Kongens Enghave har en ganske særlig historie, det skal man huske nu her.

Det har også, som det er blevet nævnt af Martin Günter heroppe, været en meget besynderlig valgkamp, vi har været igennem op til den 28. september, hvor det har været vanskeligt at finde ud af, hvem af socialdemokraterne der mente hvad. Det er sådan set egentlig rimeligt nok, at man er uenig i et parti, men det er klart, det giver nogle problemer, når et parti ikke rigtig er engageret i forhold til det, der handler om byens fremtid og de aftaler, man laver, selv om vi andre har vidst, at partiet var handlingslammet.

Hvad angår de borgerlige partier, Konservative og Dansk Folkeparti, er der sandelig ikke meget lys for enden af tunnelen her, når vi snakker om demokrati eller borgernes medinddragelse. Det er, ligesom vi hørte her i dag, ren sort tale.

Hvis vi skal overlade det til, at Peter Skaarup har tænkt det godt og grundigt igennem, så kommer der til at gå så mange år, at vi slet ikke kan huske, han har sagt det. Dansk Folkeparti vil aldrig nå frem til noget, der er meningsfyldt og gennemtænkt, i denne sag.

De Konservative, hvor Thustrup jo mener, han bliver beskyldt for at være forstokket – det må man selv tage op på et gruppemøde, det skal jeg ikke blande mig i – har den fremragende evne, at de spiller rent ud. De hader, når borgerne blander sig. Og sådan er det, og det er da et synspunkt, man kan respektere. Det er til at forstå, og det har de forfægtet i hele processen konsekvent. Så det giver i hvert fald et ekstra point for en særlig smuk udførelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Hvad angår Venstre, må man konstatere, at det parti, eller enkelte mennesker i gruppen, simpelt hen er havnet i den grøft, hvor de kun drømmer om magt, det må jeg nok have lov at sige. Det betyder, at alt det, der hedder indhold, forsvinder, for grundlæggende var der ikke lært særlig meget, før den nye ledelse i Venstre skiftede rundt af helt andre, interne, egoistiske årsager. Venstre burde vel, som Bente Frost jo faktisk hele tiden også selv har ment, da støtte, at der blev holdt gang i så meget som muligt. Hvis man nu har denne dejlige idé om, at byen skal opdeles i selvstændige kommuner, så er det mest tåbelige da at gå tilbage til punkt nul. Så Venstre er et uhæderligt parti i denne situation.

Thustrup var før inde på spørgsmålet om Valby og udmaledede med skræk alle fattigrøvene, som det jo nærmest lød som om, der skulle rende rundt der op og ned ad Valby Langgade og Vigerslev Allé og så råbe på Thustrup, at han skulle komme ud og give dem lidt mad eller husly.

Se, nu forholder det sig sådan, det husker nogle af os, der sad i det oprindelige udvalg, at Valby faktisk blev udpeget som forsøgsbydel, fordi den repræsenterede gennemsnittet i København. Hvis man kigger netop i vores lille statistiske årbog, så vil man kunne se, at hvad angår formueforhold, indkomst, forholdet mellem lavindkomst- og højindkomstgrupper, så ligger Valby faktisk på gennemsnittet. Sådan er det, det kan man så være imod eller ej.

Man kan også gå ind for selvstændige kommuner, det gør vi i Enhedslisten som sagt. Vores ordfører, Morten Kabell, var oppe og sige tidligere, at det gør vi ikke. Men det er noget helt andet, hvis der var nogle, der ville lave en selvstændig kommune her, og selvfølgelig kunne det lade sig gøre at lave en selvstændig kommune og lave aftaler om hospitalssystem, hvis det var det, man ville, selvfølgelig kan det da det. Det er ikke det, vi i Enhedslisten vil, og det har vi sagt både før og efter afstemningen her den 28. september.

Nu er det ligesom ved musik, at forudsætningen for, at man overhovedet kan høre noget, er, at der er pauser rundt omkring. Pausen er som bekendt det allervigtigste i vores tilværelse på alle leder og kanter, også i forhold til det talte ord, ellers er der ikke noget.

Denne pause, der kommer nu, fordi vi kan jo høre, hvordan folk vil række pindene op i aften, er ikke en pause, der er uodynamisk forstået på den måde, at diskussionen om nærdemokrati, borgerinddragelse og -indflydelse direkte fra borgerne i København vil fortsætte, uanset hvad vi stemmer her i aften. Vi kan love, at den del vil vi tage meget aktivt del i for at fremme, at der faktisk kommer et reelt demokrati.

Winnie Berndtson (A): Til det sidste vil jeg bare sige, at det glæder vi os også i Socialdemokratiet til at være en del af, og heldigvis har vi da allerede været i gang, fordi vi allerede har diskuteret i vores debatoplæg, både hvordan man kunne komme videre med de nuværende bydelsforsøg og hvordan man kunne forestille sig andre modeller for nærdemokrati.

Det skal også være til Lars Hutter. Jeg sagde faktisk i mit første indlæg, at vi er overbevist om, at københavnernes vil have indflydelse på den kommunale service, og vi er lige så overbevist om, at de har sagt nej til det i den model, vi har prøvet nu. Vi har kun prøvet én model, så vi er fulde af fortrøstning med hensyn til, at der er mange andre muligheder for at etablere nærdemokrati.

Der kan vi så også lære af vores nordiske søsterlande og i øvrigt også af resten af verden. Der er masser af modeller stadig væk at kigge på og forholde sig til og diskutere i København. Man behøver ikke at være så ideforladt, at nærdemokratiet er begravet og slukket og alt muligt, fordi københavnernes har sagt nej til den ene model, vi har prøvet, der er masser af andre muligheder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Det, som jeg sådan set bare prøvede at få de partier, der gerne vil have en fortsættelse i Valby, til at forholde sig til, er temaet, at det her er én kommune, det er én by, og vi havde afstemningen som én fælles afstemning, ikke som 15 bydelsafstemninger.

Hvis det er sådan, som nogle partier påstår, at der er svindlet med valgresultatet, og at folk ikke har forstået, hvad der blev stemt om, og at man brugte nogle forkerte stemmesedler, der var ingen information og alt muligt andet, så er det, jeg bare spørger: Hvorfor er det så kun Valby, der skal fortsætte? Hvis vælgerne ikke har fattet en brik af det her, hvorfor skal bydelsforsøget så ikke fortsætte i alle 4 bydele? Hvordan kan man være så sikker på, at de ikke har taget fejl også i de andre 3?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så går vi til tredje runde.

Lars Hutters (L): Lars Engberg fra Socialdemokratiet siger, at det fremgik klart og tydeligt af stemmesedlen, hvad det var man stemte om ved folkeafstemningen den 28. september.

Ja, enten har Lars Engberg ikke stemt den pågældende dato, eller også har han glemt det. På stemmesedlen stod der bare ja og nej, og så kunne man sætte krydset et af de to steder, eller man kunne lade være. Det fremgik aldeles ikke af stemmesedlen, hvad det var man stemte om.

Hvis man ikke vidste det, så kunne man gå hen og se på nogle store plakater, hvad det var der stod, og der stod ikke det, som Lars Engberg fra Socialdemokratiet citerede heroppe fra talerstolen, at det var en folkeafstemning om, at man permanentgør bydelene i København. Jeg skal af hensyn til Lars Engberg citere, hvad der står i sagens akter fremsendt til Borgerrepræsentationens medlemmer:

»Skal der med virkning fra 1. januar 2002 indføres bydelsstyre i alle bydele i Københavns Kommune?«

I alle bydele i Københavns Kommune. Det var det, der blev stemt om ... (*Afbrydelse*). Nej, det var det ikke, det var det ikke. Lars Engberg stod heroppe for lidt siden og sagde, at det drejede sig om, at man skulle permanentgøre det, og med denne formulering og ud fra det, som vi har drøftet, da vi forhandlede det, så vil jeg altså faktisk stadig væk fastholde, at det ikke var et spørgsmål om en folkeafstemning om, om man skulle nedlægge de 4 forsøgsbydele, det var det ikke.

Så derfor, og det vil jeg så sige til Winnie Berndtson: SOL vil stemme for, at samtlige 4 forsøgsbydele fortsætter. Når vi så alligevel laver et ændringsforslag, ikke fordi vi synes, det er rigtigt, men ud fra den politiske situation, at Valby skal fortsætte, så er det ud fra, at der er nogle her i Borgerrepræsentationen, der fejlfortolker folkeafstemningsresultatet.

Og så mener jeg, at hvis man endelig skal sige, at der har været stemt nej adskillige steder, og man vil bruge det til bl.a. at lukke de 3 andre forsøgsbydele, så bør man i hvert fald være så ærlig at konstatere, at i Valby stemte de ja, og hvis man er demokrat, så følger man det.

Så synes jeg, at man også fra Socialdemokratiet skal sige, at så længe vi ikke har noget andet, så fortsætter Valby Bydelsråd som spydspids-bydelsråd, indtil vi kommer frem med bedre muligheder for lokaldemokrati og borgerinddragelse, som ikke mindst lægger vægt på visionerne. Det er ikke bare et spørgsmål om service. Det skal også være sådan, at det er reelt lokaldemokrati, og det kan man ikke gøre, uden at folkestyret også fungerer derude.

Nu håber jeg, at det er forklaret. Lars Engberg citerede altså ikke korrekt før, at det der med stemmesedlen var kun ja eller nej. Jeg tror, mange blandede det sammen ved, at det uheldigt blev både en folkeafstemning om ØMU'en og en folkeafstemning om bydelsråd. Man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

skulle have fulgt SOL's forslag og have adskilt de 2 folkeafstemninger. Så tror jeg, resultatet havde været anderledes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lige inden Thustrup Hansen går ind, så har jeg selv givet mig ordet, og det er jo min mulighed, og det har jeg besluttet for lang tid siden. Det fremgår bare ikke af tavlen, fordi det kan det ikke.

Jeg skal bare sige til Lars Hutters og andre, at denne debat begynder jo at blive lidt småsyret, må man sige, det helt store fortolkningsridt.

Jeg var sådan set i gang med at ville sige noget til Martin Günter i 1. runde. Jeg er fuld ... (*Munterhed*). Ja, det er der nogle, der har flere erfaringer med, end jeg har, vil jeg sige. Men jeg bliver meget varm om hjertet, når jeg hører, at Martin Günter har den opfattelse – jeg har også set andre give udtryk for det – at hvis bare jeg havde ment noget klart og præcist, når jeg anbefalede noget, så skulle man se.

Jeg vil godt vove den påstand, at jeg kunne nok have flyttet de 392 vælgere i Valby og fået dem til at stemme nej, hvis jeg anbefalede et nej, men jeg kunne ikke have fået flyttet så mange mennesker den anden vej, hvis jeg var gået ud og havde anbefalet et ja.

Jeg vil godt bede Martin Günter om at bekræfte, at det i forårets forhandlinger, i maj og juni, mellem de 5 partier, der indgik aftalen, stod lysende klart, at her var der ikke tale om en aftale, vi skulle ud og anbefale. Fordi hvis man læser indenad, så kan man læse i den pågældende aftale, at netop spørgsmålet om, i hvilken udstrækning der skal være bydelsstyre i København, skal afgøres ved en vejledende folkeafstemning, fordi der ikke er enighed parterne imellem om det.

Jeg vil også godt bede de andre bekræfte, Jens Kjær gjorde det allerede på talerstolen her for lidt siden, det sagde jeg og de socialdemokratiske forhandlere larmende klart, at jeg synes, det er svært at sige, at man er i tvivl om en kæmpemæssig beslutning. Jeg har sagt, at jeg har været meget i tvivl, endda så meget i tvivl, at det tog noget tid, før jeg afgjorde, hvad jeg selv ville stemme, og oplevede den meget store morsomhed i ugerne op til, at folk, der var meget overbeviste jatilhængere, folk, der var meget overbeviste nejtilhængere, bad mig om at fastholde, at jeg ikke gik ud og anbefalede noget.

Så jeg er selvfølgelig glad for, at også Martin Günter er enig i, at det betyder så meget, hvad jeg i givet fald ville anbefale.

Så til de her småsyrede vurderinger af, hvad det er folk har ment, når de har stemt. For det første er det en undervurdering af københavnernes, at man ikke kan se klart og tydeligt, hvad det er københavnernes har stemt. Der er endda nogle, der har syntes, det har været et problem, at der er så mange, der har stemt. Jeg synes, det er en fordel, at der er mange, der har stemt.

Jeg synes, det er småsyret at begynde at argumentere for, at man måske på Østerbro som stor tilhænger af Indre Østerbro bydelsordning skulle have stemt nej, fordi man ikke vil have det på Ydre Østerbro. Det er jo en lidt besynderlig måde at argumentere på.

Jeg vil godt sige, at jeg blev tindrende overrasket over det resultat. Jeg tror alle, der sidder heroppe som medlemmer af bydelsrådet, blev tindrende overrasket over resultatet. Men at begynde at sige, at det handler om nogle formuleringer i et tema den ene eller den anden vej, der synes jeg, Martin Günter må gøre på samme måde som vi andre gjorde, og Martin Günter var selv med til den pågældende aften efter valgresultatet, hvor de partier, der har indgået aftalen, mødtes og drøftede igennem, hvorvidt vi havde noget på hinanden efter den afstemning. Det må Martin Günter jo bekræfte, at det var der enighed om, at det havde vi ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Martin Günter sagde på SF's vegne, at da vi, da De Radikale, da Enhedslisten og Lars Hutter havde sagt, hvad de mente måtte være den umiddelbare konsekvens, sagde Martin Günter til det, jeg havde sagt: Vi lander nok samme sted, vi skal bare bruge noget mere tid til det. Altså jeg synes, man skal lade være med at beklukke hinanden i, hvem der har ansvaret for, at et udfald af en afstemning er blevet, som det nu engang er blevet. Der har været tale om, også hos mig, også i mit parti, en meget, meget svær proces. Som Winnie Berndtson meget fremragende for lidt siden har sagt, så er debatten for os om nærdemokrati i København ikke overstået ved den her afstemning.

Jeg tror, problemet er i virkeligheden for Martin Günter og andre, der har regnet med, at det var et jubelkrav fra københavnerne, at nu skulle man indføre nærdemokrati i den her form, at det sagde de nej til. Så indrøm dog det for pokker – undskyld – i stedet for at begynde at give andre skylden for, at man ikke fik det, som man nu engang ville have det. Og Martin Günter ved jo ikke, hvad jeg har stemt.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Må jeg sige til overborgmesteren, at vi havde jo allerede før valget en debat her i Borgerrepræsentationen om den aftale, der var blevet indgået imellem Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten, SOL og De Radikale.

Jeg gjorde ved den lejlighed i hvert fald selv meget opmærksom på, at der var stor fortolkningstvivil. Derfor foreslog jeg faktisk, at folk skulle kunne stemme på 3 forskellige muligheder: Bydelsråd i hele byen, fortsættelse af de 4 bydelsråd eller ikke mere bydelsråd. Det blev som bekendt stemt ned her i forsamlingen, jeg tror kun, der var 19, der stemte for mit forslag.

Jeg var helt klar over efter den debat, vi havde her i BR før folkeafstemningen, at man med vilje havde lavet en aftale med fortolkningstvivil, for det gav nemlig den manøvredegygtighed for Socialdemokratiet, som de havde brug for, fordi de havde alle standpunkter inden for deres parti. De havde nogle, der gik ind for bydelsråd, der var nogle, der under ingen omstændigheder ville have det, og så var der nogle, der sagde: Åh, men skal vi ikke betænke os, på sådan rigtig god radikal maner, skal vi ikke hellere betænke os en lille smule mere og så køre videre med de der forsøgsbydele? Derfor ville man have en aftale med fortolkningstvivil, og så kunne man bagefter, når man nu så resultatet, lægge det ind i, man gerne ville.

Det er også tydeligt, når vi hører den socialdemokratiske ordfører Lars Engberg, der taler om værdierne i de gamle bydelsråd, som man nu skal tage ved lære af, ned og forske i, ned og finde ud af, hvad er det dog for nogle værdifulde ting, der trods alt kom ud af det. Det er jo tydeligt stadig væk, at Socialdemokratiet vil bære kappen på begge skuldre, som de før afstemningen gjorde det, under afstemningen og efter og fortsat har alle standpunkter repræsenteret i partiet og prøver på at klare det ved at fortolke sig ud af det.

Lars Engberg, det, der er problemet, er, at du har fået den opgave at finde en mellempportional mellem Peter Martinussen, som har den konservative afvisningsholdning, og så Erik Vinding, som har den holdning, som man har på den yderste venstrefløj, de gamle partikammerater. Det er svært at finde en mellempportional imellem disse standpunkter, og derfor misunder jeg dig ikke den opgave, du atter engang er blevet udsat for. Men det kan så være, det bliver den sidste. Hvis nu afstemningen går fornuftigt, så kan det være, det er sidste gang, du skal stå der og balancere på en knivsæg.

Må jeg så sige til Jens Kjær Christensen, at jeg bliver altid så utrolig rørt, når man beklikker mit parti omkring »udemokratisk«, vi vil ikke lytte til befolkningen og alt det her, nærdemokrati, det er en by – jeg er lige ved at sige en by i Rusland, men det sagde jeg ikke. Vi går imod borgernes medindflydelse osv. Når man tænker på venstrefløjens idealstater indtil for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

ganske nylig, så er det nu ganske rørende at høre om denne omsorg for befolkningernes og den københavnske befolknings demokratiske rettigheder.

Morten Kabell (Ø): Til borgmester Thustrup Hansens orientering kan jeg afsløre, at det ikke var bysovjetter, vi stemte om. Det var bydelsråd, og det handlede om nærdemokrati. Jeg skal også beklage over for den konservative borgmester, men langt størstedelen af Enhedslistens Gruppe har faktisk aldrig været medlem af DKP – ikke at der er i øvrigt er noget galt i det.

Nå, så synes jeg, når vi så er i gang, så vil jeg sige, at jeg synes ikke, at den her diskussion skal handle om noget, der minder mig lidt om et præsidentvalg i Florida, altså om nu vejledningen ved stemmeurnerne var korrekt formuleret eller ej. Ærlig talt synes jeg, at det går hen og bliver lidt for langt. Valgresultatet var i den grad så klart i resten af byen, at der egentlig ikke var særlig meget at diskutere.

Jeg tror egentlig ikke, at valgresultatet var blevet synderligt anderledes, hvis man havde omformuleret den seddel, der var inde i valglokalerne, således at den havde været 100 pct. eksakt det samme som det, Borgerrepræsentationen vedtog.

Ærlig talt, jeg synes faktisk også, det er en lidt ligegyldig diskussion. Det undrer mig også, at den her diskussion kommer frem på nuværende tidspunkt, sådan næsten 2 måneder efter folkeafstemningen. Det minder mig, undskyld, Günter, altså lidt om noget, der er opfundet til lejligheden.

Så vil jeg til sidst bare sige, at jeg synes, at det, der burde være fokus, er, at vi fortsat skal respektere afstemningerne, og vi således også respekterer, at Valby har udtrykt et ønske. Man kan gøre meget op omkring de forskellige bydele, men vi ved, at Valby har udtrykt et ønske om at fortsætte nærdemokratiet, og det ønsker vi i aften at give dem en mulighed for. Det synes jeg egentlig, at alle partier i Borgerrepræsentationen burde bakke op om.

Martin Günter (F): Det kan da godt være, at Morten Kabell mener, at det er opfundet til lejligheden, at der er forskel mellem det, vi vedtog, og det, vi stemte om. Af gode grunde kan det jo ikke være opfundet til lejligheden, idet det, vi vedtog, blev vedtaget i juni, og det, vi stemte om, stemte vi om den 28. september.

Når jeg ikke har draget det her frem før, så er det fordi jeg ikke har villet sætte et fænomenologisk spørgsmålstegn ved afstemningen. Men jeg kan forstå på Morten Kabell, og det er også det, Enhedslisten nu klart antyder, og det var allerede det, der var på banen, da vi diskuterede denne sag i juni måned, at Enhedslisten jo hele tiden har sagt, at blev det et nej, så skulle bydelsrådene nedlægges. Det var det, de mente lå i aftalen, det var det, de sagde i juni.

Det var også det, hvis vi nu skal til at fortælle, hvad der skete på et møde sammen med overborgmesteren den 29. september, da var SF det eneste parti, som nægtede at skrive under på den tillægsaftale, som overborgmesteren kom med i hånden, og som sagde, at de 4 bydelsråd skulle nedlægges. Lars Hutters nægtede det også.

Jeg vil sige, at det, som de borgerlige i dag står og siger her, at hvis det bliver et nej, så er det også nej til de 4 forsøgsbydele, har Enhedslisten hele tiden ment. Det er først i dagene efter valget, da der bliver lagt pres på Enhedslisten, især fra Valby, at man ændrer holdning på det punkt, og nu er det alligevel og sådan et eller andet, nu skal man redde skægget ude i Valby. Nu synes vi altså, at nu skal hykleriet altså lige stoppe.

Derudover vil jeg sige tak for overborgmesterens endelig engagerede, nærmest koleriske indlæg. Jeg synes, han skulle være kommet med sine indlæg, da valgkampen var i gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Han mener, at jeg ikke ved, hvad han stemte. Det er fuldstændig rigtigt. Man kan blive i tvivl om, om overborgmesteren overhovedet selv ved, hvad han stemte. Han har ikke villet antyde noget, og jeg har ikke krævet – og deri tager han altså fejl i det, som jeg har sagt – at overborgmesteren skulle gå ud og anbefale et nej. Jeg har krævet, at overborgmesteren og Socialdemokratiet tog et ansvar for denne her afstemning, tog et ansvar for resultatet, tog et ansvar for, hvad der skulle ske siden hen.

Det, som overborgmesteren gerne vil have ud af det nu, og som jeg sagde i mit første indlæg, er, at det er københavnernes, der lukker bydelsrådene. Så er det jeg siger, at overborgmesteren ikke har villet engagere sig i denne sag. Det er nemlig rigtigt, som borgmester Thustrup Hansen siger, at de har villet gå på 2 ben. De har ikke villet kunne kritiseres, det skulle ikke hedde sig, at de havde sådan gjort et eller andet, så ligegyldig hvordan det faldt ud, kunne man nok lave et eller andet, så de nok var vindere i denne sag.

Det er ikke københavnernes, der nedlægger det her. Det er den mangel på engagement, oplysningsmæssigt, debatmæssigt og på alle andre områder, som overborgmesteren bl.a. har vist i denne sag, som er skyld i, at det er blevet, som det bliver, og derfor har Socialdemokratiet og overborgmesteren et stort ansvar. Og han skal blive draget til ansvar.

Bente Frost (V) stillede følgende ændringsforslag:

”Der tilføjes efter indstillingens 1. at: ”At der afholdes en vejledende folkeafstemning i Valby, hvor valbyborgerne kan tage stilling til, om Valby skal være en selvstændig kommune med egen skatteudskrivning.””

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 7.

For stemte: V med undtagelse af 1 medlem (Leslie Arentoft) og L.

Imod stemte: A, Ø, O, C, P og D.

Undlod at stemme: 1 medlem af V (Leslie Arentoft), F og B.

Morten Kabell (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

”- Valby udgår af 1. at.

- Der tilføjes et 4. at: ”at der afholdes en vejledende folkeafstemning i Valby med temaet: ”Skal Valby fortsætte som forsøgsbydel efter 1. januar 2002?””

Økonomiforvaltningen udarbejder forslag til Økonomiudvalget med henblik på den praktiske tilrettelæggelse.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 18.

For stemte: 1 medlem af A (Erik Vinding), 2 medlemmer af V (Lise Helweg og Bente Frost), F, Ø og L.

Imod stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Erik Vinding), V med undtagelse af 2 medlemmer (Lise Helweg og Bente Frost), O, C, P og D.

Undlod at stemme: B.

Dansk Folkepartis gruppe stillede følgende ændringsforslag til de 2 første at'er i indstillingen:

”at forsøget med bydelsstyre i Valby, Kongens Enghave, Indre Nørrebro og Indre Østerbro stopper ved udgangen af 2000,

at nedenfor anførte gennemførelsesplan for ophør af bydelsforsøget pr. 31. december 2000 tiltrædes.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2000**

Ændringsforslaget blev forkastet med 44 stemmer imod 7.

For stemte: O og P.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag: ”- at bydelsforsøget fortsættes i Valby.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 20.

For stemte: 1 medlem af A (Erik Vinding), 2 medlemmer af V (Lise Helweg og Bente Frost), F, Ø, B og L.

Imod stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Erik Vinding), V med undtagelse af 2 medlemmer (Lise Helweg og Bente Frost), O, C, P og D.

På begæring af Martin Günter (F) blev der foretaget delt afstemning over indstillingens 1. at.

Der foretoges først afstemning over indstillingspunktet for såvidt angår Valby.

Denne del af indstillingspunktet blev godkendt med 31 stemmer imod 20.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Erik Vinding), V med undtagelse af 2 medlemmer (Lise Helweg og Bente Frost), O, C, P og D.

Imod stemte: 1 medlem af A (Erik Vinding), 2 medlemmer af V (Lise Helweg og Bente Frost), F, Ø, B og L.

Dernæst foretoges afstemning over indstillingspunktet for såvidt angår Kongens Enghave, Indre Nørrebro og Indre Østerbro under eet.

Denne del af indstillingspunktet blev godkendt med 48 stemmer imod 3.

For stemte: A, V med undtagelse af 2 medlemmer (Lise Helweg og Bente Frost), F, Ø, O, C, B, P og D.

Imod stemte: 2 medlemmer af V (Lise Helweg og Bente Frost) og L.

Indstillingens 2. at blev godkendt med 49 stemmer imod 1.

For stemte: A, V med undtagelse af 1 medlem (Lise Helweg), F, Ø, O, C, B, P og D.

Imod stemte: L.

Undlod at stemme: 1 medlem af V (Lise Helweg).

Indstillingens 3. at blev godkendt med 51 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L og D.

17) BR 459/2000. Salg af ejendom
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 14.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

For stemte: A, F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: V, C og D.

18) BR 457/2000. Ny politikredsinddeling

Indstilling om, at Økonomiudvalget meddeler Politikkommissionen, at Københavns Kommune kan tilslutte sig forslaget til en sammenlægning af København, Frederiksberg og Tårnby politikredse.

(Kultur- og Fritidsudvalget) (Standsningsret)

Martin Günter (F): Jeg beklager lidt, at man i denne sag ikke har en redegørelse, hvor man ser på politikredsene og politidækningen, herunder natdækningen, fra kommunens synspunkt.

Vi ved, at vi i Københavns Politikreds, som dækker Københavns Kommune, indtil for nylig har haft 6 stationer, hvor man havde natdækning. Nu laver man i øjeblikket forsøg, hvor man centraliserer natberedskabet i Københavns Politi, så det udgår fra én station. Det, der jo kan blive tilfældet, når man lægger 3 politikredse sammen til én politikreds, er jo, at man yderligere får mulighed for at centralisere et sådant beredskab.

Jeg synes, det havde været rigtigt og godt, hvis man havde haft en indstilling fra forvaltningens side, fra kommunens side, om, hvad det eventuelt betyder for København, og hvad det betyder for de yderste kredse i en sådan stor politikreds.

På den anden side mener jeg også, at sådan som politikredsene i øjeblikket ligger, så er der en del grænseproblemer. Der er 2 politikredse på Amager, der er 2 politikredse i det øvrige geografiske København, nemlig 1 i Københavns Kommune og 1 i den kommune, som ligger midt inde i Københavns Kommune med den der særlige Berlinstatus, Frederiksberg Kommune. Men det har altså den fordel, at de i hvert fald skal have mindst én natstation. På den anden side er der andre grænseproblemer, som kan løses ved at lægge det hele sammen i én politikreds.

Vi er altså i SF landet på, at vi, på trods af at vi altså ikke på nuværende tidspunkt kan få denne vurdering, stemmer for, at vi får én politikreds. Men jeg vil samtidig sige, at kommunen, forvaltningen, overborgmesteren bør være opmærksom på, hvad det er der er ved at ske med natberedskabet i København, og at det ikke udvandes på en sådan måde, at der bliver meget langt til de sidste borgere.

Vi håber, at den diskussion og det beredskab, der skal være dér, kan tages i en anden saglig sammenhæng, især når forsøget her i Københavns Kommune er overstået. Derfor accepterer vi så i dag, at det indstilles fra kommunens side, at vi accepterer én politikreds.

Peter Skaarup (O): Jeg skal sige, at Dansk Folkeparti jo har ønsket denne sag i Borgerrepræsentationen, efter at vi havde den til behandling i Økonomiudvalget, og det har en ganske bestemt årsag. Det er jo, at det her er et forslag, som kommer frem i løbet af nogle måneder fra den kommission, der er nedsat, og der er det meget vigtigt, at kommunerne her på et tidligt tidspunkt prøver at påvirke den proces, som ligger fra nu af og så frem til, at rapporten skal afleveres til justitsministeren.

For dem, der følger lidt med i, hvad der også foregår ud over det ganske land, altså ud over, hvad der foregår her i København, vil det være bekendt, at en række borgmestre rundt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

omkring i landet er meget optaget af, hvad der kommer til at ske med det fremtidige politisamarbejde i Danmark.

Det kendetegnende for næsten alle steder er, at man er meget utryk ved, at antallet af politikredse skal reduceres fra de nuværende 54 til 24. Det får som konsekvens her i Københavnsområdet, hovedstadsområdet, at man vil sammenlægge Københavns Kommunes politikreds med Frederiksberg og med Tårnby. Det betyder altså, at der er et befolkningsunderlag på over 600.000 indbyggere, som man nu skal til at betjene ét sted fra. Det er for os at se et problem.

Man vil selvfølgelig hævde, at politistationerne stadig væk bliver bevaret lokalt, der vil stadig væk være en politistation på Østerbro, og der vil være en i Valby osv., men problemstillingen er lidt, at man er i gang med at skære meget voldsomt ned på bl.a. natbetjeningen.

F.eks. har politistationen i Valby ikke længere åbent om natten. Der skal man hente mandskab andre steder fra, hvis der foregår noget i Valby. Det er i direkte modstrid med, hvad man har ønsket sig i forhold til det med at have synligt politi.

Når vi samtidig ser, at dette her forslag vil centralisere politibetjeningen yderligere, så er det for mig uforståeligt, hvis der i Borgerrepræsentationen vil være et flertal for, at den anbefaling, vi giver videre til kommissionen, skal være, at vi siger ja til, at hele det her område skal være én stor politikreds, med de konsekvenser, det vil medføre for det lokale samfund og de bydele, som vi har her i København.

Det får nemlig den konsekvens, at centraliseringen suger arbejdskraft fra de lokale steder ind til det centrale, det kan ikke undgås. Og vi ser altså en klar nedskæring, som vi har set det i Valby. Vi har set store problemer f.eks. på Østerbro, hvor man også brokker sig over, at der ikke er nok politibetjening til det daglige arbejde. Man har hele Nordre Frihavnsgade, hvor man er enormt sure over, at der er for lidt politibetjening i det daglige. Og det her vil altså medføre en yderligere centralisering og dermed flere ressourcer, der tages væk.

Så er der så nogle, der vil sige, og det kan jeg forestille mig vil være et af argumenterne for, at man sammenlægger, og imod det forslag, som vi kommer med, nemlig at man siger nej til det: Nå ja, men det er meget godt, at der er nogle, der er modstandere af det her, men alle vores politifolk, altså politiledelsen i København, synes f.eks., det er en god idé, så lad os da lytte til, hvad politiledelsen i København siger.

Til det er jo at sige, at med alle den slags tiltag, hvor man mærker, at bjerget rykker i den retning, at justitsministeren gerne vil have det, at regeringen gerne vil have det, at mange rundt omkring i samfundet gerne vil have det, der sidder på de relativt ledende poster inden for de her områder, ja, så er man også nødt til at følge med, fordi man er selvfølgelig interesseret i at gavne sin egen karriere. Man gider da ikke gå imod denne her strøm fra politiledelsens side i København.

Derfor er der en naturting, der medfører, at man fra Københavns Politis side vil sige nå ja, men det er meget godt, og det skal I bare støtte. Men det behøver vi bare ikke at støtte. Vi skal give vores mening til kende set ud fra: Hvad ønsker den menige københavner, og hvad ønsker vi som politikere, at der skal være af ordentlig politibetjening?

Hvis politibetjeningen bliver dårligere af at blive centraliseret, kommer væk fra de små samfund, som vi også har i København, altså bydelene, så går vi lige præcis imod den tendens, som vi har ønsket os fra Borgerrepræsentationens side, nemlig at der er en god service over hele byen. Og den der sammenhængende politiservice skal vi altså bevare.

Så derfor skal min klare opfordring være, at vi ser bort fra, hvad man eventuelt har gjort i Kultur- og Fritidsudvalget, hvor man formentlig ikke har haft nogen særligt voldsom debat om det her, at vi ser bort fra, hvad der er sket i Økonomiudvalget, hvor der har været et lille,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

snævert flertal, der er gået ind for, at man skal sammenlægge politikredsene, og ser på en eneste ting, og det er: Skal vi fra Københavns Kommunes side sige, at vi ønsker ikke en stor politikreds med over 600.000 indbyggere?

Hvis man ser på det ene spørgsmål, så tror jeg også, man vil indse, at det vil være fornuftigt her at give vores mening til kende, i stedet for bare at sætte et blåstempel på og acceptere hvad som helst, som denne her kommission finder ud af. Det er min opfordring her i dag.

Borgmester Søren Pind: Som man vil kunne se af indstillingen, stemte jeg sammen med Peter Skaarup i Økonomiudvalget. Det gjorde jeg ud fra den forudsætning, som Peter Skaarup så glimrende har redegjort for, og som jeg i øvrigt selv nærer en frygt for, nemlig spørgsmålet om, at vi udelukkende får et politi, som er hjelm- og visirklædt, og som ingen lokalkendskab har, og som kun kommer, når det virkelig brænder i gaden. Den vision kan man have for politiet. Jeg er ikke sikker på, at det er den rigtige vision, jeg deler den ikke.

Men da vi havde en diskussion i Venstres Gruppe om sagen, tilkendegav Venstres Gruppe, at man havde tillid til politiets egen vurdering, som sagde, at det her ville fremme effektiviteten og skabe det nye årtusindes fremragende politi. Det synspunkt har jeg naturligvis taget ad notam, hvorfor jeg er nødt til at undlade at støtte Peter Skaarup, og vi vil derfor stemme for selve indstillingen.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det var jo et enigt Kultur- og Fritidsudvalg, der foreslog, at vi anbefalede dette, der var fremlagt af Politikommissionen. Det er jo ikke en høring det her, det er jo ikke en normal høring. Situationen er den, at Københavns Kommune har en repræsentant i Kommissionen, og denne repræsentant, som er fuldmægtig Vivian Petersen fra Frederiksberg Kommune, har så sendt det, man er ved at nå frem til, for at orientere os.

Det, vi så har ment fra Kultur- og Fritidsforvaltningens og senere Kultur- og Fritidsudvalgets side, er, at når vi har fået, i al elskværdighed, en sådan orientering om, hvordan sagerne står, så er det også noget, det nok er nyttigt at tage politisk stilling til.

Men der siges nogle ting her, der egentlig viser, at nærheden til problemerne er meget, meget ringe. Dette her har intet at gøre med mere politi på gaden eller mere nærpolti. Jeg mener, vi skal have mere politi på gaden, vi skal have flere nærpoltistationer. Jeg har ved 2 lejligheder som formand for Politinævnet skrevet til Rigspolitichefen om de behov, vi har i København, for, at man opgraderer det københavnske politi. Og dette har intet at gøre overhovedet med den struktur, politiet vælger i et sammenhængende byområde, hvor de altså mener, at det er mere effektivt, at man inden for dette samlede byområde har den samme ledelse.

Det har heller ikke spor at gøre med – det var nok det, der i første omgang fik Venstre til at hoppe med – at småt er godt. Det er ikke sikkert, at småt er godt. Det kan godt være, at det kan være mere effektivt, at man har en overordnet organisation. Alfa og omega er jo, at man sørger for inden for denne organisation at få nærhed til de borgere, man servicerer. Det har ikke noget at gøre med den struktur, man vælger. Det har noget at gøre med, om man spalter op på stationer og man har ressourcer og kræfter til at patruljere hyppigt og ofte og sørge for, at opklaringsarbejdet og andet gøres på en effektiv måde.

Der mener Københavns Politi, at der kommer et forslag her, som gør politiet mere effektivt. Så mener jeg altså virkelig, at det er en helt forkert melodi, Peter Skaarup sætter på lirekassen, når han her taler om nærpolti og fjernheden fra politiet osv. Det har ikke spor at gøre med den struktur, man vælger for den overordnede politiledelse i vort område.

Københavnerne har en interesse i et effektivt politi, i, at der opklares nogle forbrydelser, i, at politiets opgaver bliver varetaget bedst muligt, at man prøver på at få skåret ned på den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

enorme overarbejdsbukkel, man oparbejder hele tiden. Der mener Københavns Politi, at det kan opnås ved at ændre på strukturen. Så synes jeg alligevel, det er meget mærkeligt, at vi her i Borgerrepræsentationen lige pludselig skulle være eksperter på politiområdet, og vi skal nok fortælle Politikommissionen, hvad der er den rette måde for politiet at organisere sig på i vort område.

Jeg har tillid til, at når Københavns Politi og dets ledelse fremkommer med et ønske om at strukturere om for at kunne betjene borgerne bedre politimæssigt, så er det til gavn også for disse borgere her. Jeg har aldrig opfattet politiet som onde mennesker, der kun er ude på en eneste ting, det er at genere deres borgere mest muligt. Jeg tror rent faktisk, at de inden for de rammer, de nu engang har, og som Peter Skaarup er med til at lægge i Folketinget, prøver på at udføre deres arbejde bedst muligt. Og hvis de ønsker en ændret organisation, så skal vi have meget, meget stærke og ikke bare populistiske standpunkter for at gå imod det, politiet siger.

Som sagt, dette med nærpolti, som jeg holder meget af, mere politi på gaden, tilbage til den spadserende politibetjent, alle de ting har ikke noget som helst med denne her sag at gøre.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Peter Skaarup (O): Kan I huske, da vi oprettede HS? Hvad var argumentet dengang? Ja, argumentet var, at det var meget bedre og mere effektivt, at vi skabte en stor enhed, som a la sådan et storamt kunne sørge for, at man på sygehusområdet fik skabt noget, der virkelig var godt. Det var alle tiders, det var bare, som det skulle være. Flertallet sagde det også her i Borgerrepræsentationen.

Det er jo lige præcis det, man er ved at skabe her. Man tror på, at stort er godt, hvor i virkeligheden det godt kan være nogle gange, at småt er godt. Derfor vil jeg gerne advare imod, at man blåstempler her fra Borgerrepræsentationens side og bare siger, nå ja, men det var lige den der store politikreds, det får ikke nogen betydning, der er ikke noget politisk indhold, det var bare en orientering, vi lige fik en dag, og der var i øvrigt ikke mere om det, hvor realiteten jo er, at her opretter man politiets HS.

Vi ved udmærket godt, at her i Borgerrepræsentationen er der efterhånden stærkt delte meninger om HS. Der er stærkt delte meninger om, om det i virkeligheden var nogen god idé, at man overlod herredømmet over de københavnske sygehuse til bl.a. regeringen i kombination med Frederiksberg og Københavns Kommune i noget nærmest udenomsparlamentarisk, hvor man vælger nogle, der vælger nogle, der så skal sidde og styre det, hvoraf regeringens repræsentanter endda er nogle, der overhovedet ikke er folkevalgte på nogen måde.

Det er en meget, meget dårlig udvikling, og jeg er sikker på, at hvis vi gik ud og spurgte den københavnske befolkning, om man synes, det var en god idé, at vi oprettede HS i sin tid, føler man, man får en god service, føler man, man får de her centrale fordele, som det gav, så tror jeg, vi vil få et: Nej tak, lad os komme tilbage til den gamle model, hvor vi selv har herredømmet over vores egne ting, hvor det er folkevalgte politikere, der bestemmer over vores egne ting i København.

Men det her er en udvikling, der går i nøjagtig samme retning som HS, og derfor forstår jeg altså ikke, at man er så afslappet i forhold til det her.

Det er jo ikke, som den ansvarlige borgmester siger, bare en orientering, vi har fået. Hermed siger vi til omverdenen, at vi accepterer, vi synes, det er en god idé, at man laver politiets HS, og det sidder vi bare her i Borgerrepræsentationen og blåstempler. Det er altså meget dår-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

ligt, hvis vi her i Borgerrepræsentationen bare blåstempler, hvad andre kommer med på vores vegne.

I skal prøve at spørge ude i kommunerne, prøv at spørge de borgmestre, der sidder rundt omkring, som bliver ramt af det her. Der føler man faktisk ikke længere, at man får en ordentlig politibetjening. Uanset hvad den ansvarlige borgmester siger, så føler man, det går ud over politibetjeningen, at man sammenlægger politidistrikter.

Derfor synes jeg, at vi skal tage en reel, saglig diskussion om det her, i stedet for bare at sige: Nå jo, men politiets ledelse siger, det er godt, så er det nok godt. Hvem er politiet i det hele taget i København? Er det kun politiets ledelse, eller er der nogle politibetjente ude omkring, nogle lokale panserbasser, som jeg også synes, jeg kunne høre lidt Søren Pind sige, der faktisk har fingeren på pulsen og ved, hvad det handler om?

Jeg synes, vi skal holde fast i, at vi selv har styringen, selv har mulighed for at kontrollere de her ting, i stedet for bare at oprette nyt politiets HS, der trækker ting ned over hovedet på Københavns Kommune. Så stem da efter hjertet her.

Det blev godkendt at iværksætte Kultur- og Fritidsudvalgets beslutning med 42 stemmer imod 7.

Før stemte: A, V, F, Ø, C, B, P og D.

Imod stemte: O og L.

19) BR 466/2000. Meddelelse om kirkeligningen år 2001

Indstilling om meddelelse om kirkeligningen år 2001.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Det, I skal lægge mærke til her, er, at den eneste skatteprocent, Kultur- og Fritidsudvalget har med at gøre, er kirkeskatten. Og hvordan går det med kirkeskatten til næste år? Den bliver sat ned! Tænk, hvis Kultur- og Fritidsudvalget også fastsatte alle andre skattesatser.

Jens Johansen (F): Jeg tror, at den kære borgmester og formand for Kultur- og Fritidsudvalget gør sig skyldig i en fejltagelse her. Det kan jo bl.a. skyldes, at han ikke er medlem af folkekirken. Det er ikke Kultur- og Fritidsudvalget, det ved han jo godt, der fastsætter kirkeskatteprocenten. Det er menighedsrådene.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Min forgænger er jo præsten. Men vil min forgænger som borgmester for Kultur- og Fritidsudvalget benægte, at denne sag kommer fra Kultur- og Fritidsudvalget?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Johansen, og vi er gået over til 2. runde. Det var vi også før.

Jens Johansen (F): (*Tilråb*). Jeg hører, at Enhedslisten ønsker afstemning om kirkeskatten. Den kan jo ikke bringes til afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

Det er såmænd meget rigtigt, at Kultur- og Fritidsudvalget har fået den fra menighedsrådene og stiftskassererkontoret, budgetprovsten, og at budgettet ikke er ændret en tøddel på vej gennem Kultur- og Fritidsudvalget.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Alligevel kan den tidligere formand for Kultur- og Fritidsudvalget ikke dæmpe min glæde over at være formand for et udvalg, der nedsætter en skattesats.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Hvis ikke præsten og kulturborgmesteren stopper nu, så er vi nogle, der begærer afstemning ved navneopråb lige om et øjeblik.

Jens Johansen (F): Hvis den sag kommer til afstemning, så tror jeg faktisk, at mødeledelsen får et problem.

Jeg kan godt forstå, at det glæder Thustrup Hansen, eftersom Thustrup Hansen efter sidste års budgetforlig, hvor han deltog i forliget mellem Socialdemokratiet og de borgerlige partier, medvirkede til en forhøjelse af kirkeskatten. Så er det jo godt, at menighedsrådene nu i år har nedsat den.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jamen det var jo på grund af det der kedelige Provstiudvalg.

Jens Johansen (F): Altså jeg skal ikke finde nogen undskyldning for Thustrup Hansen, det kan han sikkert selv. Men det er i hvert fald en forglemmelse hos Thustrup Hansen, der gør sig gældende her. For som jeg husker det, så var det det, at vi overgik til selvfinansiering, der medførte, at kirkeskatten sidste år blev forhøjet, og at det borgerligt-socialdemokratiske budgetforlig altså medførte en skatteforhøjelse, nemlig en forhøjelse af kirkeskatten. Men den forstod de kyndige menighedsråd jo så også i et menighedsrådsvalg at sætte ned.

Kirkeligningen år 2001 blev taget til efterretning.

20) BR 449/2000. Udbygning af fritidshjem ved Skolen ved Sundet

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på i alt 4.656.000,- kr. til flytning af 80 klubpladser fra lokaler i Friluftsskolen til ny pavillon-tilbygning til fritidshjemmet på Skolen ved Sundet, samt at der samtidig sker en udvidelse af specialfritidshjemmet på Friluftsskolen med 14 pladser.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

21) BR 456/2000. Botilbud til psykisk syge i Tagabo

Indstilling om, at der anvendes 7 mill. kr. til anlæg og drift i budgetperioden 2000-2003 til etablering af 21 permanente botilbud til psykisk syge i Tagabo, Mimergade 71, at der afhol-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 16. november 2000

des udgifter til anlæg på 4,6 mill.kr. samt driftsudgifter på 0,8 mill.kr. årligt, at udgifterne til anlæg finansieres delvist med 2,6 mill.kr. afsat indenfor Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens ramme, samt at anlæg og drift i perioden 2000-2003 gennemføres som angivet i indstillingen.

Der anvises kasse-mæssig dækning for anlægsudgiften på i alt 4,6 mill. kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2001 på funktion 5.55.1 og kasse-mæssig dækning for driftsudgiften på i alt 0,8 mill. kr. på funktion 5.55.1.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

22) BR 467/2000. Valg til Tilsynsrådet for Arbejdsløshedsforsikringen

Indstilling om godkendelse af, at Amtsrådsforeningen besætter fællesmedlemsposten i Tilsynsrådet for Arbejdsløshedsforsikringen i den kommende 4-årige beskikkelsesperiode.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

23) BR 468/2000. Valg til bestyrelsen for Socialforskningsinstituttet

Indstilling om godkendelse af, at Kommunernes Landsforening fortsat kan besætte fællesmedlemsposten i bestyrelsen for Socialforskningsinstituttet i den kommende 4-årige beskikkelsesperiode.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

24) BR 463/2000. Valg til Miljø- og Forsyningsudvalget

Meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget under Preben Bille-Brahes orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

25) BR 445/2000. Center for Undervisningsmidler og Specialundervisning for voksne

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Taner Yilmaz udtræder som medlem af bestyrelsen for Center for Undervisningsmidler og som medlem af Center for Specialundervisning for Voksne, samt at Hanne Nielsen indtræder som nyt medlem af bestyrelsen for Center for Undervisningsmidler, og at Mona Heiberg indtræder som nyt medlem af Center for Specialundervisning for Voksne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2000**

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**26) BR 492/2000. Udtræden af KUC**

Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Louise Frevert udtræder som medlem af bestyrelsen for Københavns Ungdoms Centre (KUC), samt meddelelse om, at Arvin Storgaard, Berggreensgade 18, 2100 København Ø, indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====**27) BR 493/2000. Meddelelse om omrokeringer i udvalg**

Louise Frevert udtræder som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Som nyt medlem indtræder Birthe Nødgaard. Birthe Nødgaard udtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, og som nyt medlem indtræder Louise Frevert.

Meddelelsen blev taget til efterretning.
=====

Dørene lukkedes kl. 22.10

Disse sager behandlede for lukkede døre**28) BR 460/2000. Salg af grund**

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.
=====**29) BR 464/2000. Salg af ejendom**

(Økonomiudvalget)

Ændringsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 16.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 16. november 2000**

For stemte: F, Ø, P og L.**Imod stemte: A, V, O, C, B og D.****Herefter blev indstillingen godkendt med 38 stemmer imod 15.****For stemte: A, V, O, C, B, P og D.****Imod stemte: F, Ø og L.**

30) BR 470/2000. Lånesag
(Økonomiudvalget)**Indstillingen blev godkendt.**

Mødet sluttede kl. 23.06